

ପ୍ରାଚୀନତା ଅସିଥିବ କବ ମାତ୍ର ତା ୫୫ ଏଣ ଦାର-
ଶର୍ମେରୁ ବାହ ଆଶ୍ରମରେ ଗୋଟମାଙ୍କ ରଖିଥିବାର ପ୍ରଥାବିଧି ।
କବ ମାତ୍ର ତା ୫୫ ଶିଖରେ ନିରଜିଗାନମକ ତଥା ବିଦ୍ୟାର
ପ୍ରଧାନଙ୍କ ୫୦୦ ଏ ଦେବ ଦେଖ ଦିଲେ ସାହିତ୍ୟର
ଉତ୍ସାହ ଅନ୍ତମର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଲେଟୁଳେବ ବାନ୍ଦି-
ଦେଇ ବାହେବାର ବର୍ତ୍ତିକ ସମସ୍ତ ହୋଇ ଲେଇଛି ଗଲେ ।
ବର୍ତ୍ତ ଏ ଶାତାରୁ ସୁଧ ହୋଇ ବହାର ବହାର ଯେବେ
ହେଉ । ଦାରଶର୍ମୀଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ମାନ୍ଦିଲ କାଟ ଦୋ-
ହାଇ ଥାଇଥିଲେ । ଉତ୍ସାହର ମଧ୍ୟରୁ ଏ ଏ ଦୂର
ଏକ ଦୂରଧର୍ମ ବନ୍ଦୀବୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ମଂସକଳ
ପଥରୁ ତ ଏ ଦିଗାରୁ ପଦ୍ମତଥୋର ଅଛନ୍ତି ।—ଗୋଟି-
ମାଙ୍କ କେବେ କେବେ ପାଇବ କି ? ରହିବୋ ଦଶାର୍ଥ
ଅଧିକା ଦେବା ପ୍ରେସି ହୋଇଥିଲା ।

ପାତ୍ରପଦ୍ଧତିକୁଳ ।

କୁନ୍ତରେଣୀ ଏକ ଦର୍ଶକ—ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କାର୍ଯ୍ୟକଣ୍ଠାନ୍ତି ଅଭ୍ୟାଗୁରର ପର୍ବତାଳିବା
ଦେଇଥହୁଣ୍ଡି ଏବଂ ବାହୁମତ ଅପ୍ରାମାଣିକ ବା
ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ନ ଥିବାର ଲେଖି ଅଧିକାରେ
ଅଭ୍ୟାସରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଛି ସାମାଜିକରୁଷେ ଉପିକଳି
ଦୋଷଥିବାକୁ ହୃଦୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇଲା ।
ଆପଣ ଆପଣର ଭାନୁ ଓ ଠିକଣା କୁଣ୍ଡ ଅନ୍-
ମାନକୁ ଜଣାଇ ଲାଭାନ୍ତି । ଅମେସାକେ ଅଧ-
ିତତ ବର୍ତ୍ତି ରପତ ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶନ କାବୋଲି
ଫୁଲଫୁଲ ଦଳିଥିଲା ଏବଂ ପରିପ୍ରେରଣ ତାହା
ନ ଜାଗନ୍ତି ଏଥର ବିଦ୍ୟା ହେଉ କାହିଁ ।
ଅଭ୍ୟାସର ଅବେ ବିଭାଇ ସୁନ୍ଦା ଯେ ପ୍ରକେ
ଯେ କୁନ୍ତରେଣୀ ତଥା ଦେବାକୁ ସାହସୀ
କୁବନ୍ତି ସେ ପ୍ରକେ ଥାର କବ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ
ଆସିବ ? ଅଥବା ଆହୁତିକ ହେଲେ ଭାବାକୁ
ଦେବୀତାରେ ଖୋଲ ପାଇବା ? ଅନ୍ତର ପଢ଼-
ପ୍ରେରକବଳର ଏଥର ହୃମ ଅଛି ଯେ ପ୍ରେରିତ-
ପଢ଼ିରେ ଭାନୁ ଓ ପରିତ୍ୟ ଲେଖିଲେ ତାହା
ଅଭିଭବ ପଣ୍ଡା ହେବା ପ୍ରଦୃଷ୍ଟରେ ତାହା ନୁହେ ।
ଭାନୁ ଓ ଠିକଣା ସନ୍ଧାନବଳ ଜାଗିବା ସହାୟେ
ପ୍ରସରିତଗୁଡ଼ ରଖେ ଅଥବା ପୁଅକ କାଗଜରେ
ଦୂର ଦୂର ଦେଖିଲେ ତାହା ପଣ୍ଡା ହେବ ପାହି ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରବନ୍ ମିଳାଇଲି କିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ-
ମାଳିକ ଦାମୀ ହୋଇ ।

ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦକୁ ଏ ଏ ଭାବରେଣିତା ସନ୍ଧାନକ
ମହାଶୟ ପୂଜନରେସୁ ।

ମନ୍ତ୍ର କାଳ ଦିନ ପରିବାରେ ଏହାହେଁ-

ସୁଲବ ଗତ ପ୍ରବେଶିବା ପଞ୍ଚଶାର ଫଳ ଦୃଢ଼ିରେ
ଲେଖାଅଛି “ସେବେ ଉଂବାଶାହୁତଥର
ପଢ଼ା ଥିଲ ହୋଇଆନ୍ତା ତେବେ ଅଧିକାଂଶ
ଜିତ ହବଣ୍ୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଆନ୍ତେ । ଏ
ସୁଲବ ହେଡ଼ମାନ୍ତର ବର୍ତ୍ତମାନ ପଞ୍ଚଶାପୁର୍ବ
ନିୟମ୍ଭୁ ହୋଇଅଛିନ୍ତି ଏହ ସେ ମୁଣ୍ଡେ ପାନ
ମନ୍ଦ ହେଉ ସେ ସୁଲେ ଯୋଗ୍ୟଲେବ ବିଷୟ
କରିବାର ହତିର ।” ଏ ସମ୍ଭବେ ଆମ୍ବମାନ-
କର କହିବାର ଏହ ସେ ଗତ ପ୍ରବେଶିବା-
ପଞ୍ଚଶାରେ ଉଂବାଶାହ୍ରି ଓ ଉଠିବାର ପ୍ରଶ୍ନ
ଅତିଶ୍ୟ ବଠିଲ ଥିଲ । ଶୁଣାୟାଏ ଅନେକ
ସୁଦର୍ଶନ ଶିଖମାନେ ଉଂବାଶାହ୍ରି ପ୍ରଶ୍ନ
କରିବ ବିପରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଦେବ ଏ-
ବିଷୟରେ ଅନେକ ଚିନ୍ତା କଥ ପ୍ରିର କରି
ପାର ନାହାନ୍ତି ଏବାତେମୀ ସୁଲବ ହେଡ଼ମାନ୍ତର
ପାପ୍ତ ୭ ମାସ ଦେବ ନିୟମ୍ଭୁ ହୋଇଥିଲେ ।
ସେଥିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧ ମାସ ସୁଲ ହତିରେ
କହ ଉତ୍ତର ପରିମଳେ ହତ୍ତ ହେଡ଼ମାନ୍ତରକ
ମାରୁ ପାପ୍ତ ମାଗସ ଶିଖ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛିନ୍ତି
ଏଥର ସୁଲେ ହେଡ଼ମାନ୍ତରକର ଦମତା ବ
ିଷୟରେ ବିଶେଷ ପରିଚ୍ଛ୍ଵ ମିଳିବା ସବଳ
ନୁହେ । ତେବେ ସେ ଏବାତେମୀ ସୁଲର
ଶିମ୍ବୁ ଶିଖ ଅବୁରିବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛିନ୍ତି ଏମନ୍ତ
କୁହେ କନ୍ତୁ ପୁରାଜିଷ୍ଠାସୁଲ, ହତୁଖ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ନାଥ ଓ ବିଶ୍ଵାମୀ ଅନେକ ସୁଲ ଏବାତେମୀ
ପର ବନ୍ଦପଳରୋଗୀ ହୋଇଅଛି, ଏବାତେମୀ
ସୁଲବ ହେଡ଼ମାନ୍ତରକ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅଳ୍ପ
ସୁଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ କିଷ୍ଟକୁ କରିବାକୁ ଦେବେ
ହୃଦୟରେ ସୁଲମାନକରେ ମଧ୍ୟ ହେଡ଼ମାନ୍ତର
ପରିବର୍ତ୍ତକ କରିବା ହତିର । କର ଶ୍ରମାବ
ମଧ୍ୟରେ ଶୌଭିଷ ଶିଖକର ଯୋଗ୍ୟତାର ପରି
ତ୍ୟ ଦିନ ଜ ପାରେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବର୍ତ୍ତ
ମାନ ହେଡ଼ମାନ୍ତରକ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନ ବର୍ତ୍ତିତ
ସୁଲବ ପଞ୍ଚଶାନ ଦୃଢ଼ିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନାର
କରିବା ଆମ୍ବମାନକ କିମ୍ବେତନାରେ ହତିର
ଦେବ । ଆଖା କରୁଁ ସୁଲବ କର୍ତ୍ତୃପରିମଳାନେ
ହତ୍ତ ବିଷୟମାନ ବିବେଚନା କର ଆମ୍ବମାନକ
ପାପ୍ତ ପରିଚ୍ଛ୍ଵାନ୍ତରେ

ଦୋଷାନ୍ତ । ଶୁଣି-ମୋହିରୁକ ଶର୍ପିଟୁ କୀଳପୁରୁଷ ଏହି
ପାଇ କରିବାର ଲମ୍ବି କର ଦେଖାଇଛି । ଉତ୍ସବକୁ ଦେବ-
ତାଙ୍କେ ଯୋଗ ଦିଇବ କି କରିଲେ ବୌଦ୍ଧବିଦ୍ୟାଜ୍ୱାଲ
ଫଳପଦ ହେଉ ଗାତ୍ର ।

୧୦୫

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି

ବାରୁ ହରବନ୍ଧ କୁଣ୍ଡାଳୀ	ଶିଳା	₹ ୫୯
ଦଇନରୁହିରଳ	କଟକ	₹ ୧୮
ପାମୋଡ଼ର ସମ୍ପର୍କୀ	-	₹ ୧୯
ମୁଦୁଷ ଏକଜନ ଅଛି	-	₹ ୧୫
କାରୁ ତଳମାତ୍ର ବାବ ମହାରାଜ୍ ଦୁଇ	-	₹ ୧୫
ଦୁଇପ୍ରଥାତ ଦରଲ କଟକ	-	₹ ୧୮
ମଧୁଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦାପାତ୍ର	-	₹ ୧୯
ବନ୍ଦପ୍ରଥାତ ହେଠ	-	₹ ୧୫
ଦୁଇଦରିନ୍ଦ୍ର ମେଣ୍ଟ ଦାନଦେଇ	-	₹ ୧୬
ଗୋପିକନ୍ଦ୍ର ବାବ ବାନ୍ଦୁଆଳୀ	-	₹ ୧୯
ଦଶଶବ୍ଦ ବାସିକ ମହିଶ୍ରୀ	-	₹ ୧୯
ଦୁଇକୁଞ୍ଜ ପଦାଳ୍ପି ପଟ୍ଟବ	-	₹ ୧୯
ଗୋପିକାମାତ୍ର ମହାରାଜ୍	-	₹ ୧୯
ଦକ୍ଷତମାର ପାତାପୁରୁଷ ଦକ୍ଷତ୍ୟୁ	-	₹ ୧୯
ଦବଦ୍ବବ କାର୍ତ୍ତିଜ୍ କଟକ	-	₹ ୧୯
ତପ୍ରାମଣେ ଅଛି	-	₹ ୧୮
ଦେବକାନ୍ତି କାର୍ତ୍ତିଜ୍	-	₹ ୧୯

ଦ୍ରିକ୍ଷ୍ୱାପନ

ନୃତ୍ୟ ପୁସ୍ତକ

ଗାସନ୍ଦବାସ

১ | ১০৮

ବନ୍ଦିକ ପ୍ରତ୍ୟେକୁ ମାନ୍ଦିଲ ସହାଯୀ ଯୁଗେ ବନ୍ଦି
ସ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ଏକଟବା
ମୋଟାମୋଟିକ ତାକିମାଣକ ଖଣ୍ଡକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

NOTICE

Wanted a European or Madrasman for the post of Conservancy Inspector of the Poona Municipality on a salary of Rs. 70 with a horse allowance of Rs. 15 per month.

The applicant must be aged under 35 years and he must posses some knowledge of Engineering.

Applications will be received by
the undersigned up to 25th Instant.

G. J. H. BELL
Chairman

ନୂତନ ପୃଷ୍ଠକ ।

ତ୍ରିଭାବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ିୟା, ବଜଳା, ଓ
ଦେବଲାଗର କର୍ମସରପୁଣ୍ୟ । ଏହି ପ୍ରସର-
ଶାଖାପଦରେ ଓଡ଼ିୟାବାଳବମାନେ ସହଜ-
ରେ ବଜଳାଓ ଦେବଲାଗର ଶିକ୍ଷି ପାଇବେ ।
ବଢ଼ିଆଶରରେ ଶ୍ରୀ ହୋରାଥାଙ୍କ ପ୍ରସରପୁଣ୍ୟରେ
କିନ୍ତୁ ହୃଥର ।

ପ୍ରେରଣା

ଏତେବୁଗୁ ସବ୍ସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଦିଅ
ସାହୁଅଛୁ ସେ ଆମେ ଏ ନେତ୍ରମଣିବାସୀ । ସା ।
ଦାତ୍ରିମାଳ ଶାହ । ର । ପୁରୁଷୋତ୍ତମମେହି
ମୁସିମ ବିଲିଚରଣ ନାୟକ । ସା । ସିଙ୍ଗାର-
ଶାହ । ପ୍ର । ଅଧିଲ । ଜ । କଟକ ହାଲ
ଦାତ୍ରିମାଳଶାହ । ର । ପୁରୁଷୁ ଅନ୍ଧାନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିକ
ଜ୍ଞାନ ସାନ୍ତି ଆମମୁକ୍ତାରଜାମା ଦେଇଥିଲୁ
ଯେ ସେ ଆମ୍ବର ସକଳ ବାମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ନାୟକ ମଜ୍ଜରେ ଅସହାତରଣ ଓ
ଆମ୍ବର ଅବସର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅମ୍ବ ସହିତ ଦଗା-
ଦାଳ ଓ ବେମାନା ଓ ଦିଲାସଦାରକବା କରି-
ଦାରୁ ଅମ୍ବ ପାଇଁ ସନ୍ଦର୍ଭ ନରିଜା
ଦିବସରମାସ ଗା ୧ ରିକ୍ଷତାରୁ ଭଲୁ ବର୍ମରୁ
ଦରଖାସ୍ତ କରିଅଛୁ” । ଇତି ।

ଅଳ୍ପବୀରେ

୨୪୬୯ } ଶାକୁଷଦାସ ମୌଳିକ
                ଶା ଲେଖନଗି ଦାସ

ଓଡ଼ିଆ

ଜ୍ଞାନେକା ଶାଳିଶା ।

ଏଇ ପାଳଶା ବିଷିଗ ଗନ୍ଧୀମେଆର ଅନୁ-
ମୋଦର ଓ ଦେଖି ଏହ କିଲାଙ୍ଗ ୧୯ ଶତା-
ବୀଞ୍ଚୁ ଦେଖିଲାର ସାହିତ୍ୟଗନ୍ଧାର ନୂହନ ରୂପା-
ମୂଳକପ୍ରକରଣରେ ପ୍ରସ୍ତର । ଏହା ସେବନ
କରିଲେ ପାରିଥା, ଗର୍ଭିତା, ଜାଳିଯା,
ଯତତେବଳା, ରାତିଫୁଲ, କାଷିକା ଓ ମୁଖ-
ନୂହର ଥା, ଦେହରେପାତପୁଟା ଓ ଚକା ।
ପାପତ୍ତା ପ୍ରକରିତ ପାର ଦୂରତ୍ତରେ, ଓ ଦୂଷିତ
କୁର ପାତା, ଏବ ଧୂଦୂରିତା, ମେହ,
ମେହ, ମୁରୁଷଦିହାର, ସ୍ଵପ୍ନବିକାର, ପ୍ରସାବ-
କାଳ ଅଛି ବା ଅଧିକପ୍ରସାବକାରୀ ଧାରୁ ନିଃସ୍ମର
କବା, ହାତ, ଗୋଡ଼, ଓ କଷ୍ଟ କ୍ଲାଲାକର
ରଣଶ୍ରଦ୍ଧା ନ ଥିବା, ସହଦା ଅଳ୍ପବ୍ୟକ୍ତି,
ମାନ୍ୟବଦିଗା, ପଶୁରର ବଳପାର୍ଶ୍ୱକାଳପ୍ରକର

ମାନବଶର୍ମର ସହପ୍ରକାର ଜୀବିତ ଓ ଦୁଷ୍ଟ-
ବେଗ, ଏବଂ ସହପ୍ରକାର ଆପଥକୁ ଦୂରତ୍ୱବି-
କଠିନ, ବେଗ ଅବେଗ କରିବାକୁ ଏହାର
ନିଧ୍ୟ କ୍ଷମତାପନ୍ନ ଆପଥ ଜୀବତରେ ଥାଉ
ନାହିଁ; ସବ ଦୂରତ୍ୱବିଦେହ ସବଳ କରିବାକୁ
ଦୂରତ୍ୱବିଦ୍ୱା ଶୋଧନ କରିବାକୁ ଓ ଜୀବର ଦୁଷ୍ଟ-
ପୁଣ୍ୟ ଓ ଚେତ୍ୟାତିତିଷ୍ଠିତ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଛିଲାସ
ଆଏ ତେବେ ଏହି ଗାଲିଶା ସେବନ କର ।
ଏଥରେ ପାଶୁ, ଅପିମ, ମଦ ପ୍ରତିକ କୌଣସି-
ପ୍ରକାର ବିଷାକ୍ତ ବସ୍ତୁର ସମ୍ବନ୍ଧ କାହିଁ । ଉଥାର
ଏହା ସେବନ କରୁଥିବା ଦେବରେ ଦୁଇତିନ୍ଦ୍ରିୟ ଜାଇ
ଦ୍ଵାରା; ମୁଖ ଅର୍ଥନ୍ତରୁକୁ ଦ୍ଵାରା; ଓ ଦେହରେ
ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ବଳ ସାର ବରେ; ସକଳରୁରେ
ସକଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଆବାଳ ଦୂର ବନନ୍ତା ସେବନ-
କଳିବାକୁ ପାରନ୍ତି; ଆହାରତର ବନନାବନି
ନିଯମ ନାହିଁ ସମ୍ମନ ନିଯମପ୍ରାୟ ସାରବିକା ମୂଲ୍ୟ
ପ୍ରତିବୋତ୍ତଳ ଟ ୧୯ ଟଙ୍କା ଡଳକ ଟ ୧୦୯ ଟଙ୍କା
ତାଳମାସି ସତଃ । କ୍ରେଟା, ବଙ୍ଗଳା, ଲା-
ଶିଳା, ଯେଉଁଷାରେ ହେଉଁ ଧର୍ମାନ୍ତରେ ନାମ,
ଧାର ଲେଖିଲେ ମଧ୍ୟବଳକୁ ଦେଃ ପେ:
ତାବରେ ଆପଥ ପଠାଇଥାଉଁ, ସବାହି ଏହେବେ

ଅବସ୍ଥକ । ଉଷ୍ଣଧାରାର ଠକଣ ।
ତାଙ୍କୁ ପୀ, ମାଟୀର,
୧୧ ନଂ ବିବାନଚନ ବନ୍ଦ ଲେକ କଲିବା

Watches! Clocks! Time pieces
Repaired by an efficient workman
the premises of the Cuttack Printing
Company Charge moderate.

ପାତ୍ରମରମଣ

କାଳାପ୍ରକାର ଶେଷ କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ମୟହାତ୍ତ୍ଵ
ଦ୍ରଦମରୂପେ ମସନତ ହେବା ଓ ଯଥା ସମ୍ମଧରେ ପାତ୍ରୀବାର ଭଲ ବନ୍ଦାବସ୍ତୁ ଏ
ନରରେ କ ଧ୍ୱନାରୁ ଅମେ ଉଚ୍ଚ ନବମତ୍ତ୍ଵର
ଜାର୍ଦ୍ଦାରମ୍ ଦସ୍ତରଥକ୍ । ଯାହାକର କରିବାର
ଦେବ ଶୁଣାଖାଲାତାରେ କିନ୍ତୁ କଲେ ସମସ୍ତ
ଜାଗି ପାଉବେ ।

ଏହିର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଦିମାଷତାକୁ ଦୂର-
କର୍ବ୍ବ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ କି ଦିଶାଯିକ ଅର୍ଥାତ୍ ମର-
ମଳ ଦୋଷକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଘଣ୍ଟ ତ
ଜଳଲେ ପୃଷ୍ଠାର ଦୂରତ୍ବ କରିବାରିବ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍

ପଡ଼ିର ଚେଇନ କେଶ, ମୁଦି, ସୁଲାଷ
ସବଳନୋକର ଓ ଇନାମ୍ବର୍କର ବମର

ଦେବାଲ୍ ଓରେ ସାଜ, (ଘୟାର ଓ ପିତ୍ତଳଙ୍କ
ନାନାଧି ଅଳକାସୁଦ ରୂପା ଅବା ସୁନାରେ;
ରୂପାର ମୁଦ ଓରେ ଅଳକାର ସନାରେ)
ଚିଲଟ କର ଦିଆଏବ ।

କୁଟିବ
୧୯୧୯-୨୦ } ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ବସ

ମେହିରାଗ

ଦୟାକାମନରେ ଏହିପ୍ରକାଳୀ ସମ୍ବାଧର ନିର୍ଭୁ
ତି ହେବ । ତୁରନ୍ତ ପ୍ରମେହବ୍ୟଥ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ
ଆମଗଣ କରିଅଛି ସେମନଙ୍କର ବଳାର୍ଥ ଗୋଲ
ଜୀବନରେ ଭାବିତ ନୂହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟଥିକ
ବଦାଗେ ଜୀବନର ମାଧ୍ୟମ ଉତ୍ସାହର କରିବାକାହେ

ଏହି ଜ୍ଞାପନରେ ଅବସ୍ଥାର ସେବା
କରିଲୁ କୁଟୀର ରୋଗ ଏଣୁ କୁଠ କୁଠ ସ୍ତ୍ରୀ
ହରେ ପୁରୁଷଙ୍କରେ ଅବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥା ଦେବା
ସେତୁମାତ୍ରେ ଅବସ୍ଥା କି ଦେବେ ନିର୍ମୟ
କରୁଥିଲୁ ଏ ବ୍ୟାଧ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗ
ଡୋର କାଳର ଶୈଖପରିଯୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଛବି ।
ଶୈଖର ଉପରିଶିରେ ପହଞ୍ଚି କି ଦେଲେ ଆଜି
ଯିବ କାହିଁ ଅନେକ ବୃଗୀ ଅବସ୍ଥା ଲାହ
କର ପ୍ରଗଣ୍ଠମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମ୍ମୁଖ
ଅଭିନନ୍ଦରେ ପ୍ରତିକାବାରେ ପ୍ରକରିତ ହେବ
କଲାଙ୍କା ଅବଳିଟୋଲ କାନ୍ଦିଲ କାନ୍ଦିଲ
ଥି, ବେ, ଗାନ୍ଧି କାନ୍ଦିଲବାରେ ଏବି କଟିବ
କରିବାକାର ପ୍ରେମିଂବନାନିଙ୍କ ଧୂକାଳୀଯଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଏହି ଜ୍ଞାପନ କିମ୍ବୁ ହେଉଥିଲା । ମୁହଁ ଏବସ୍ଥା
କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ ବା । ପୁରିନା ଓ ଜାବାଙ୍ଗୀ ପଥକ

ବୀଚମସାହେବଙ୍କ ପଟିକା (BEECHAM'S PILL.)

ଫଳ କିବେଳନାରେ ଏକଟି ଫଳୁଆର ମୂଲ୍ୟ
ଏକଟି ମୋହରକ ଶୟା ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ।

ଏ ବହିକା କେବଳ ଭାଲୁଦିପର୍କାର୍ଥରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଥିଲା । ଏଥିରେ ଧାରା ଚନ୍ଦ୍ର
ଇତ୍ୟାଦି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ବା ଧର୍ମଦାତାଙ୍କର ଦୃବ୍ୟ ଦିହୁ
ନାହିଁ । ଏହା ସବୁ ହାତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ନାହିଁ କଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ।

ସକଳ ବୟସର ଶୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦଶଶେ
ସମୀକ୍ଷା ଉପକାଶ ବୋଲି ପୁଅସେଇ ବିଜ୍ଞାତ ।
ଆରେ ଧ୍ୟାନ କଲେ ଏଥର ଗୁଣ କାହିଁ
ପାରି ।

ଉଦୟମୟ, ପାକସୁଲରେ ବ୍ୟଥା, ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା,
ମୁଣ୍ଡବୁଲ, ହେଜକ ଉତ୍ତାରୁ ଉଦୟରେ ପର-
ପୃଷ୍ଠା ଓ ଶୀରଳା, ନିଦାନଳା, ଶୈଖ୍ୟ, ଭାଗୋ-

କାନ୍ଦିଲା ପାଇଁ ହାତରେ
କାନ୍ଦିଲା ପାଇଁ ହାତରେ

ସାଧୁଦୀବ ସମ୍ପର୍କିବା ।

୩୨୭

କୁ ଏହି ମାତ୍ରେ ଜାଇଲ୍ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିନା । ୧ ! ଗ୍ରାହିର ଡିଗ୍ରି ମହିନା ୧୯୫୫ ସାଲ ଶବ୍ଦକାଳ

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଲ୍ୟ । ୩୯

三

ଗର୍ବସୋମବାର ଦ୍ଵିତୀୟା ଥିଲେହେଁ ମେଘ-
ଦେବ ସେହନ ଚନ୍ଦ୍ରଶର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଜ ହେବାରୁ ଗର୍ବ
ମଞ୍ଜଳବାର ଏନବରଷ୍ଟ ମୁୟକମାଳମାକେ ଝନ୍ଦା-
ଶତ ସ୍ତ୍ରୀକାର ବଲେ । ଅଭେଦ ଧଗାମି
ସୋମବାରଠାରୁ ଶୁକ୍ଳବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦି ୫ . କ
ମୋହରମ ସବ୍ବ ହେବ ଏବଂ ଏହି ଦିନମାଳ
ଅଦାଳତକିମେହା ବନ ହେବ । ରେବନ୍ୟ-
ପ୍ରତିବିର କବେଶମାଳ ଧେଷ ଦୂରଦିଲ ଅର୍ଥାତ୍
ଶୁରୁବାର ଓ ଶୁକ୍ଳବାର ବନ ହେବ ।

ହନୁପ୍ରେସ୍ଟ୍ରୋଫ୍ଟ ସାର୍ଥି କହିଅଛନ୍ତି ସେ
ଯଷ୍ଟୁକୋଣ୍ଠାରେ ଲେବାଟର କାର୍ଯ୍ୟ ଦିତାରୁ କନ୍ତୁ
କର ସରକାର ଅବବେଳିଜାର ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ପାଇଁ । ମାଟ୍ରକାମ ଯାହା ହୋଇଥିଲା ତେବା ବନ୍ଦ
ଲ ହେବାରୁ ବିଶେଷ ଘରମାଗରେ ଧୋଇଯା-
ଇଥିବ ଏକଂ ସମ୍ବନ୍ଧଃ ଏ ସ୍ଥାନର ନିର୍ମା-
ନ୍ତି କହି କହି କରିଥିବ । ଏଥିରେ ଅବଶ୍ୟ
କିଛି ଦୋଦର ଖରଚ ପଡ଼ିବ । ସରକାରଙ୍କ
ଟିକ୍ଟା ଏହିପରି ଲାଗୁ ହୁଅଛି ।

ବନ୍ଦୋକସ୍ତ ଜୟାବଲ୍ଲକାର ଜଣେ ଅମୀଳ
କନିବା-ସତାବ ଠାର ଉଛୋଇ ବା ବନ୍ଦୀସ
ହୁଏପ ଦାରିଅଣା ନେଇଥୁବାର କୋଟ ଅଣ୍-
କାର୍ଯ୍ୟର କେସାଠିଲେକୁର ବାବୁ ଗସବି-
ତାଖନାୟକଙ୍କ ନବିଟରେ ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ
କାଳକିମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ ଅନେକାଂଶର ଅମାଲ

ତାହା ଫେରୁର ଦେଇଥିଲା ଅମୀନାମରେ
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସର୍ବେଶବଳାର ଜେପୁ-
ଛୀପୁରାଧେଶ୍ରୋଦ୍ଧାତ୍ର ନିକଟରୁ ଉପୋର୍ଚ୍ଚ କର-
ଅଛନ୍ତି ।

ପୁଷ୍ପର ମିଳନସିପାଲଟୀର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ପରାକ୍ରମ ନବାଦ୍ର ଦେବକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନ୍ୟ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଖରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ କାହିଁ । ଉତ୍ତରାଜ
ଏକଟଙ୍କ କମିଶ୍ରର ପରଦର୍ଶକ କରି ଦେଖିଥିଲେ
ଯେ ହିଂସା ଓ ଦୋଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏତେ ଦିନ,
ଏହିଥିଲେ ଯେ ଏକଦିନ ଟଙ୍କା ଅଛିବରୁ ଦେଇ-
କକାର୍ଯ୍ୟ ସୁବଳ ହେବା ଅସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହିର ।
ସଦର ସମ୍ପାଦ ସକାମେ ରହିଥିବା ଖ ୩୦ ଟଙ୍କା
ଘରତ ଓ ଗୋ ୨୭ ଟା କଲଦ ମଧ୍ୟରୁ ବେଳଳ
ଖ ୧୮ ଟଙ୍କା ଶଶତ୍ର ଏବଂ ୧୫ ଟା କଲଦ
ଦାର୍ଯ୍ୟର ଭୂପରୋଗୀ । ପୁଷ୍ପର ଲେକସଂଖ୍ୟା
୨୫ ହଜାର ମାତ୍ର ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଯାହିଁ ଥିବାରୁ
ଅସ୍ତିର ଅଚ୍ଛା । ଏହି କାରଣରୁ ସେଠା ମେଳ-
ନିଧିପାଲଟୀର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଦୂଷେ ଗଲ
ଥାବୁ ନାହିଁ ।

ବିନ୍ଦୁର ପାଇଁ ମେଘସର କୁଳ ସବ୍ୟ
ନିବାଚନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହର ଛନ୍ଦତଥିଲ ସଙ୍ଗବାୟିତ ସହ୍ୟପଣ୍ଡା
ଭୟଶାଳିଳାରୁ ସଂଗୁକା ଜ ୨୫ ଘ ଅଧିକ
ହେବାର ଛନ୍ଦତଥିଲା ପ୍ରାୟର ଛୁ ବୋଲିଗଲୁ

ଦେବ । ମାତ୍ର ସଜ୍ଜର ମୋଟ ପର୍ଯ୍ୟ କ ୩୦ ଟଙ୍କା
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦଳରେ ଛାନ୍ତି ଶ ଅଧିକ
ରହିବା ଏଡ଼େ ଗୁରୁତର ନୁହଇ ଯେ ଛାନ୍ତିଗାରୀ
ଆନ୍ଧ୍ୟଦଳ ଉପରେ ଚିନ୍ତିତ ହେବେ । ଏହିକାଂ
ରହିବୁ ରାଷ୍ଟ୍ରଶାଲଦଳ ଶାସନଭାର ଭାବାର
କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ନୁହନ୍ତି । ପଞ୍ଚାନ୍ତରେ ସେମାନେ
ସେହାପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଗ ନ ଦିଲେ ନୁହନ୍ତି
ସଜ୍ଜର ଅଧିବେଶନକାଳରେ ମାନ୍ୟବର
ଗ୍ରାମେଷ୍ଟ୍ରୋକ ସାହେବ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟଭାଗ-
ଧକାପେ ବାଧ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବେ ।
ପୁରୁଂ ଶାସନଭାର ଦେଇ କେବେଦଳ ଆଣ୍ଟେ
ଗେଲ ଲାଗିବ ।

ଜୀବତ୍ତିଷ୍ଠିତପୁରୁଷଙ୍କର ପୁକାଳ ବାଁବର-
ଭାର ବନୋବସ୍ତୁ ଅମୀଳମାନେ ରସଦ ଓ
ଓ “ପରିଲ୍ଲ ଖଣ୍ଡି” ଚକବା ନିମନ୍ତେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର-
କୂଳମ କରିବାରୁ ଓ ଅଧ୍ୟାୟୁଧପୁନ୍ଦର କାହାରିଗ-
କୁ ଜଗମାନା କରିଲବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶୁଦ୍ଧ-
ରେ କେବେଳିକି ଜଣ ସ୍ଥାମବାସୀ ଶୁହାର କର
ଅଛନ୍ତି । ସହକାଶ ବନୋବସ୍ତୁକର୍ତ୍ତା ଡେପ୍ଯୁଟି-
କଲେବୁର ବାହୁ ତନ୍ଦୁଲୁମାରିଯୋପ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଉଚ୍ଚ ମୋକଦମା ତଥାତ୍ପର ବରୁଆଛନ୍ତି । ଦର-
ଖାସକାରିତ ପଞ୍ଚବୁ ଅନେକବ୍ୟକ୍ତିର ସାଥୀ
ସେବାକାରିବନା ଦେଇଥିବାକୁ ଓ ଅମୀଳମାନେ
ସଫାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାରିଖ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛି । ସହ ମୋକଦମା କରୁଥୁମାସରେ

ତନ୍ଦୁବାହୁକ ନିକଟରେ ଅନ୍ତର ଅନେକ ଲୋକ
ଆମୀଙ୍ଗାଳିକଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ କୁଳମହିଷସୂର୍ୟରେ ଦିବ-
ଶାସ୍ତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାବିଧାଳ ଦେଖାଯିବ ।
ଆମୀଙ୍ଗାଳିକ ବିଚ୍ଛବିତନାରେ ଅବେଦନକାରୀ-
ମାନେ ଫର୍ତ୍ତକଦାରୀଥିବାଲାଗରେ କାଲିଷ କର-
ଅଳ୍ପେ ଅତ୍ୟାମୃତମାନେ ଉଚିତ ଦଣ୍ଡ ପାଇ
ଆମାନେ ।

ବହୁକୃଷ୍ଣଗର ୧୦୩ ଓ ଡାକ୍ତର ଚିତ୍ତମ୍ବା-
ନାମକ ଶତ୍ରୁଏ ସୁଦୂ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅମେରିକାରେ ଉ-
ପଦ ର ପାଇବାର କୃତଜ୍ଞତବସହିତ ସ୍ଥାକାର
କରିଥିଲୁ ଏହା ଭାକୁର ଶା ସମକୃତସାହାର ଦ୍ୱାରା
ବରିବ ମୋଳ ଶ୍ରୀପ ଅଠମନିକ ମହାରାଜଙ୍କ
ତାମରେ ଭ୍ରମିତ ଏବଂ ବଟକ ଟିକ୍ଟିଂକାମାର
ସମାଜରେ ମୁହଁତ ହୋଇଥିଲା । ଡାକ୍ତର
ସମକୃତ କାହିଁ ସାହଚର୍ଯ୍ୟମାନରେ ଅପରିଚିତ
ନୁହନ୍ତି । ଚିତ୍ତମ୍ବାଧମନରେ ଯାକ ବଜ୍ର ପିଲାର-
ରଣା ହଜା ଖାତାକରିବଦ୍ୱାରା ଶତ୍ରୁଏପୁ-
ରକ ଏଥିପୁଣ୍ୟ ପକାଣ କରିଥିଲେ । ଖାତାକର-
ଥର ବସନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତୁମକ ଓ ମାର୍ବଦୀକ
ରୋଗ ଅଟଇ । ମୋତସନରେ ଅଳେକ ମୁହଁର
ଚିତ୍ତମ୍ବା ନ ଜାଣିବାରୁ ଏହିପରି ବେଗ ଲିପିର
ହେଲେ ଦରାଗ ହୁଅନ୍ତି । ଏପରି ସୁଦୂରପ୍ରକା-
ହାର ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଭ୍ରମବାର କେବ
ଥିଲେହ କାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏପରି
ଅକ୍ଷ ହୋଇଥିଲୁ ସେ ସାମାଜିକାନ୍ତକୁର ଲେକ-
ସୁନ୍ଦା ଅଛୁଟିଶରେ ଦିଗି ଥାଇବେ । ଏପରି ପ୍ରୁକ
ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣବାରେ ରହିବା ଦେଇବ ।
ଏଥର ମୂଲ୍ୟ ପାଇଥିଥା ଅଟଇ ।

ବାଲେଖରସମାବସଥିମାନଙ୍କରୁ ଅବରତ
ହେଲୁ ସେ ବାବୁ ଲିଳିମୋଦଳ ସରକାର
ମିଛନ୍ତିପରିଲୁଜମେଶିଲାରମାନଙ୍କ ବଳା ଅନୁମତି-
ରେ ଅପଣା-ବିଷାଦିରବାରରେ ଥିବା ଗୋଟାଏ
ଖାଲ ବା ଗୋଟାଖାଲୁ ବହାଇଶୁବାରେ ମିଛନ୍ତିପ-
ଥଳ ଆଇବା ଥା ୨୩୯ ର ଅନୁସରେ
ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଲେଖିଥିବେଳ । କୋଟିରୁ
ଉତ୍ତର କ ଦେବାନ୍ତ ପଞ୍ଜିଯାକୁ ସୁଧର୍ମ
ଦେଲେ ସେଠାରେ କ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଜଣା-
ନାହିଁ । ତେଥେରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ଅଦାଳିତ
ଲଜ୍ଜପରିବାରକୁ ଦ୍ରୁମ ଶୀକାର କରିବାକୁ କହ-
ବାରେ ସଙ୍କା ସେ କହିଁରେ ସଙ୍ଗତ ହେଲେ
ନାହିଁ । ସୁତ୍ତରଂ ଜାବାରମ୍ଭକ ଟ ୧୦୯ ବା

ଅର୍ଥବିଶ୍ୱାସ ହେଲା । ଲକ୍ଷଣବାବୁ ଜଗେ ମୁକ୍ତାର
ଏବଂ ମେଉଣପିଲ ବନ୍ଦିଶିଳକର । ମିଛନ୍ଦିପାଲ-
ଟାର ଅଭିନ ସେ କି କାହାକୁ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ
କର ଯାଇ କି ପାରେ ଥଥର ସେହି କାରଣରୁ
ଏତେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହଦନ ଭାତାଇଲେ
ବାହାର କବାକ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରିର କର ପାରୁ ନାହିଁ । ବାଲେ-
ଘରର ସହଯୋଗିମାନେ ଆପଣୀ ୨ ମନୁଷ୍ୟ
ରହୁଥିଲୁଣ୍ଡେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଇନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ବାଦ
ବାହିକାଳ ମରହେ ଅନେକଙ୍କଳ ଏପରି
ବିପଦରେ ପଢ଼ିବାର ସମ୍ବାଦନୀ ଅଛି । ମାତ୍ର
କେହି ସହଯୋଗୀ ବମୋକବଦମାରନିଷ୍ଠି ଅଥବା
ଦହିଁର ମର୍ମ ପ୍ରକାଶ ଲାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏପରି
ପ୍ରଳେ କାହାର ମନୁକବ ଜ୍ଞାନ୍ୟସଙ୍ଗର ସହିତ
ଆଭାସକର ବନ୍ଦିଶିଳକର ବୌଣିବି ବୟାପ୍
କାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ କେତେବେଳେ ପ୍ରଳେ ଏହି
ପରି ଦକ୍ତଳା ଦେଖି ଦୃଶ୍ୟର ହୋଇଅଛି ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସାଜପୁର ସମାଦିବାଗାଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କି ବୈଷଣୀନାଥ ଦିନିଶପାର୍ଵତୀରେ
ବାହକମାସ୍ତୁଷୀଏଲକାର ଏବଂ ଉତ୍ତବନ୍ଧପତିବାବୁ
ସନ୍ତର ବିଞ୍ଚଳ ନମାନ ବହୁଳ ସାଇ ସକର
ମଧ୍ୟରେ ମର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାନ କରୁଥିଲୁ । କିଶୋ-
ପତ୍ର । ବିବସ୍ତୁଳ ଦଶାବତାର, ବେଳମୟୁର
ପ୍ରତିକ ମୌଖର ତଳ ସତ୍ତବପାଖ ଏବଂ
ଗହତୀରେ ଜୀବ ହୋଇ ତ୍ରପରକୁ ଉତ୍ତଲିବାର
କପିଲେଖର ଥୋବାମାନଙ୍କର ସବହାର କଜି-
ଗଲ ଏବଂ ଗର୍ବୀର ବାଟ ଦୃଢ଼ିଗଲ । ଥୋବା
ମାନେ ଗରବର୍ଷ ତେଆରମେନଙ୍କଠାରେ ଯୁଦ୍ଧର
ବନ୍ଧୁବାବୁ ମିଶନିପାରିଷ୍ଟିର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ମାନ ଓ କମିଶନରମାନେ ହେଠା ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଗୋଟିଏ ମାଦର ତାଟିଦେଇ ସେବକଙ୍କ ଉତ୍ସା-
ହରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିରାକରଣେ ଗୋଟାଏ ଗୋଲ
ଗ୍ର୍ୟାର ବସନ୍ତ ଦେବାର ଅଦେଶ ଦେଇ
ସ୍ଵଲ୍ପେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହୁ ବାର୍ଷିକ ଦେବା ତେବେ
ବର୍ଷାକାଳରେ ଯଜ୍ଞ ଦେବାର ଜୀବ ପ୍ରଜାମାନେ
ନୂନେ ତେଆରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଚଳଦିନ
ବରକାରୁ ଗେ ଥେବେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଆଦେଦନକାମାନେ ଅଧେ ଘରମୁହଁ ଦେଇଲେ
ବାଜୀ ଅଧେ ଦିନିଶପାର୍ଵତୀ ଦେଇ ଦେଇ
ଦୟାର କଷାୟ ଦେବେ । ଏ କେମନ୍ତ କଷାୟ
ପ୍ରଜାମାନେ ତେବେ ଦେବେ ଧୂର ତହୁ ଉପରୁ
ଝରସୁ ଦେବେ ! ପ୍ରଜାମାନେ ଗରବ କେବେ

ବେଳା ଭାବରେ ପ୍ରତି ଏ ଅଭ୍ୟାସର ନିର୍ମାଣ
ବେମାକେ ଅଭିନାନ୍ତରୀକ୍ଷଣରେ ମିଶ୍ରମିପାଇଛି
ନାମରେ ଅବାଲହରେ କାଳୟ କର ଖେଳାଭିଷାଳ
ପାଇବାର ସୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଅମୁନାନବିର
ବିବେଚନାରେ କରିବାବାବାମାରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକ୍
ଆବେଦନପଦି ପଠାଇଲେ ବିହିତ ପ୍ରତିକାର
ପାଇବେ ।

ଅନୁବନ୍ତୁର ସାହାଯ୍ୟ

କାନ୍ତ୍ୟାପୀତିର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସରକାରୀସାହାରୀର
ପ୍ରକୃତ ବୁଝାଇ ଏହି ସେ ଅମୂଳନକର କଲେ-
ଦୂରସାହେବ ପଶୁଜୀବିଷରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୂର୍ଦ୍ୱୟ
କାଣିତାର ସରକାରୀସାହାଯ୍ୟପ୍ରଦାତା ସମୀକ୍ଷା
କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଶେଷ କର-
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପୁନଃକାର ବାରାଧାରୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକର
ଅବସ୍ଥା କଟାଯେଗା ଅଥବା ମନ ଥିଲେହେଁ କେ-
ଠାର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ତାହାକୁ ଏକାହାତେ
ଆପଣି ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ଅବସ୍ଥାକୁ ନିର୍ମିତାର
ଦୂର୍ବୁଧେ ଜଣାଇଲେ । ଏଣୁକର କମିଶନର
ସାହେବ ଏଠା କଲେକ୍ଟରଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଗ୍ରାହି କରି ପ୍ରଥାରୀଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ତଥା
ଦିଗନ୍ବାଦକ ଅର୍ଥାତ୍ ସରକାରୀ ଚକ୍ର ଦେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମନୋମାନ କରି ଉତ୍ତରାଙ୍କ ୨୯୦୦୦
ଟା ପ୍ରଥମେ ମଞ୍ଚର କଲେ । ଏ ବୃଣାର ସନ୍ଧି
ପରିଚକାରେ ମାତ୍ରକ ଏକ ପାତ୍ରଙ୍କ ଅଟେ ଓ
ଏହି ପାତ୍ରଙ୍କରେ ଓ ବୃଣାରାର୍ଥ ତଥା
ତାହାରେ ଆଦାୟ ଦେବାର ବିନ୍ଦୁ । କାନ୍ତ୍ୟାପୀତିର
ଦେବର ଅବସ୍ଥା ଏଥର ମନ୍ତ୍ରୀ
ସେଠାରେ ପ୍ରଜାଏ ବେଶି ସୁଧରେ ବିଭା
ଜୋକରେ ସୁନ୍ଦର ପରିବହନ କାହିଁ । ଏଣୁକର
ଏତେ ଉତ୍କଷ୍ଟ ବୃଣା କେବା ସକାରେ ଏଠାରେ
କୁଣ୍ଡ ହେଲେ ଓ ଜାମିଲ ଦେବା ସବାରେ
ସେମାନଙ୍କର କମିଶନ ମନୋମାନକୁ ଅର୍ଥାତ୍
ହେ । ଏତେ ପ୍ରଜା କୁଣ୍ଡ ଦେବରେ ସେ ଜାପନେ
ଅକ୍ଷ୍ୟ ଟ ୧୯୦୦୯ ଟା ମଞ୍ଚର କଲେ ଉତ୍ତରାଙ୍କ
ଟା ରେ କୋରଗଲ କହିଁ କମିଶନର
ଅକ୍ଷ୍ୟ ୨ ୧୯୦୦୯ ଟା ମଞ୍ଚର କଲେ ଉତ୍ତରାଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଜା ଥାର ପାରରେ କାହିଁ । ବିଦିକ
କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ କରାରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରକାରୀ ଏ ବୃଣା
ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲା । ବାଜା ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା-
ଦେବର କୁଣ୍ଡର ବୁଝାଯନ୍ୟ ଅଗ୍ରତ ହେଉଥିଗଲା
ଅତି ବୃଣା ଦେବର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହିଁ । ଉତ୍ତରାଙ୍କ

ନିଧାବରେ ରୁକ୍ଷିପୁରେ ଆଦାୟ ହେବା
ଜୟମୁରେ ଏ ବନ୍ଧୁଶ୍ଵର ଦିଆ ହୋଇଅଛି ଏବା
ଏଥିପାଇଁ କମିଶର ଓ ମନ୍ତ୍ରମଳ ଜ୍ଞାନିଙ୍କ ହୋଇ-
ଅଛିଲୁ ଏ ଗର୍ବରେ ପ୍ରଧାନୀତି ପ୍ରକାଶର ଉପ-
କାର ହୋଇଅଛି ସତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଏସପ୍ରାଦର
ବଢ଼ିବେ ଯାମା ଭାଷି ସାଇଁ ନ ଥିଲେ ରଖା ।
ଜୟବଜ୍ଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦିନ କଲେବୁର ସାହେ-
ବଳ ହାତରେ ଥିବା କ୍ଷୋଣସି ପୂର୍ବ ସାହାଯ୍ୟଦା-
ନବାବରୁ ଅନେମାନିକ ରୁଥଶର ଟଙ୍କା ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଅଛି ଦୁଃଖକୁ ବିଚରଣ କରିବାର
ସାହେବ ମହୋଦୟ ପ୍ରସାଦ କରି ଏପରି ଦୁଃ-
ଖ । ତାରିବା କାନୁଗୋଟିଏବୁ ଭଲବ
ଏଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଟଙ୍କା ବିଚରଣ ସକାରେ ଟଙ୍କା ସହିତ
ନବାବର ଗ୍ରୋଟୀ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ବାରାଧାରୀତିର
ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଅମେରିକାକେ ବଲେ-
କୁର ସାହେବଙ୍କର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବଡ଼
ପ୍ରିଯ ହୋଇ ଯାଇଁ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ
କରିଗି ‘କାହିଁ ମାମୁର ବଣାମାମୁ ଭଲ ।

四

ଗାଁରୁ ପ୍ରାଦରେ ଥିଲେ ମାନେ କୃଷ୍ଣ ଓ ଜଳ-
ଦୂତର ସମ୍ବାଦ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ । କଷ୍ଟି ଗନ୍ଧ ରହ-
ବାରଦଳ ବନଦେଲ ମାତ୍ର ସେହିଦଳ ଅଛିବେ-
ଗରେ ଜଳ ବଢ଼ି ସୋମବାର ସକାଳଦେଲେ
କାଠମୋଡ଼ୀ ଜଳରେ ଫୁଲ୍ଫୁ ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ
ଅପରାହ୍ନରେ ଫୁଲ୍ଫୁ ଟର ଅଧେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ
ଭୁଟିଲ । ଅର୍ଥାତ୍ ପଥରବନ ଡେଇଁଗଲୁ ଅଛି
ଦେବତଙ୍କ ମାତ୍ର କହିଥିଲ । ପଥରବନ ତଳେ
ଦୂର କିମ୍ବା ଶ୍ଵାନରେ ଥାଣୀ ଝରବାର ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
ହେଲା ବାତାବାଦମାପ୍ରରସାଦେବ ଓ ଜଳ-
ଦ୍ୱାରା ମନମକେ କୁଳ ବିଧାର ପ୍ରତିକିଳି ସଙ୍ଗେ
ଦେଇ ଏହଠାରେ ଜଳ ରହିଲେ ଏବଂ ହରମାନ
ବନ ଫରବାର ବାର୍ଯ୍ୟ ଲଗାଇଲେ । ଉତ୍ତରକୁ
ଅନୁମତିରୁ ସେହିଦଳ ସରଖାଇଗୁବୁ ଜଳ ଛାଡ଼ି
ବାଟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଲେବନ୍ଦର ଦୟା ହୁଏ
କରେ । ରହିଥିବୁ ଜଳ କମାଗବ ଖସାଇ-
ଅଛି ଏବଂ ଖସାଗ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ତି କୃଷ୍ଣ
ହେତୁଅଛି ।

ଶୁଣିବାରେ ବ୍ୟାକ୍ତିଗୀ ଦେଇଇଣୀ ଜୟମାନ
ମଧ୍ୟ ବିଷେଷ ବର୍ଣ୍ଣିଥିଲା ଏବଂ ଏହିବେଳେ ବୃଦ୍ଧ ଓ
ଚକ୍ରାର ଠାବେଁ ଯାଇ ହୋଇ ଯାଇ ବାଟ
କନ୍ଦ ହେବାଯୋଗୁଁ କଲିବଜାପାଳ କିନଦିନ

ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ଅବଧି ଡାକ ବିଳମ୍ବରେ
ଆସିଥିଲା ଏବଂ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧର ଦାଉ ପାଟାଙ୍କ ବନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲା ।

ସନ ୧୯୭୨ ସାଲର ପ୍ରବଳବଢ଼ି ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଏପରି ଦୟାକଳକ ବନ୍ଦୀ ପ୍ରାୟ ହେବେ ହୋଇଥାଏ ଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ବନ୍ଦୀ ସଂଗେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲାରୁ ଅଥବା ଦୟାକଳର ହୋଇଥିଲା । ପଣାନ୍ତରେ ସେ ବଢ଼ି ଜୁଲାଇମାସ ପ୍ରଥମପ୍ରାତିରେ ହୋଇ ଥିଲାରୁ ବଳର ଷତ ପ୍ରାଣ କରିବାର ସମୟଥିଲା । ଏଥର ଜୁଲାଇମାସ ଶେଷ ସପ୍ତାହରେ ଘଟିବାରୁ ଧୋଇ ଶ୍ଵାନମାନଙ୍କର ଫ୍ରାନ୍ତି-ପ୍ରତି ଅଥବା ଶକ୍ତାର ବାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବନ୍ଦୀଦ୍ୱାରା ମୋଧୁସଲରେ କି ପରିମାଣ କରି ହୋଇଥାଏ ନିଷ୍ଠପୁଣ୍ୟ କଣାଯାଇ ନାହିଁ ବଜୁଳିବାର ଠାବେୟ ଛିଣ୍ଡିବାରୁ ତାରସମାନ ବନ୍ଦ ଥାଏ । ଏବଂ ନାକାଶାନରେ ବନ ଓ ଲାଲ ଭଣ୍ଡିବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଗାୟର ଗର୍ବଦିନ ବନ ଥିଲା ।

ବେଦ୍ରୂପତ୍ତାକାଳରେ ଘାଇ ହୋଇଥିବାରୁ
ଗଲ ବୁଧବାରର ବାସ୍ତବାହାତମାନ ଏଠାରୁ
ଶୁଣିବାରିଲୁ ଯାଇ ନ ପାରିଲୁ । ତହୁଁ ଭାଲଦଖ୍ଯା
ବାଟେ ଜାହାଜ ଯିବାର ସ୍ଥିର ହେଲା । ମାତ୍ର
ବିହୃତ ବାଟ ଯାଇ ସେ ଲାକରେ ନନ୍ଦ ଘାଇ
ଦେବାର ସମ୍ମାନ ପାଇବାରୁ ଫେରି ଅସିଲା ।
ଏହି ନଗରରୁ ଅନ୍ତରେ ଛାଡ଼ା ଗ୍ରଜୁହଂସ ନିକଟରେ
କାଠଯୋଜାଇବନ୍ତରେ ଗୋଟାଏ ଘାଇ ହୋଇ
ସେହି ପାଣି ମାତ୍ରଗାନାଳର ଦର୍ଶନବଳ ଭାଙ୍ଗି
ପକାଇଲା । କାଳରେ ବିଷ୍ଟର ଜଳ ଦେଖି
ଦିରବାଟୀ ପୋଲର ଅନିଷ୍ଟ ଅଶଳାରେ ବାହା-
କମାସୁଶ୍ଵର କର୍ମଚାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ଲାକର ଆର
ପାଞ୍ଜରେ ଯୋଡ଼ାଏ ଘାଇ ଫିଟାଇ ଜଳ ବାହାର
ଦରବାର ହାଶ କାଳକୁ କଷାବଲେ ମାତ୍ର ବେ
ରେବ ଖଣ୍ଡ ତାମର ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ଉପର-
ଭାଗରୁ ଘର ଉତ୍ତାଦି ଭାବି ଅସିବାରୁ ଅନେ-
କ ସ୍ଥାନରେ ଥୋଇ ଏବଂ ତଥାର ମନୁଷ୍ୟ
ଓ ପଣ୍ଡ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ଅନମାଳ
ହୁଅଛି । ମହାକଥା କୁଳପୁଣ୍ୟ ଜଣେ ଗୋଡ଼ର
ଗୋଟିରୁ ଗୋଟି ମହି ବିଷ୍ଟର ଭାବି
ଯାଇ ତହୁଁରୁ ନନ୍ଦ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଧ୍ୟାନପତ୍ରରୁ ।
ଏହି ଏକବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାୟ ଦୂରଗତ ଗୋଟି

କରୁଥିବାର କଥାତି ହୁଅଇ । ମୋଦ୍ଦମନ୍ତର
ବେଳେକ ପ୍ରଳବୁ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିନାହଁ ।
ବାଜୀରୁ ଯେଉଁ ସରକାରୀସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିଥରୀ
କରୁଥିବାର ଜଣାଯାଏ ଲମ୍ବାକୁଳଥ ଅନେକ ଗ୍ରା-

ରେ କିମ୍ବର ନାହିଁ ହୋଇଥିବ । ବାଜୀକିଲାର
ସଦରମୁଖାମରେ କେବଳ ସବୁତିବିଳନ କା-
ରେଣୁତର ଏବଂ ତାକିବଙ୍ଗଳା ଛାଡ଼ା ଆଜି
ସମସ୍ତ ସରବାଧିତର ସମ୍ମର୍ଶ ବା ଅଂଶିବ କିମ୍ବା
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରାମଟି ସମସ୍ତ ଧୋଇ ସାଇଅଛି ।
ନୂତନ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ସଦରଥାତା ମଧ୍ୟରେ
ଏବଂଧିନ ଜଳ ହୋଇଥିଲା । ବସାଧର ଦେବ ବା
ଶ୍ରଦ୍ଧିଯିବାରୁ ଅମଜନ ଓ ପୁଲାସବାନମାନେ କ-
ରେଣୁବାବନାରେ ପଡ଼ି ଉଛିଲେ । ଶମରେ
ପ୍ରାୟ କାହାର ଘର ଲାହିଁ । ପୂର୍ବ ବଜାନିର୍ତ୍ତିରେ
ଏଷୁନରେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାଦେଖ ନ ଥିଲା । ଏଥର
ବନ୍ଦିର ଅନ୍ତରୁକାଶରା ପାଠକମାନେ ବୁଝିପା-
ଇବେ । ବିଲସରୁ ବୃତ୍ତରହିଥିବାରୁ ଫୁଲର
ଅବସ୍ଥା ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଅନୁମାନ ହେଉ-
ଅଛି ମାଣ୍ଡିଆ ବିଅଳ ଏବଂ ଦୂରତାରେ କିମ୍ବର
ନାହିଁ ହେବ ।

ବନ୍ଦେବସ୍ତୁ ଅଳ୍ପାଶ୍ରୀ

ବନୋବସ୍ତୁ ଅନ୍ୟାଗ୍ରର ମୂଳଏବ ପ୍ରଥାନ୍ତେ
ବାରଣ ପାରଣ୍ଠ ଅଟେଇ । “ଖେଳୁ ଦିଅ ପା-
ରଣ୍ଠ ନିଅ” ମୋଢ଼ସଲର ଗେଟିଏ ଜାକବ-
ଲକ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁଠାରୁ ଶିକ ସେହି
ଠାରେ ଏକଥା ‘ଶୁଣିବ । ବନୋବସ୍ତୁ ସହାନ୍ତେ
ଏମନ୍ତ ସବବ୍ୟପି କଥା ଥାହିଁ କିଛି କାହିଁ ।
ପାରଣ୍ଠ କଥାଟା ପୂର୍ବେ ଏହିଦେଶରେ ଜଣା-
ଇ ଥିଲା । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁଥିବା ନୂତନ-
ବନୋବସ୍ତୁରେ ପ୍ରତିକଳା ହୋଇ ଅଛି । ଏଥିର
ଅର୍ଥ ବକଟେ ଲେଖାବାଘଜ ବା ଟିକା ଅଟେ ।
ଷେଷତା ଅମିଳମାନେ ମୋଢ଼ସଲରେ ଭୁମିମାଧ
ବା ଜଣାବ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ରଙ୍ଗଭକାମରେ
ଯେତେ ଜମେ ଆଶା ଖେତ୍ରାବହୁରେ ଲେ-
ଖିବେ ତହିଁର ଖଣ୍ଡେ ପାରଣ୍ଠ ବା ଟିକା ଭାଇ-
ଭାଇ ଲେଖିଦେବେ । ପତ୍ରେକ ପାରଣ୍ଠରେ
ରଙ୍ଗଭକ ନାମ ଓ ଶାହାନାମରେ ଜଣାବହେନ-
ଇଥିବା ଜମେଇ ଜରବନମର ଗୋଦି ଏବଂ
ପରିମାଣ ଲେଖାଯିବ । ସମ୍ବରଃ ରଖିଲୁ
ଏପର ଖଣ୍ଡିଏ ପାରଣ୍ଠ ବା ଟିକା ଲେଖିଦେ-
ବାର ଅର୍ପଣ୍ୟ ଏହିକ ରଙ୍ଗଭକମାନେ ସେମା-
ନବର ଜମେଇ ପରିମାଣ ଓ ଗୋଦି ଖେ-
ତାରେ ଠେବ ଲେଖାବେଳ ବି କାହିଁ ଜାଣି-
ପାରିବେ ଏବଂ ଅମିଳ କିଛି ଗୋଲମାଳ କରି-
ପାରିବ ନାହିଁ ଓ କିଛି ଭୁମ ଥିଲେ ପଣ୍ଡାତ
ମକାବିଲେସମୟରେ ଧର୍ପତିବ । ଜଣାବ-

ବିଦ୍ୟାଅନୁସରେ ଅମିନମାନେ ପାଇଗୁ ଦେବକୁ
ଚାଥ । କାରଣ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟର
ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଅଟେ । ଅମିନମାନଙ୍କୁ ବୌଣୀସ
ବିନାଦ ମାମାଂସା କରିବା ବିମ୍ବ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ
କହିବାର ଅସ୍ଵକାର 'ହଁ' । କାଳେ ସେମାନଙ୍କ
ଏଥି ଅସ୍ଵକାର ଧରିବାର ଜୀବ ଲୋକଙ୍କ
୧୦୫୨ ଏଥିପାଇଁ ଜଣବିବ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ରେ ୧୦-
ଅଧିକ ୪୦ ଧାରରେ ବିଜ୍ଞାପନକାରୀ ଲୋକଙ୍କ
ସଂର୍ବ କରିଦେବା କାରଣ ନିୟମ ହୋଇ
ଅଛି ମାତ୍ର ଏପରି କ୍ଷମିତା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମନ-
କୁମାର ବୌଣୀସ ଗ୍ରଂଥରେ ବ୍ୟାସିତାର
ଅମ୍ବାନେ ଶୁଣି ନାହିଁ । ଅମିନମାନଙ୍କର
ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନାଦିଷ୍ଟୁ ପ୍ରଜାମାନେ ବିଜ୍ଞାନ
ଜାଣି ଗଫାରୁ ବିମ୍ବ ଅମିନଙ୍କରପରି ଲଜ-
ଶୋକରୁକୁ ଯେଉଁ ସରିବାରାନେ ଅଛିନ୍ତି
ସେମାନେ ସେ ସମସ୍ତରେ ବିଜ୍ଞାନରେ
ନାହିଁ । ବୁଝନ୍ତି ଅମିନମାନେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ
ବୁଝାଇ ଦେଇ ଅଛିନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ମରୁ
ଅସ୍ଵକାର ଅଛି । ସେମାନେ ଦେଇଁ ଉପରକୁ
ଯେଉଁ ପାଇଁ ଦେବେ ପାଦାହୁଁ ପାହାର ଦ୍ୱାରା
ସ୍ଵରୂପକରେ ଅଳାଟ୍ୟ ଦଲାଲ ହେବ ଏବଂ
ପରିମାଳା ଲୋକଙ୍କ ଦିଲ୍ଲାଯୁଦ୍ଧ ଯିବ ଏବଂ ହିଂ-
ସକାଶେ ଅର୍ଥାତ୍ ହେବ । କେବେ କେଉଁ
ଅମିନ ବାହାରୁ ଏପରି ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ
ଅମ୍ବାନେ ଲାଗୁ କହ ନ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଭାର୍ଯ୍ୟ-
ରତ୍ନ ଲୋକଙ୍କର ଏହି ଫାଖୀ ଲାଗୁଥିବାର
ହୁଏ ଜଣାଯାଉ ଅଛି । ଜହାଜ ହେବେ
ପ୍ରଦେଶର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦର ଟ ୩୦୮ ଟଙ୍କା
କ ଥାଣ୍ଟା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ପ୍ରଜା ହେବିର ଜାତ ପାଇଁ ଲାଗାନ୍ତି ହେମାନ୍ତିନ
ଅପରାଧିଙ୍କେ ଅମ୍ବାରୁ ଆରାଗୁସକାଶେ ଟ ୦/୧
ଲେଖାଏ ଦେବାକୁ କଦାଚ ସମ୍ମତ ହୃଦୟରୁ
ଲାଗି । ପରିବାର ପାଇସର ଅରମ୍ଭ ଟ ୩୦୮ ଦର
ପ୍ରାୟ ସମୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ପ୍ରାକରେ
ମାର୍ଗପ୍ରତି ଟ ୦ । ବା ଟ ୦ ୧୮ ଦେଇଥିବାର
ମୁଣ୍ଡିଆହିଁ ଏବଂ ପରାନ୍ତରେ କାହାରିପ୍ରତି
ଅର୍ଥାତ୍ ସେହିଠାରେ ଛମିର ଦଖଲକାର
ସରକାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କା ସଦରରେ
ସାହେବ ସୁବାଦ ପରିଚିତ ମେଠାରେ ଏବା-
ଦେଇକିମେ ଜୁଡ଼ ବିମ୍ବ ଦର ଜଣା ହେବାର
ନାହିଁ ଅକରି ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଜାମାନେ ବିଷିତ ଏବଂ ତହିଁ ଉପରେ
ଆରମ୍ଭ ଅରମ୍ଭ ହେବିଥିଲୁକୁ ଏବଂ ଏହି

ତ୍ରୟାୟିରେ ଅମେଳମାଳକୁ ବିଲକ୍ଷଣ ସେଇ-
ଗାର ହେଉଥିଲା ।
ବେହି' ବେହିବେଯେ ପ୍ରାଚୀନେ ଆପଣାର
ଦୂର ପ୍ରବଳକରିବା କାରଣ ଲଜ୍ଜାପୁରୁଷ
ଅମେଳକୁ ଟଙ୍କା ଦେଇଅଛି ଏବଂ ନାମ ଲୋ-
ଖାଇ ପାଇବୁ ନେବାବାରଣ ବେଳେ ଖୋଆ-
ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ତରେଷ କରୁଥିଲା ଏହିରେ ଅମେଳ
କରି ଦୋଷ ଦେ ? ମାତ୍ର ଏସାନ୍ତି ଚୌଥୀରେ
କାର୍ଯ୍ୟର ନହିଁ । ଦେବା ଓ ମନ୍ଦିରକୁ କେବୁ
ସୁଖ ପାଇ ନାହିଁ । ଅମେଳ ଅଧିକାର ଓ
ଅସରଳ ବାକ୍ୟହାର ଲେଖକର ଦୟା ଓ
ଲେହି ଦଖାଇଅଛି ଏବଂ ହୃଦୟରୁ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ-
ଶୁରମାନେ କିଛି ନେବାର ଅମେଳ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିଲାମାତ୍ରେ ଅର୍ଥଦ୍ୱାରା କରୁଗରିଲା । ସୁତ୍ରରେ
ପ୍ରକାଶକେ ଅଜଗର ଅମେଳର ମୂଳ କରୁଥି-
ଲାଇଲା । ଅମେଳ ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଦୟାନ୍ତାରେ
କରୁଥିଲେ ଓ ଘର୍ବ୍ରର ପଢ଼ିଲ ଭବନ ଦେଇ-
ଥିଲେ ନିକଟେ ବହି ଦେବାକୁ ପାଇଦେତୁ ନ
ଆନ୍ତେ । ମନ୍ଦିରେ ସପ୍ରଦୟ ପଠବସନ ସାହେବ
ଗରିବର୍ଷ ଚାଲାନ୍ତି ପାଇବୁ ନ ଦେବା ଦୋଷରୁ
ଅବଳିତକୁ ଲାଇଲେ । ଏବେ ପାଇବୁ ନାହିଁ
କାର କଟକଣା ଦେବାରୁ ଗେଟିଏ ଦୟାନ୍ତକ
ଅଜାଧାରର ମୂଳ ଦେଇ । ଆ ମୂଳରେ
ଏହାନ୍ତି ଅନୁରୋଧ କରୁ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଏହି
ଅଭ୍ୟାଗ୍ନି ନିବାରକର କହିବ ଲାଗୁ କରିବେ ।

ସାଧୁବିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଦିଲ୍ଲିକୁ କହଇଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମଦ୍
କ୍ରିକେତି ସାମାଜିକ ସ୍ଵର୍ଗ ପେଇ ଅବିଷ୍ଟିତ
ବାଚକାଙ୍କ୍ଷାକ ଅଭିଭବ୍ରତ କର କୁଠାର ପରିବର୍ତ୍ତାକୁ ଯାଇ
ପାରିବେ କାହାରୁ

ବନ୍ଦିବଜା - ଗଲେରୀ

କହିବୁ ଦେଖିବୁ ଏବେଳୁ ଜଳ ମୁହଁ ପାହାଯାଇ ଦୟା
ଅନ୍ତରୀ ଚରକମାରୀ କା ଗୋ ବିଷେବି ବିଜନାରେ ଉପା
ଦୟା ହେବାକୁ ଏ କରେଇଲୁଗଲୁ ଅର୍ଥରେହିଠିଙ୍କୁ କରେଇଲୁ
ମାରେଇଛି ଏ ଦେବତା କରେଇଲୁ ମେ ଏ, ଏହି, କରେଇଲୁ
କାଳ କାଳ କରେ ଅର୍ଥରେହିଠିଙ୍କୁ କରେଇ କରେଇଲୁ !

ଏହା କରିବାକୁ ଏହା ଏ, ପାଇଁବୋଲାଗି ମୁଖଦିନାବ୍ୟାପ
କରୁ ଯଥିବ କରିବାକି ତ ଏହା କରି ମୋରେ କିମ୍ବା ପାଇଁ
ହୋଇବାକୁ ।

ବାଲେଦ୍ୟ କୃତ୍ୟୁ ମୁଦକାଳୀପରିହାସ ବାଲେଦ୍ୟ
କୃତ୍ୟୁରେତେ ଏଥାଜୀବିତେ ବନ୍ଧୁଶାପିତା
କୃତ୍ୟୁ ।

ପରିଚିନେଇବ ଏ, ଏ, ଏଇ କୃତ୍ୟୁ କୃତ୍ୟୁ ଲେ ଏକ
ଦେବକ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପୂର୍ବ ନୈତିକାଳିକାର ପରିବର୍ତ୍ତ
ପଦକେ ନୟୁନ ଦୋଷଅଛନ୍ତି ।

କୋଣାର୍କରେ ଯେଉଁ କବିତା ଅନୁଭବ ହୋଇଥିଲା
ତୁ ତ ପିଲା ଦିଲାହ । କୋଣାର୍କରେ କବିତାକୁ ବିନ୍ଦମିଳିବା
ତୁ କବିତାର ଖରା ପଢିବା । ସେଇ ବର୍ଷରେ କହିଲେ
ଏହି କେ ପାପରେ କେତେକ କୁ ଜୀବିତରେ । କବିତା
କବିତାର କୁକୁରଛାପ ଅନ୍ଧରେ ଦେଖା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ
ଜାହାଜକାର କୋଟ ଏହି ମନୁଷ୍ୟର ଜଗତର ଉପରୀରେ
ଥିଲା ।

ଦୂରବ୍ୟକ୍ଷତିକାରେ ଘୟାଇବ ନୀତିକୁ ହୋଇ ଦେଇ
ଗ୍ରାମ ଅବସ୍ଥାକୁ ବୋଲି ପରିଯାମଣକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହିଁବ । କୃତସାଧ ସାକ୍ଷରତାକେ କଳ ହୋଇବିଲୁବ ।

ତୀରଦେଶ ପାନିମଧ୍ୟରେ କଥିଲେ ସୁନ୍ଦର ସହିତ
ତୁମ ମାନରେ ଖୋଜଗାଏ ମୋଦନା ଦଳିଯାଏ । ଏହା
ବାବୁଅଛି ତୁମ୍ଭା ପୁରାଜନରେ ବୁଝ କଣ୍ଠରେତୁମ୍ଭାର ଲକ୍ଷଣ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରେ । ଏକ ଶୋଭାର କମଣୀ ପ୍ରସରେ ଏହା
ଦଳଦେଶ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ଦଳର ଘାଁ ପ୍ରେକ୍ଷଣ । ଏହେ କବି
ଦେବାକୁ ଶଶୀବୁଦ୍ଧା ଦେଖାବୁ ସହିତରେତୁମ୍ଭାର ଦାଳକ ମୁଣ୍ଡା
କାଳିତମ କଥା ଚାହାଇଲେ ଯୋଗାଇ ଆମାର ଦେଖି
ପାଇ । ୨୦୧୯ ଜାନୁଆରୀ ପାତାରେ ଲାଇ-ପାତା ।

କୁଣ୍ଡଳାରେ ଦିନର ଶତର ଶତର ଶତର ଶତର

ଏହାପରି କିମ୍ବଳେ କୁନୀଙ୍କ ଦେଇଥିଲାଗଲା ଯାଠକ
ମାନକ ଚଣଧନକୁ । କରିମାଜ ସ୍ଵାତଂ ବିଭିନ୍ନ ସେ ପ୍ରକାଶ
କୁନୀଙ୍କରେ ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୁହଁ
କାହାର ନାହିଁ । ପାତ୍ର କରି ପାତ୍ରାତ୍ମକତାର ପେନାଟେ କରି
ପରି ଦୋଷ ଦବ୍ବାରାକି କୁନୀନାମକୁ କଷ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ମାତ୍ର
ହାତ ଦୋଷକୁ ।

କୋଡ଼ିମତୀରେ ଦୋଷିର କୌଣସିର ଛାନ୍ଦାରେ
ଦୁର୍ବଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉଥିଲା । ଯଏ ଜୀବନର ବିଷୟରେ
ପରିଚ୍ୟା କରେବ କବିତାରେବେଳେ । ଅଧିକମ ବୁଝାଇ
ପରିଚ୍ୟା କରେବ କବିତାରେବେଳେ ।

ପାଇଁବେ ମନ୍ଦରୁ ଲାଗିବ ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ତାଙ୍କିମାନରେ ଯଥିଲାଇଯ ଅଧ୍ୟାତ୍ମକାରେ ହେଲା
ହୋଇ ଅନେକବ୍ୟାସ କିମ୍ବା କରିବାକ କମାନ ମିଳିବା

ପୁରୀରଙ୍ଗର କାରଚକାରଶାହାର ଚିତ୍ତମାନ ତା ୯୩
ଧୂରେ ଅବୁ ଘରେ ଦର ସବ କାଶକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାକ
ଅନ୍ତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯେଇଁ ପରେ କରୁଥିଲ ପାହା ସମ୍ବନ୍ଧ
କାଶର ଦୋଷରେ ଅବୁ ଉପରେ କରିଛନ୍ତି ସମୟାବସ୍ଥା-
ଯା ଦେଖା ଦୋଷରବାଜୁ ଅଛେକ କଣା ଦୋଷରବ
କାଶର କାଶର କାଶର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା ଦୋଷରବାଜ
କାଶର କାଶର ।

କରିବାର ମୁଦ୍ରମାର ବନ୍ଦି ମାତ୍ର ଏ କିମରେ
ଲୁଗନିରକୁ କାହାର ମୁଦ୍ରଣ କରୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । କିମର
ହେ ସେ ଶିଥୁ ସୁକରି ପ୍ରକାଶମଳ କରିବେ । ତାହିର
ମାର୍ଗଦାର ଖାତୀ ଏକେ ପଂମାରେ ଉଚ୍ଚ ହିଂମାର
ଅଛି ।

ଦେବତା ମାତ୍ରମୁକ୍ତ ହୁଏ ଏକ ପାଇଁ ଶିଖିବିଷ୍ଟିପ୍ରସ୍ତୁତର
ଦିନକରୀ ପାଇଁ ରହାଏ ଅନ୍ତର୍ମୟରେ ଅଗ୍ନିଧୂରତରେ
ଯତାକେଳକେ କଥା ହୋଇଥାଏ ଅଛି । କେତୋ ଅଥବା
କୁ ୧୯୦୦ ବି ଦେବ କାନ୍ତକାଳରେ ଏହାକି ହୋଇ-
ଅଛି । କି କିମ୍ବାକି !

ମନବୋଠାରେ ଛିକ୍କ କାତକ ମଧ୍ୟରେ ଉପ୍ରାନ୍ତବୁନ୍ଦୁ
ହୋଇଥିର ସକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳଇ । ଏଥରେ ଜୁ ୩୦୦ ର
ଲୋକ ହୁଅ ହୋଇଥିବାର ବିଶ୍ଵତ ହୁଏ ।

କବେଳାର ସମସ୍ତକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଶୀବାଜଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତାର
ହେବ ଗବ୍ରେନ୍‌ମଧ୍ୟ ଅଦେଶ କରିଛନ୍ତି ।

ସାଙ୍ଗସ୍ତର-ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କୁଣ୍ଡ ମୟତନାଳ କେତେବୋଟା କୁଳକ୍ଷାର ଗୋଟ
କାଳ ହେଲ ହେଲ ଯାଇଥିବାକୁ ସମ୍ପଦକ୍ଷୀଣ ଧର ହୋଇ
ସେ ୮୫୦ ମରଚା ୧୯ ଅକ୍ଟୋବର ତ ୨୦୩୩ ମରେ
୧୯୩୫ ବା ଅଟ୍ଟଦିନ ଦେଇଥିଲ ସମ୍ମିଳିତ କୁଳକ୍ଷାରମ୍ଭାସ୍ଥ-
ମାଟେ ପାଇଯାଇ ।

ବଠାହାର ଉଚ୍ଚିକ ଶୋଇ ଓ ମିଶନ୍‌ସିଟିଆରିଟାର ଜିଲ୍ଲା
ଶକ୍ତିକାର ଦୂରକାର ମୁଦ୍ରା ମିଶନ୍‌ସିଟିଆରିଟାର କରାରୁ
ମନ୍ତ୍ରରେ କେବଳଶା କରାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣୀରୁ କରାଯାଅନ୍ତରିକ୍ଷର
ପ୍ରସ୍ତରରୁ ଏକାକିତ୍ତାକୁ ଦୂରତୋବାର ମାତ୍ର ଲଠାଇଥିବ;
ଅପ୍ରକାଶରେ ଦୂରନିସ୍ତରାଳ ଆଧିକର ଥା ୨୨୦ ଲ ପ୍ରା ୫ କା
ରାହୁ କରେ ପ୍ରତିକାଳେ ୫ ୫୦୯ ଲା ହୃଦୟରେ ଅର୍ଥଦ୍ଵା
ଦେଇଅଛି ଅତୁଳ ମଧ୍ୟ ପରେ କେବଳ ଯତ ପାଇସୁଳ
ମାର୍ଗକ ଅଗ୍ରାର ସର ବିଭାଗ ସାକାର ନକ୍ଷା ନିର୍ମାଣ
କରିବେ ଦୋଷ କରାନ୍ତ ହେଉ ସବାକୁ କୁରୁମାନ୍ଦ ପରେ
ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଅଭିନନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ଦାସୁର
ଦୋଷ କ ୨୦୯ ଲା ଅର୍ଥଦ୍ଵା ଦୋଷରୁ ଅଜ କାର
କାରାର କୁଳକ ସେ ୩୨୦ ଲ ସିରିଜ ସାମାଜିକ ମୁଦ୍ରଣକ
କାର ଏପର କରିବାକୁ ଦେଖା କିନ୍ତୁ ଦେଖିବ ବିଷ୍ଣୁ ।

କଣ ସ୍ଥାନରେ ଦେଇଗଲି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହି ହୋଇ ଥିଲା ।
କୋଣିଏ ଏକାଙ୍କର କଷ୍ଟ କାଳକ ନାହିଁ ଅଛିଲାରେ କରି
ଯାଏ ଥୋଇଥିବା ସମସ୍ତକେ ହିଠାକୁ ଅନ୍ତର ଦେଖି ପଡ଼ିବାକୁ
କହିମନ୍ଦିର ଦୋଷରେ !

ବନ୍ଦ ଶତିକାର ଅସବୁଲ ଏ ବୟା ସମୟରେ ଯଂକ୍ଷେ-
ଳେ ପୁରୁଷ ଏଠା ହୁଲନ କାର୍ତ୍ତିକ ସଜ୍ଜାରେକି ହୋଇ-

ଏହି ସେବରେ ଖୋଲ ମୋକ୍ଷାର ଅନ୍ତର ପଡ଼ଇ ଗାୟ
କ ୧୦୦ ଏ କଥାଯେବ ଉପରେ ଥିଲେ ଶ୍ରୀମତୀ ବଳେକାଳ
ଜ, କିମ୍ବା ସାହେବ ସବୁଦେଇ ଆଜି କୁହାର କଥାକୁ
ଖୁଲ୍ବକେତେବେଳେ (ମୁଖସଂ କାହା) ଖୁଲିବ କାହିଁବ
ରିପୋର୍ଟ ଗଠ କଲେ ବନ୍ଦକୁବେଳ ସବୁଏକ ନିହାଯୀ
ଦ୍ଵାରା ମାନ୍ୟ ହୋଇ ଲାଗୁ ରିପୋର୍ଟର ଜାତର ପ୍ରକାଶ କର
ପ୍ରତିମାକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନକଳ୍ପ କେତେବେଳେ ସାଇଫର୍ ଉପରେ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଗୁହାର କଥାରୁ କେତେବେଳେ ପ୍ରତି ଲଙ୍ଘଜାରେ
ତ କେହିଏ ତତ୍ତ୍ଵ ହୁଏବେ କହିବା ଗଠ କଲେ ତତ୍ତ୍ଵର
ସବୁଦେଇ ନିହାଯୀ ସହିତରେ ଭାଲକମାନକୁ ସ୍ଵତଂ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇ ସବୁ କଥା କଲେ ମାତ୍ର ଦୃଶ୍ୟର କଷ୍ଟରେ ସେ
କିନ୍ତୁ ହୁଲିବ ପ୍ରେରଣେବେ (ସହ କିମ୍ବା ମାତ୍ରକେତେବେଳେ)
କଥାର ପଦ୍ଧତି ହେଲେ କାହିଁ ।

କଟିଏ ପ୍ରକାଶ ଦିଲା ମୋହାର ସବୁ ଅମ୍ବନ ହେଉଥି
ନାଥ ଦାସ ଉଚ୍ଚ ମୌଜର ପ୍ରତ୍ୟେବ ପ୍ରକାଶଠାରୁ ଟ ଡାର
ଲେଖାର୍ ସବାନୀ ହେଉ ସେମାନଙ୍କ ଗାନ୍ଧୀ ଦେବଦୂରା
ଓ ଉଚ୍ଚ ମୌଜର ଅଟେରେଇ ନାମକ ପ୍ରକାଶ ସବାନୀ
ନ ଦେଇ ଉଚ୍ଚରେ ହାତମଳଠାରେ ଶାଲସ କରିଗଲା
କରୁକରେ ଅଟେବ ସବାନୀକ ହୋଇ ଯାଇ ମାତ୍ର ମାତ୍ରଟ
କରିବା ଉଚ୍ଚରାରରେ ଅର୍ଦେଇବ ଅମ୍ବନ ବାନରେ ଏଠା
ହୋଇବା ଅବାଲକରେ ଜାଲସ କରିଅଛି । ଘର ପରେ
ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ।

ଏଠାବାର କହେବସ୍ତୁ ନିଜକାଳ ସବ ତେପୁଣୀ କଲେ-
କର ଆରୁ ପ୍ରକଳ୍ପନାଥ ମୁଦ୍ରା ତେପୁଣୀ କଲେବୁର ଯଦରେ
ନୟାକୁ ହୋଇ ଚାଲିଗାସ ଗା । ୨୭ ରାଶକେ ବନ୍ଦି
ହୋଇ ଗଲେ । ସେ ଜମେ କାହିଁବାର ଓ ପରିଷମା ହାବିନ
ଅଛି ।

ପ୍ରେସିପ୍ତ୍ସ ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରବନ ମରାନତ ନମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ହାସୀ ଲୋକୀ ।

To,
THE EDITOR OF UTKAL DIPIKA.

Sir,
With regret I beg to inform the public interested in the management of Mayurbhanj that Mr. Wully left Baripada this morning at 3 a. m. Every one has been sorry in not being able to see Mr. Wully at the hour of his departure. There is every proof in the state that his management has been a right success. His subordinates shed tears for him. The people though glad to have their ruler back after the expiration of his minority have yet obtained no proof of his principles of Government.

Mr. Wyll told me that he would go away quietly as he is unable to witness the touching scene of a de-

parture from a people loving and loved.

Baripada }   Faithfully yours
21-7-92. }   X.

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ର୍ୟତ ଉତ୍ତଳପାପିକା ସମ୍ମାଦକ
ମହାନ୍ୟ ସମୀପେଷ୍ଟ ।

ମହାଶୟ !

ଆମ୍ବାକଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତେକ ଧର୍ମକୁ
ଅଧିକାର ଜନମାମୋକଳ ପଦିକାରେ ସ୍ଥାନ
ପ୍ରଦାନ କରି ଚାରେପକ୍ଷ କରିବା ହେବେ ।

ଶବ୍ଦା;—

କୁଣ୍ଡଳସ—ପଦ୍ୟ-

ରୁମ କଳଦ୍ୟସ-ଦେବାର
 ବଜାପୁଣ୍ଡି ଗା ବମଚନ୍ଦ୍ର ନୃଷ୍ଠ,
 କର ପାପିର ପ୍ରଜା ଜୀଷ୍ଠତରକ ଯେ ।
 କର ପୌଷ୍ପମୟ କର ପ୍ରକାଶ,
 କଲେ ଧରଣୀ ଦେବ ତରୁଷନ୍ତୋଷ ଯୋ ।
 ଖଳ ନିୟନ୍ତ୍ର ମୃତ୍ୟ ନାରୀ ବଳଦ,
 ଖଣ୍ଡିବ ବୋଲି ନ ଅଛ ଯେ ।

ଶ୍ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦିବଶେ ଜାଗ ହେବାରୁ ସଙ୍ଗ,
 କଳା କଲେ ଅହୁର ତନୀର ଗଣ ସେ । ? ।
 ଗୋପନୀୟ କମ୍ବର ହୋଇ ମସ୍ତକ,
 ଗୌରବେ ସାଧକଲେ କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ ସେ ।
 ଗଜଥାଳକ ପରି ବିଦ୍ୟା ସକଳ,
 ଗଢ଼ହେଲ ଅଭ୍ୟାସେ ଶିଖବକାଳ ସେ । ୩
 ଦେଇ ଜନ୍ମାୟ କେବାନ୍ତ ବୈଯାକରଣ,
 ସାଧାପଥ ସଂଜ୍ଞାକମ୍ବା ଯୋହା ପାଇ ସେ ।

ପାଣିଲେ ଚକୁର୍ଦ୍ଦଶ ବିଦ୍ୟା ନିର୍ଭବ୍ୟ,
ଅନ୍ତରୁତ ମନ୍ଦସ୍ତଳ ପର୍ବତ ଯେ । ୮ ।
ନମାନ ଏଥାଜିଲେ ଯେଉଁ ଛୀବଳ,
ମାର୍ଗବ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ସଂଶୟ କେଜି ଯେ ।
ନୟନପାଇଁ ତାକୁ କର ଅଧିଳ,
“ନବ୍ୟ” ଗଣେ ହୋଇଲେ ହୀତରାଜନ ଯେ ।
ତହୁ ଧକୁବିଦ୍ୟା ଦ୍ଵାରା ସମାବେ,
ତନ୍ଦ୍ରହାସେ ଧାରି ସଥାବଧାରେ ଯେ ।
ଚରମବିଷ୍ଣୁ ଲଭ ଏହି ବିଦ୍ୟାର,
ଚପଳେ ସାଧ କଲେ ମାତବରୁର ଯେ । ୯ ।
ଛଳାଳ ମନୋକୁ ଯୌବନମନ,
ଛଢାଇଲ ତା ଅବଲେପ ପ୍ରମୋଦ ଯେ ।
ବନ୍ଦୁବେଶରେ ବ୍ୟଥ ହୃଦ ଅନ୍ତରୁ,
ଶତିନେଲ ବିଶ୍ଵର ମାଣିକ୍ୟ ଶୁଭୁ ଯେ । ୧୦ ।
କେୟକି ପ୍ରକଳ୍ପ ସମ ହୋଇ ଭବଗ,
ଜାଗାଲା ଏ କିମ୍ବେ ହେଲ ସଂଭୁତ ଯେ ।
ଜନଭାବର ଅଧର ଜନ୍ମି ହୋଇଲା,

ଜାର ବେୟାମଶ୍ରୀଳ ଅଶ୍ଵୟ କର ଯେ । ୮ ।
ହସଥବ ଅଛନ ପର୍ବ୍ରତ,
ହୃଦୟରୁ ଏବଣେ ଯେ “ବାଗବତ” ଯେ ।
ହିମଟେ ନ୍ୟୋଷ କାରୁ ମୂରିଯାଇବେ,
ହସତେ ବିଚରଣ କଲେ ସଥ୍ୟରେ ଯେ । ୯ ।
ନିଧାୟପଦବୀ ମହି ଥଟେ ବିଗଦ,
କାଗବରେ ଯେ କରଗଣ-ବିଦାଦ ଯେ ।
କାନ୍ଦପାତ୍ରବନେ ଜ୍ୟୋତି ପା କାମ,
ନାନାକାହ ଯେ ଥଟେ ମାକବଥର୍ମ ଯେ । ୧୦ ।
ଟାଙ୍କର ସେଇଁ “ପରାପରାୟ” ହୁଏ,
ଟାଙ୍କେ ଭାବନାମରେ ହୁଏଇ ଜାରି ଯେ ।
ଟାଙ୍କେ ଅଜ୍ଞାନତମ ଯେ “ଅସ୍ମବୋଧ”,
ଟାଙ୍କାଏ କ ରସର ହୃଦୟରେହ ଯେ । ୧୧ ।
ଠାରକୁ ସେ ଅପରେଶାନୁହୁତ,
ଠାରେ ଏମାନ ବିବରନେ ହୃଦୟ ଯେ ।
ଠାକୁର ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରକାରର୍ଗର,
ଠାକେଁ ବିଷ୍ଟାର ଶୁଣ କାହର ଯେ । ୧୨ ।
ଡମାତରିଲ ହୋଇଥାରୁ ଘଜନ,
ଡରଲେ ହର୍ମ୍ୟ ହରୁଆତ୍ମ ସମନ ଯେ ।
ଡରିଷ୍ଟରୁ କର୍ତ୍ତାରେ ବଳକ,
ଡାକନ୍ତୁ ହେ ଦର୍ଶକ ଜଳମାଳ ଯେ । ୧୩ ।
ଡିପ ଥାର ଭାବକେବସବର,
ଡିମବ୍ୟୁରେ ହୋଇ ତତ୍ତ୍ଵହାର ଯେ ।
ଡାକେ ତା ପ୍ରତିବମ୍ ଆଣ ଏହାର,
ଡିରାକେ କରନେ କାଳ୍ପନ୍ତର ଯେ । ୧୪ ।
ଡିକ୍ରିପ୍ରାର କରୁ ତତ୍ତ୍ଵହାରେ,
ଡରିପ ପରେ ତର ଶୋଭେ ବେୟାମରେ ।
ଡାକ ଅଟେ ସେହିହାର ଭିତର,
ଡାରବ କାଶଦାୟିକ ମନର ଯେ । ୧୫ ।
ଡାର ପୂର୍ବବରେ କୋଦର୍ମାସ,
ଡରିଲାରୀ ଜଳଦସ୍ତା ଯା କାହା ହେ ।
ଡର୍ମ ମହାପାଦାଦେ ହୋଇ ବିଷ୍ଟ,
ଡର୍ମିମାନବର କହାନ୍ତି ମୋଦ ଯେ । ୧୬ ।
ଥୋକାଏ ଦରେ ପରାମ୍ବର ନିର୍ମଳ,
ଥବିର ସ୍ଵଭବକ ଶୋଇ ସେବତ ଯେ ।
ଥୁର୍ମାଦୋଇବ କୋଇ ପାର୍ଶ୍ଵ ମାର୍ଗକେ,
ଥାପିଶ୍ଚାନ୍ତି ଦେବହାରୁ ବିଧରେ ଯେ । ୧୭ ।
ଥୁର୍ମାଗର ଜଳଦକନ୍ତୁ ମୁହ,
ଥେହମାଳର ତର କରେ କରାବ ଯେ ।
ଥାଜାଥ ପର୍ବ୍ରତ କାରୁ ପରାତ,
ଥେହାପଦଶ୍ଵର ତହୁ ଦୁର୍ଧରକର ଯେ । ୧୮ ।
ଥାତ୍ୟାଦାସ ପୁଣ୍ୟରେ
ଥର୍ମିଶାସନ ମହାପାଦ ଯେ । ୧୯ ।

ଧୀରତା ପାର୍ଶ୍ଵେ ବାଜିଗାଲ କରୀଣ,
ଧବଳମୟ କର ଅଛନ୍ତି କାର ଯେ । ୨୦ ।
ଧାମ ପ୍ରଦିକ ମାର ବିଦ୍ୟାହବଳ,
ଧାୟ ପୁରାଣ କାହ୍ୟ ହୃଦ ପଠନ ଯେ ।
ଧିରିଗ ବର୍ଣ୍ଣକୁଣ୍ଠ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଟେଲ,
ଧିର୍ଦୋଷ ଯଗ ଏହ ଥଟେ ଅମୂଳ୍ୟ ଯେ । ୨୧ ।
ଧରି ଭାବାଅଭ୍ୟରେ ହିଜଗାସକ,
ଧରାନେ କଲେ ଜାକ ମନ୍ତ୍ରପ୍ରବନ୍ଧ ଯେ ।
ଧର୍ମ ଶୀଘ୍ରାଧବ ଏହା ପ୍ରାକ୍ତୁରେ,
ଧୂଳ୍ୟ କଷବଜ୍ଞାନ ଧର୍ମବାସରେ ଯେ । ୨୨ ।
ଧାତ୍ରକ ଭଦ୍ରାତ୍ମା କେନ୍ଦ୍ରାଧାର,
ଧାତ୍ରକାରମାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଦ୍ର ଯେ ।
ଧାନ ଲୁହ ଟୁରଦମାନେ ଜା ପାଶେ,
ଧୂତକାରଥଳ କରୁନ୍ତି ସବାପେ ଯେ । ୨୩ ।
ଧର୍ମଦେଶେ ଭଦ୍ରାତ୍ମାନବର ବିବକେ,
ଧର୍ମର ଜାଜାପଳ-ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଜେ ଯେ ।
ଧର୍ମମାଧିନେ ଅଛ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇ,
ଧର୍ମବେଳେ ଜନର ଅନନ୍ଦବାୟୀ ଯେ । ୨୪ ।
ଧର୍ମପ୍ରୀତି ସେ ସମ୍ବାଧକ ପାଇନ,
ଧାରେ ଉଥୀ ଧାରେ ବିଶାଳ ଯେ । ୨୫ ।
ଧାରାପାଦ ଏବେ ହୋଇଲେ ସେହୁ ଯେ । ୨୬ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୨୭ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୨୮ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୨୯ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୦ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୧ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୨ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୩ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୪ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୫ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୬ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୭ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୮ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୯ ।
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ,
ଧାରାପାଦ ବେଳେ ଧାରାପାଦ ଯେ । ୩୩ ।

ଧର୍ମଭବନ ବଲେ ଦେଇ ବାର୍ଷିକୁ ଯେ ।
ଧେହିୟଗେ ପ୍ରୀର କର ବାସର,
ଧୁରେ ବଳେ ସୁଗର ପେନ୍ଦରାର ଯେ । ୩୦ ।
ଧର୍ମପଦ ପର ବ୍ରାହ୍ମ ଜାତ ଦେଶ,
ଧର୍ମପଦ ବିବେଶ କର ମଧୁର ଯେ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ ସେହିଦେଶେ ପ୍ରଧାନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ ରହି ହୋଇ ସଜନ ଯେ । ୩୧ ।
ଧର୍ମ ସେହିଦେଶେ ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କର ନାହିଁ ଜନ ଯେ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ ସବଦେଶେ ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କର ନାହିଁ ଜନ ଯେ । ୩୨ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୩ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୪ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୫ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୬ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୭ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୮ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୯ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୩ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୪ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୫ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୬ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୭ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୮ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୯ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୩ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୪ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୫ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୬ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୭ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୮ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୯ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୩ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୪ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୫ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୬ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୭ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୮ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୯ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୩ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୪ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୫ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୬ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୭ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୮ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୯ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୩ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୪ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୫ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୬ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ପିତୁରମ୍ ସଜନ,
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା ଯେ । ୩୭ ।
ଧର୍ମଦର୍ଶକ କରି ବାହିବେଳା

ନୃତ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ।

ତ୍ରିଭୁବନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀ, ବଜଳୀ, ଓ
ଦେବନାଗର ବର୍ଣ୍ଣପରିଚୟ । ଏହି ସ୍ଵପ୍ନକ-
ସାହାଯ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀଙ୍କମାନେ ସତତ-
ରେ ବଜଳାତ୍ ଦେବନାଗର ଶିଖି ପାଇବେ ।
କଞ୍ଚଅନ୍ଧରରେ ଶ୍ରୀହୋଇଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇ-
ଅଣା କଟକ ପ୍ରଦିଂକୋମ୍ପାନଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନକଷ୍ଟରେ
ବିକ୍ରି କରିବୁ ଦୁଆଳ ।

ସେବକେତୁଙ୍ଗ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସବ୍ସାଧାରଙ୍କ ଜୀବାର୍ଥେ ଏହକୁଏ ପ୍ରକାଶ
କରସାଇଅଛୁ କି ସ୍ମୃତିଗାନ୍କ ମସିଦାର
କି କିମ୍ବା ସାଂକେତିକ ମହିମାରେ ସ୍ମୃତିଗାନ୍କ
ମସିଦାର ଅପ୍ରେଲ କିମ୍ବା ବାବୀ ପଥ ଓ ପ୍ରଦେ-
ଶୀଯୁକ୍ତ ଓ ସୁଧ ଓ ଖଣ୍ଡ ସହିତ କିମ୍ବା ପ୍ରଦେଶ
ଆବାୟ ନିମିତ୍ତ । କି । ପୁରୀ । ପ୍ର । ବୋଠଦେଶ
। ଗା । ବୋଠଦେଶ କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅଟେ, ପୁରୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପୁଣ୍ୟ କଲେକ୍ଶନ ଅଧିକାରୀ } M. M. Roy
ବା ୨୨ ରଖ କୁମାର } ସଂପଦିକାଳ ଅଧିକାରୀ
ସଂକଳନ ୧୯୫୨ }

ଅବ୍ୟାପ୍ତି-

ଜ୍ଞାମେକା ଶାଲିଶା ।

ଏଇ ଗାଲିଆ କୁଟିଶ ଗରହ୍ମିମେଘେଇ ଅନୁ-
ମୋତ୍ତ ଓ ଦେଖି ଏବ ବିଲ୍ଲିଙ୍ଗ ଥାଏ ଅଣ୍ଟ
ଉତ୍ତରପୁ ମଶଲାର ସାରାବସାର ନୂତନ ସବା-
ସୃଜନକପ୍ରକରଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ସେବକ
କରିଲେ ପାରିଦୀର୍ଘ, ଗର୍ମିଦୀ, ଲାଲିଦୀ,
ଦାରବେଦଳା, ଗଣିଧୀନ, ଲାଦିକା ଓ ମୁଖ-
ଭାଇର ଦୀର୍ଘ, ଦେହରେ ପାରିଦୁଷ୍ଟା ଓ ଚକା,
ଦାଗପଡ଼ା ପ୍ରଭାବ ପାର ଲ୍ଲପଦଂଶ, ଓ ଦୂଷିତ
ରକ୍ତର ପାଡ଼ା, ଏବଂ ଧାରୁଦୂରଳାତା, ମେହ,
ପ୍ରମେଦି, ପୁରୁଷବ୍ରହ୍ମାନ, ସ୍ଵପ୍ନକବାର, ପ୍ରସାଦ-
କ୍ଷାଳା ଅନ୍ତରେ ଏବଂ ଅଧିକପ୍ରଦ୍ରବସହ ଧ୍ୟାନ କିଞ୍ଚିତ
ଦେବା, ଦୀର୍ଘ, ଗୋଡ଼, ଓ କଷ୍ଟ କ୍ଷାଳାକର
ସୁରଜଶକ୍ତି ନ ଥିବା, ସବଦା ଅଳ୍ପଧ୍ରାତି,
କୋଣ୍ଠବେଦିଗା, ଉତ୍ସାହର କଳାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରତିକର

ମାଳବଶ୍ୱର ସମ୍ପ୍ରକାର ଜୀବିତ ଓ ଦୂର-
ବେଗ୍ୟ, ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରକାର ଜୀବିଧକୁ ଦେଖାଯିବ
ଚଠନ୍ତି ବେଗ ଅବେଗ୍ୟ କରିବାକୁ ଏହାର
କଥାମୁଁ ସମଭାପନ ଜୀବିଧ ଛାପରେ ଆର
ନାହିଁ; ସହ ଦୃଷ୍ଟିଲଦେହ ସବଳ କରିବାକୁ
ଦୂଷିତରକୁ ଶୋଧନ କରିବାକୁ ଓ ଶଶର ହୃଦୟ-
ପୁଣ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନବିଶିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଅଭିନାସ
ଆଏ ତେବେ ଏହି ଶାଲଶା ସେବନ କର ।
ଏଥରେ ପାପ, ଅଧିମ, ମଦ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହୋଇଥି-
ପ୍ରକାର ବିଶାଳ ବସ୍ତୁର ସନ୍ଧର ନାହିଁ । ତଥାତ
ଏହା ସେବନ କରୁଁ ଦେବରେ ତୁମ୍ଭି ଜାତ
ଦୃଷ୍ଟି; ମୃତ୍ୟୁ ଅଗ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟ ଦୃଷ୍ଟି; ଓ ଦେବରେ
ଦୃଷ୍ଟି କଲ ସାମାନ୍ୟ କରେ; ସବଳଗଢ଼ିରେ
ସବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଆବାଳ ଦୃଷ୍ଟି ବନିଭା ସେବ-
କ କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି; ଆହାରଦର କରାବନ୍ତି
ନିୟମ ନାହିଁ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ନିୟମ ପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନରେ । ମୂଲ୍ୟ
ପ୍ରଭୁବୋଦଳ ଟ ୧୯ ଟଙ୍କା ଡଳଳ ଟ ୧୦୯ ଟଙ୍କା
ଡାକ୍ସମ୍ୟାଳ ସ୍ଵରତ୍ନ । ଓଡ଼ିଆ, ବିଜଳା, ରୁ-
ଗଲା, ସେତୁଗାରେ ହେବୁ ସମ୍ମାନରେ ନାମ,
ଆମ ଲେଖିଲେ ମଧ୍ୟଲକୁ ହେ: ପେ-
ଜାବରେ ଜୀବିଧ ପଠାଇଥାଇଁ, ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକେଥା
ଅବସ୍ଥାକ । ଜୀବିଧାଇବାର ଠିକା ।

୪୧ ନାଟ୍ ଭବାନିଚନ୍ଦ୍ର ଦତ୍ତ ଲେଖ କଲିପିତା

Watches! Clocks! Time pieces
Repaired by an efficient workman
the premises of the Cuttack Printing
Company Charge moderate.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

କାଳାଷ୍ଟକାର ଶେଷ ବଡ଼ ପୂଜ୍ୟଭାଙ୍ଗ
ଭତ୍ତମଳୁପେ ମରମର ଦେବ ଓ ସିଆ ସନ୍ମଧରେ
ପାୟୀବାର ଭଲ ବନୋବସ୍ତ୍ର ଏ
କରଇରେ ଜ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେ ଘରୀ ମରମତିର
କାର୍ଯ୍ୟାରମ ବରୁଳାଥିବୁ । ସାହାରୁ କରିବାର
ଦେବ ଶ୍ରଦ୍ଧାଖାଲାତାରେ ଭତ୍ତ କଲେ ସମସ୍ତ
ଜୀବ ପାରିବେ ।

ଦୁଇର ଅବସ୍ଥା ଅନେକାଷୀ ଗମାପଠାରୁ ଦୂର
କର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେବେଳେ କିଅରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ମର-
ନବ ଦୋଷରୁ ଲୟାନ୍ତିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଘଣ୍ଟ ତ
ରଙ୍ଗଲେ ପକ୍ଷିବାର ହରିମ କରିଦିଅସିବ ।

ଶ୍ରୀ

ଦେଉଳ ତେଲକ କେଶ, ମୁଦ, ପୁଣ୍ୟ-
ସବ୍ରାନ୍ତିକର ଓ ଉନ୍ନତିକର ବିମର-

ଦେବାଲ୍ ଓରେଇ ସାଜ, (ତମାର ଓ ପିତ୍ରଙ୍କର
କାନାଦିଧ ଅଳକାସୁଦ ରୂପା 'ଅଗ ସୁକାରେ;
ରୂପାର ମୁହ ଓରେ ଅଳକାର ସୁକାରେ,
ଜିଲ୍ଲଟ କର ଦିଆଯିବ ।

କଟକ ୧୫୧ ୮୮୯ } ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ପାତ୍ର

ମେଘରୋଗ

ପ୍ରକାଶକରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନାର ଲିଖ
ତେ ହେବ। ଦୁଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରେମକଥାରେ ଯେଉଁଳାଏଇ
ଅଛମଣ କରିଅଛି ସେମାନଙ୍କର ଜଳାର୍ଥ ଚାରୀ
ଶକ୍ତିବାବ ଉଚିତ ଲୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବିଦ୍ୟା
ବକାଶେ ଜାବକର ମାୟା ପରିଭ୍ୟାଳ କରିଲାହୁ

ଏହି ଉପଧ୍ୟାନାଳକ୍ଷରେ ଏକମୂଳକ ଦେବ।
କଲେ ନୃତ୍ୟ ବୈର ଏହି ଛନ କୁର ସ୍ଵପ୍ନ
କରେ ଯୁଗମଳକ୍ଷେତ୍ର ଅବଧି ଆଶ୍ରେଣ୍ୟ ଦେବ।
ପୋତମାଳେ ଅବେଳାଳ ଦେବେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ
କହୁଥାଏ ଏ ଦ୍ୟାତ୍ମ ସେମାଳକ୍ଷ ସଙ୍ଗରେ ସଜୀ
ହୋଇ ଜୀବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।
ଶୁଣଇ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତମେରେ ପରାଶତ ନ ଦେଲେ ଆଜି
ଯିକ ଚାହିଁ ଅଳେବ ବୈଗୀ ଅବେଳାଳ ଲାହ
କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମାଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି ବେ ସମ୍ମୁଖ
ଅଞ୍ଜଳିମରେ ଯୁଦ୍ଧବାହାରେ ପ୍ରମୁହିତ ଦେବ
ଦଳବଜା ଅବେଳାଲେ ନାମର ଦବଳରେ
ସି, କେ, ଗତ କମ୍ଲାନବତାରେ ଏହି କଟକ
ଦରବାବଜାର ପ୍ରିକିଂବନ୍ଦାନଳ ସୁମୁଦ୍ରାଳୟରେ
ଏହି ଉପଧ୍ୟ ଦକ୍ଷପୁ ହେଉଥାଏ । ମୂଳ୍ୟ ଏକଟ୍ଟେ
ହୁକୁ ଟ୍ୟୁ ନା । ସୁଲନା ଓ ଜାବଖକା ପୁଟକ

ବୀଚମ୍‌ପିଲ୍‌ହେବକଙ୍କ ବଠିକା
(BEECHAM'S PILL.)

ଫଳ କିବେଚନାରେ ଏକଟ ଫରୁଆର ମୂଲ୍ୟ
ଏକଟ ମୋହରକ ଧ୍ୟା ହୋଇଯାଇ ଥାଏ ।

ଏ କଣ୍ଠକା ଦେବଳ ଉର୍ଦ୍ଧବପଥାର୍ଥରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅଛି । ଏଥିରେ ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ର
ଇତ୍ୟାଦି ବିଶ୍ଵାଳୁ ବା ଧର୍ମଦ୍ଵାନିକର ଦ୍ଵବ୍ୟ ବିଜ୍ଞ
କାହିଁ । ଏହା ସବୁ ଦାଉରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
କାହିଁ କଲରେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥାଏ ।

ସକଳ ବୟସର ଶୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ପଞ୍ଜାରେ
ସମାଜ ଉପକାଶ ଦୋଳ ପୃଥିବୀର ବିଶ୍ୱାର ।
ଅରେ ଘରାନା ବଳେ ଏଥର ଗୁଡ଼ ଛାଣେ
ପାଇବ ।

ଉଦୟମର୍ମଣୀ, ପାକିସ୍ତାନରେ ବ୍ୟଥା, ମୁଖ୍ୟବ୍ୟଥା,
ମୁଗ୍ଧଲୀ, ଦେଶକଳ ଉଦ୍‌ବାବୁ ଉଦ୍‌ବରର ପର-
ପ୍ରତିକାଂଶୀତା, ନିଦାନଜାତା, ଚିରାଵ୍ୟ ପାଯୋ-

ଶ୍ରୀ ମହାପତ୍ର

ପାପାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ଜାନ୍ମ ରତ୍ନ ମାତ୍ରେ ଅନ୍ଧର ସତ୍ୟ ମନ୍ଦିରା । ମୁଦ୍ରାଖଣ୍ଡ ଓ ୨୫ ର ସତ୍ୟ ପାଲ ମନ୍ଦିରା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୯

ଟ ୯

ପଞ୍ଚବେଳେ

ଟ ୯

ତୁ ଦାଦା ଭାଇ ମୌରେଇ ବିଲାଙ୍ଗ-
ଚେନ୍ଦର ସର୍ବ ନିବାଢ଼ି ହେବାରୁ
କର୍ଷର ସବଲକ୍ଷ୍ୟାକରେ ଉତ୍ସବ ଲଗି-
ଏ ବିଲାଙ୍ଗର ତାରସମ୍ବାଦରୁ ପ୍ରକାଶ
ମାତ୍ରାକର ନିବାଢ଼ି ନିର୍ବଜ ହୋଇ
ବିଷଣୁକ ଦଳ ଏଥରେ ଅନ୍ତିମ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଏଇ କମେ ପ୍ରକାଶ ହେବା ।

— ୦୫୩୦ —

ମେମାକେ ଅନନ୍ତର ସତ୍ୟବିମାରେ
ତୁ ତ ବାରୁ ସତ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ ବିଲକଗା-
ତନ୍ତ୍ରି କଲେତରୁ ରଷାୟନକାରୀ
ଏ, ପ୍ରଥାରେ ଭାବୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାଲା-
ରଂଗା ଅର୍କ ଏବ ତିଥ ପ୍ରକୃତ
ଏ ପୋକିଏ କାରାକା ପିଣ୍ଡାଇଅଛନ୍ତି ।
ତୁ କମାଦେଶରେ ଏ ବିଦସାୟ କେହ
କୁଳେକ ହର ନ ଥିଲା । ହଜୁ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ
କୁ ଜାଣ୍ୟ ଠିକ ବିଲାଙ୍ଗଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟର
ଏ ଅନ୍ତର ମୂଲ୍ୟ ସୁଲବ ହୋଇଥିଲା ।
କୁଣ୍ଡର ଏ ଧର୍ମ ତିଥ ଆହୁ ବିଲାଙ୍ଗରୁ
ଏ ହେବ ନାହିଁ ସୁଲବ କିମ୍ବୟ ଅଟଇ ।

ଦାତ୍ତୁଧର୍ମାନ୍ତରସମଜରେ ଅମ୍ବା-
ପ୍ରମାଣିତ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକଳ କାର୍ତ୍ତିଜନନ୍ଦର
କର୍ଷର ଦଳ ଅଛେ ଏବଂ ତହିଁର ଅନ୍ତର
କଲାଙ୍ଗାରିର ବନ୍ଦନାବସ୍ତରମ୍ବରକ
ଦଳର ହେବାରୁ ମେ ଅପଣ ଅଧୀନିଷ୍ଠ

କର୍ମଶୂଳକାରୁ କରିପିଯିବ ହଲକ ତର
ଅଛନ୍ତି । ଅନୁସରାର କରିବାରୁ ଗପିବେଳେ
ପ୍ରତିର ହେବାରୁ ଅମ୍ବାନନ୍ଦର ଏକ୍ସାବାଦର
ପାତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି ସଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ଅମ୍ବାନନ୍ଦ ବିବେଚନାରେ ସ୍ଵଦ୍ଵାରା ବିନୋବସ୍ତ-
ବିମଳା ଜାଗରୁ ବିଲାଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ମୋହରିଲୁ
ଯାଇ ଅନୁସରାନ କରିଥିଲେ ଅଥବା ରନୋ-
ବିପ୍ରମଦବୁମା ହଡ଼ା ଜିଅବାଦମଳ ଅଧିକ
ବୋରସି ତେଷୁତୀହାସ ଅନୁସରାକ ହୋଇ-
ଥିଲେ ହଲ ହୋଇଆନ୍ତା । ସେଇଁ ୨୯ବା-
ଦିବୁକରେ ଗୁହାର ସେହ ଲବକାରୁ କିନ୍ତୁ
ହେବା କହି ପହାସନକଳକ ନୁହିଲା ।

ଡେଇଥ, ଏହ ଶକରୁ ରଂଗା ହେଉ,
ଅଶବରେ ଲେଖିବାରୁ ହେବ ତାଣ ପୁର
କର ଦେବା କାରଣ ଡେଇଥାର କଂସନର
ଗର୍ଭମେଷକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାରୁ ସେହ
ତ୍ରପଳରେ ବଜୀଯୀ ଗର୍ଭମେଷକୁ ଡେଇଥ
ଅନୁବାଦକ ଏବ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏବ
ତହିଁରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏ ଡେଇଥାରଟି
ରଂଗା ଅଶବରେ ନାନାପ୍ରକାର ଲେଖାଯାଇ-
ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଦୂରପ୍ରକାର ପରିଚାର
ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଡେଇଥ ଏବ କ୍ଲିପ୍ (Clips
and Uriya) ଏଥିମଧ୍ୟକୁ ଡେଇଥ
(Oriya) ଶୁଣ ଅଟଇ । ସେ ଅନ୍ତର କହି-
ଅଛନ୍ତି ଏ ଏତିତ ସେପର ରଂଗାଆରରେ

ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ ଲେଖାଯିବ ବଜାଲା ମାତ୍ରାକ ଓ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଡେଇଥ ପ୍ରକଳିତ ବୁମେଶ୍ୱରେ
ଏକସମାନ ପ୍ରତିକଳ ହେବାର ଉତ୍ତର । ଗର୍ଭ-
ମେଷକ ନିଷର୍ତ୍ତ ବାହାର ନାହିଁ ।

ଶର୍ଦ୍ଦର୍ଷପରି ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ କଜୀୟ ପ୍ରେ-
କ୍ଷଟ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶତମାନଙ୍କୁ ଅମୋଦ ପ୍ର-
ମୋଦ କରିଥିଲେ । ଗଭମାର ଶେଷପରିରେ
ବିଲକବାରେ ଅବସ୍ଥିତବାଳରେ ସେ କର-
ିବାର ସଥ୍ର କଲେଜର ବ, ଏ, ଓ ଏମ, ଏ
କୁଣ୍ଡର ଶତମାନଙ୍କୁ ଏକଦିନ ଅପାଇ ବେଳ-
ଦେଇଥର ବବନକୁ ଅନନ୍ତର କରିଥିଲେ ଏବ
ଆହୁ ଏକଦିନ ଦେଇଥର ଶତକୁ ଥୁର୍ବାନିକଳ-
କାବାକରେ ଅପଣ ସଙ୍ଗେ ଦେଇ ଜଳବିଦାର
କରିଥିଲେ । ଉତ୍ସବିନି ଶତମାନଙ୍କ ଅଭିରତା-
ବିବାହ କେବେଳଗ ସମ୍ବାଦ ରଂଗକ ଏବ
ଦେଶୀୟଲେବଳୁ ଅହାନ କରିଥିଲେ ଏବ
ସ୍ଵଦ୍ଵାରା ଏବ ତାହାଙ୍କ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ
ପ୍ରତ ସାଂଶୋଦନ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବକ ବିତ୍ତ
ଆଦରରେ ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ଚା କରିଥିଲେ ।
ଏଇ ଗୁର୍ରୂପ ଜଳସ୍ତୁତବର ଶତକ ପ୍ରତ ଏ-
ପ୍ରକାର ଅନୁସର ଓ ସବାନ୍ତରୁ ଅଛୁନ୍ତି ଶୁଭ-
ସୂଚକ ଅଟଇ ।

ବିନୋବସ୍ତବିମଦବୁମାର ବିଲାଙ୍ଗରେ ମୋ-
ଦିବମାରେ ଜଣେ ବାହାରଲେବ ଓ ଜଣେ

ଅମ୍ବଳ ଲକ୍ଷ ସୁମନାରୟଶ୍ଵରାରେ, ପରିଷ
ଗୁଣି ଦେଇଥିଲେ ବାହାରଗୋଟିଏ ବିଲ
ତଙ୍କାଇବାକୁ ଅଜଣାଜାନାକୁ ଆଶିଷ୍ଟଳ ଓ
ସେ ଅମ୍ବଳର ଦିଗଞ୍ଜା ହୁଅଇ । ପୂର୍ବ ଅନ୍ତରୀ
ସମ୍ବାଧମଧ୍ୟରେ ସୁମନାରୟଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଲ ଗ୍ରେଷ-
କର ଅପରା ମନୁଷ୍ୟହାତରେ ଉଚ୍ଛାଇବାକୁ
ପଠାଇଥିଲା । ମାଳିଫ୍ରେଟ ଯୋଜା ସାହେବଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅମ୍ବଳ ହିନ୍ଦୁ ବିଲ ଗେବା ବା ଅସ୍ତ୍ର-
ସାର ଦିବବାର ସାବ୍ୟସ୍ତ ନ ହେବାରୁ ତାହାକୁ
ଝଲ୍କ ଦେଲେ ଏବ ଅପର ଅଧିମିଠାରୁ
ଗେବା ଅଥବା ଅସ୍ତ୍ରାହୁ ହେବା ବିଲ ପାସ୍ତା-
ଗଲେସୁବା ତାହାର ଅପରଧ କରିବାର ଲଜ୍ଜା-
ପ୍ରକ ସନ୍ଦେହ କରି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଝାଡ଼ିଦେ-
ଲେ । ଭାଗ୍ୟରୁ ବିଲର ଟକା ଅଟକ କରି-
ପାଇଥିଲ କରୁବା ତାହାସୁବା ଛାଡ଼ିପାଇ-
ଅଗ୍ରା । ବନୋବସ୍ତୁମହିମାର ଅବସ୍ଥା ସେମନ୍ତ
ଏ କିମ୍ବରଟି ଠକ ତେମନ୍ତ ଦୋଷଅକୁ ।

ଅମ୍ବାରକର ଯାତ୍ରାପୁରସ୍ଵାଦଗାତ୍ର ଲେଖି-
ଅହୁନ୍ତ କ ବଦ୍ରାଖାତାରୁ ଯାତ୍ରପୁରପୂର୍ବମୁଣ୍ଡ ଧଳ
ସତ୍ତବ ସମ୍ମାନ ଥିବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କର
ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ମଣେଷତା ଉଦ୍ବଲାପ-
ସବ୍ରଦ୍ଧିଜନର ହେର୍ଡମାନୋକବିମାନର ଯାତ୍ର-
ପୁର ସିବିଲକୋର୍ଟରେ ଟେଲିଫଲ୍ପବାବୁ ବଦ୍ରାଖର
ଅଳେକ ଲୋକ ସାତ୍ତ୍ଵପୁର ଗାଁଯୁକ୍ତ ବରକୁ
ଯତ୍ତତ କରିବାପଥ୍ରକର କୁଟ ବରତାରୁ
ଯାତ୍ରପୁର ଆସିବାର ଗୋଟିଏ ବେତ୍ତାଶେଷ
ସତ୍ତବ ଥିଲ ଯାଦା ବଦ୍ରାଖକସବୁ ମରନ୍ତ ହେଉ
କ ଥିବା ଓ ଉକ୍ତ ସତ୍ତବ ହେଉ କରି ମନୁଷ୍ୟ-
ଶ୍ରାମ ଦାରଟ ଦ୍ୱାରାଲେବଳ କେତାର ଯାଇଥି-
ବାରୁ ଲେବେ ସେ ପତ୍ତବ ଜୁତ ଦ୍ୱାରାଗ୍ରେ-
ଜଗ୍ନାଥକ ବଠାରୁ କେତାର ବିଜନ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ଆସି ପୁନଃବାର ଉକ୍ତ ସତ୍ତବରେ ସମ୍ମାନକରିବା
ଯାତ୍ରପୁର ଗାଁଯୁକ୍ତ ବରତା ମନୁଷ୍ୟତାରୁ ବନୀ-
ଦାତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁ ଶୂନ୍ୟମାନଙ୍କ କାଳେଶ୍ଵର-
ଜହାର ଅଧିନ ଅଟି । ଉକ୍ତ ସତ୍ତବ ଜୟତ
ହେବାକିନ୍ତ ମରନ୍ତ ହୋଇ କ ଥିବାରୁ ଯୋ-
ତ୍ରା ଓ ଗାତ୍ର କଥା ଦୂରେ ଆଛ କେବଳ
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆସିବା ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟର ହୋଇଥିବା
କଣୀକାରତାରୁ ପାଇସୁରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଦୂର
ଆଗର ଲକ୍ଷ୍ମୀ କଥାର ଅନୁରୂପ ଭାବା ପରି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟମନ୍ତ ମରନ୍ତ ହେଉଥିବା । ଅମ୍ବାର
କର ପ୍ରାର୍ଥିବା ସେ କାଳେଶ୍ଵର ତଞ୍ଚିବହୋଇ

ଥରେ ନାହିଁ ମନେ ଯୋଗା ଦେଲେ ଗରୁ
ଦଦ୍ଦୁଖବାସିକର ତଣ୍ଡ ଦୂର ଦେବ !

ଗାଁଲର ଅବସ୍ଥା ଅପ୍ରେତ ଦ୍ୱାରା କଳାବ
ଅଛି । ଦୂର କାଶୀପୁଣ୍ଡ କିମ୍ବୋହ ଅଧିକ
ବାଁ ହୋଇ ନାହିଁ । କଥୁତତ୍ତ୍ଵରେ ଅରୁକୁରୀ-
ନିଷ୍ଟରୁ ବେଳେକ ନିର୍ବୋଧୀ ଲେଖକୁ ବାହୁ-
ଦୀ ଜନରେଇ ଧରନେଇସିବାକୁ ଏହିଦୋହି
ତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଥିଲା । ଏମାତ୍ରଙ୍କ ଗାଧଳକରିବା-
ଟାର ପାଇର ନିଜର ସେବାକୁ ଜାଗାପାଇ-
ଯିବୁ ମଧ୍ୟରୁ ୨୦୦୦୦ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି
ମୁଁ ଏମାନେ ଆପଣା । ଜାଗାପୁ ସେବାଧାରୀ
ହୃଦୀକ କଳିବ ଲ ହେଲେ ସ୍ଵଦ କରିବାକୁ
ଆବଶ ଅନ୍ତରୁ । ସର୍ବଜୀବ ଅକର୍ମାଣ୍ୟରୀତିରେ
ଜନାହାରର ସେବାମାନେ କରିପୁଣ୍ଡ ହୋଇ
ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଏମାନେ ଆପଣା । ଜାଗାପୁ ସର୍ବଜୀବର
ଶେଷରୁ ପାର୍ଥନା କରିଲା । ସିଥ ବୁଝରାନ୍ତି
ଦେବୋବରେ ନଗାଲଞ୍ଜାପା ସନ୍ଦେହରେ ଅମୀର
ଜାନାଦାରର ଲ । ଶ ସିଂଘମୋହିନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାର
ସେବାକର ପଶୁବାର ବର୍ଗଜୀବାକୁ ଦେଖି
ଶାଇଥିରେ ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଭାଟରୁ ସେମାନ୍ତ
ନିଜ ଦ୍ୱାରା କରିଅଛନ୍ତି । ବାହୁନ ଓ ଜାନି
ଦାରର କାଳିଲବୁ ସିଂଘମୋହିନ୍ଦ୍ରମାନେ ଉତ୍ତର ସିଂଘ
ମୋହିନ୍ଦ୍ର ବଧ କରିଛି କରିଯାଇଅଛନ୍ତି । ସତର
ବିଦୋହ କମେ ବଢ଼ିବାର ଅଶ୍ଵର ଜନ୍ମ ଅଛି
ଶାଇବି । ବୀମାନ୍ତରେ ଅମୀରଙ୍ଗୀ ଜାଇବା
ସନ୍ଦର୍ଭ ଜାଗାପୁଣ୍ଡ ଅନୁମତି କରିବା ଚାଲି
ସେବା ପ୍ରତି ବରୁଥିଲା । ଦକ୍ଷର ସବୁ
ସ୍ଵଦ କରୁଥିଲା । କେବେହ ଜାଗା
ବେଳେ ପନ୍ଦେହ ବର୍କକ କୃଷିକରି ଅପରି

ମୁଖ୍ୟମାନମାନକର୍ତ୍ତା ମୋହରନେ ସବୁ ଗତ ସୋ-
ମବାଣୀରୁ ଥର୍ମ୍‌ ହୋଇ ବର କାହିଁ ଯେଉଁ
ଦେଲ୍ ଏ ପଦର ଅଭ୍ୟମାନ୍ତରୁ ଆବାସରେ
ଦିବୀ ହେଲେ ମେଘ କର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ କେଳେ
ଅନ୍ୟଧିକ ଜଳ ପଢ଼ିବାରୁ ପଦର ସୁଖ ରେବେ
ହୋଇ । ପାଇଲେହେଲେ ନିଃସମ ଭାଙ୍ଗା ହୋଇ-
ଥିଲା । ଫଳଟକବାନିମାନେ କାହିଁଥା ବଚନ
ସେଥିର ସଥିକ ବାବାର କରନ୍ତି କହିବେ
ମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅଖଚାବାନିନ
ଶେଇଦ୍ ପକବେଳ ଅନ୍ୟଧିକ ହୋଇଥିବ ଏବଂ
ସମ୍ବନ୍ଧ ସେଇଗାର କିଛି ଜଣା ଦୋଇଥି

ବାରଣ ଦୁଷ୍ଟି ଦେଇ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମାଳି
ଦୂରିବାର ଅବକାଶ ପାଇଲେ ଜାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ବାର କରନ୍ତୁ ଥିଲ ଘରଗୁଡ଼ୁ ବେ ବର୍ଷରେ
ଥିବୋ ଦୁଷ୍ଟି ଦୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଜାହିଁ ଏହି
କାହାକୁ ସବାକ ଦୋଇଗଲ । ଅକ୍ଷ-
ମର ଉଦ୍‌ଧର ଦୁଷ୍ଟି ଅବସ୍ଥା ବୋଇ ଦିନପଥାପ-
ର୍ଯ୍ୟକୁ ବହିବାରୁ ସମସ୍ତ ସୁଖ ଭାବିଗଲ ଓ
ତାଜିଆସନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳାମାଳାକେ କରୁଛି
କୌଣସିମରେ ଏ ଏ ଥା ସମୟରେ ଫେର
ଇଲେ । ଯାହା ଦେଇ ଉପରଦେଲାଠାରୁ
ମେଘ ଶତିରିହାରୁ ଆଳଦିବାର ଦିନକେ
ଏକପକାର ଦିନ ବୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଯାହ
ଜଗା ଖଲେ । ଜାହିଁ ଏ କାହିଁ ପଢ଼ିବର୍ଣ୍ଣନାମ
କଥେ ଥିଲ ମାତ୍ର ଆକୁଳ ସାନ ଓ ଜାରିଗା
ରେ ଅବରଖି ଗାଜିଆ ଅଧିକ ଦେଖାଗଲ
ପଲକୁଳର ଦୂରିଯାଇଥ କଲେ ସମାବାଳ ଓ ଏହି
କବଜାର, ବାକାବଜାର ଓ ବରସି ଦଳାରା
ଗାଜିଆମାଳ ସୁନ୍ଦର ବୋଲିଥିଲ । ସୁରକ୍ଷା
ପଲକଟିଯାମାଳେ ଶାନ୍ତିରାଜ ଏ ସୁନନୋହନ୍ତୁ
ଦେଇଥିଲେ । ହୌଅସି ଦୁର୍ବଳଙ୍ଗ ଏକ ନାହିଁ ।

ବଜାହେବର ମୋଧସନରେ ଦଶକ ପାଞ୍ଚ
ତଳ ଏବଂ ପୟାଙ୍ଗଶାଲାର ବ୍ୟକ୍ଷଣା କରିବା
ବାହା ଜାମାସ ତା ୮୦ ରାଖିରେ ବଜାଧି
ରୋଟମୋଟକ ବଜିକଟାପ୍ରାସାଦରେ ଗୋଟିଏ
ସଜ ହୋଇଥିଲା । ରୋଟକଟ ଏବଂ ତାହାର
ସେହେଟେ ପ୍ରତିତି ବ୍ୟକ୍ତକର୍ମସ୍ଥ ଓ କେବେ
ତଥ କେଶୀୟ ସମ୍ମାନକଣ୍ଠେ ଏ ସଜରେ ବର୍ଷ
ଏହି ସବାକୁ କଲେ କି କବର୍ମିମେସ୍ୟ ଅବଧିକ
ମନେ କଲେ ସେ କୌଣସି ମିଛକିରିଆଇଛାକୁ
ଏକାକି ଅଥବା ଅଳ୍ଯ ମିଛକିରିଆଇଛା ସଙ୍ଗେ
ମିଶି ଅପରା ଏକବାପଥରେ ବିଶ୍ଵାସ ଆଜ୍ଞା
କଲ ଯୋଗାଇବାର ଅଥବା ପଥ୍ୟପ୍ରକାରର
କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବା କାହାର ଦାଖ କରୁ ପାଇଲେ
ଏବଂ ମୋଧସନର ସେ ସମୟ ପ୍ରାକରେ ମର
ମର କୁର ପ୍ରଦଳ ହେବ ସେ ସମୟ ପ୍ରାକ
ବର୍ଷକଳ ତାଦାର ବର ଦେବାର ୧୯
ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କାହାର ପ୍ରାତି
ଦେଲେ ବବହିମେଳ କେବଳର ଅଳ୍ଯ
କେଇ ଯେଉଁ ପ୍ରାମାନବର ତମ୍ଭାର ଅଳ୍ଯ
ଦେବ ସେହି ସମୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେବନୀ ୧୯
ଭିପରେ ପହିଁର ଗର୍ବ କଟୋଳା କର ଅଳ୍ଯ
କରିବେ । ବରାକ୍ଷଳେବମାରେ କବି ଏ ସ

କାର୍ତ୍ତିକୀ ନଥପୁଷ୍ପଜ ବୋଲିବାପୁଣେ ଅର
କିଛି କହିବାକୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମୁହଁ ଧିଟୁ ଲାହି ।
ଶାକପୂ ଜଳ ଏବ ଦୟଃପୁଣ୍ୟାଳୀର ବନୋ-
କ୍ଷୁ ବରବାକୁ ମିଛନ୍ତିପଲ ଅଇବାନୁସାରେ
ମିଛନ୍ତିପାଇଖିମାଳେ ବାଧ ତହିଁ ଛପରେ
ସରକାର ଅର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଅଧିକାର ଖବର
ଲୋଇଲେ ଅମ୍ବାପନର ଅଧିକାର ଖବର
ହେଉ ଲାହି କି ? ଅଛି ଗ୍ରାନ୍ତିପଦିଗରେ
କେବଳ ଅଦ୍ୟର ଯେତେ ପ୍ରସାର ହେଉଅଛି
ଲାହିରେ ଗ୍ରାନ୍ତିପଦିକ ଲାଗିଥିଲେ ଅର ଗୋଟିଏ
ତୁଳିଛ ଦିଲିକ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷା

ଜୀବ ବନ୍ଦୀରେ କଟକ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କରେ
କିପରିମାତ୍ର କବ ହୋଇଥାଲୁ ତହିଁର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ବସ୍ତୁର ଅବଧ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । କଟକ-
କଳାକୁର ବିଦ୍ୟାଶାଖ ଉପୋର୍ଟ ସବାରେ ବାଜ-
ଗୋପନୀକୁ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧି
ଅଧିକ ଯେତେବେଳେ କଣାସାଇଅଳ୍ପ ରହିଥି
ଆଜୁମାନ ଫୁଲର ସେ ପଞ୍ଚଲକୁ ଯେତେ
ଦୟ ଥିଲ ତେବେ ନାହିଁ । ଶାପ କମ କିମ୍ବା
ଯିବାକୁ ଅନେକ ଧାରାବଳକୁ ପାଇଁ ହାତଯାଇ
ଗଲାମ ସତେଜ ହେବାର ଅର୍ଥ ହୋଇଥାଲୁ ।
ପ୍ରାନେ, ବିଅଳ ଓ ଗଣ୍ଡି ଆର ଅନ୍ଧା ହୋ-
ଇଥାଳି । ଏବ ପନ୍ଥ ପରବା ଗଲ ପ୍ରାଏ ନଷ୍ଟ
ହୋଇଥାଲୁ । ବନ୍ଦୀର ବିଶେଷ ଉପାର ଦର
ଓ ପଣ୍ଡ ଉପରେ ଏବ ଏବ, କବ ମନୁଷ୍ୟ-
ମାତ୍ର ମର୍ମପତି ଅଛନ୍ତି । ଏକମର ବାଟେ ଦେ-
ଗୋ, ଦେବାହାର ଓ ସାଇଦିରରେ ବିପ୍ରର
ଦର ବାନିଯାଇ ଥାଇ ଓ ମୋରୁମାର ନରୀଯାଇ-
ଥାର ବାନିଯାଇ ଥାଇ ଓ ମୋରୁମାର ନରୀଯାଇ-
ଥାର ବାନିଯାଇ ଥାଇ । ଏହାକିମୁଣ୍ଡ ଯାହା ଶୁଣିଲୁ ତାହା
ଅଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧାକିମୁଣ୍ଡ ଯାହା ଶୁଣିଲୁ ତାହା
ଅଛନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିକନବ ଅଟଳ । ଏହିଥରୁ ପ୍ରାନ୍ତ
ଲେବ ଗଲ ବାନିଯାଇ ପ୍ରବଳହୋପ ସହ୍ୟ କି-
ରିଥିଲେ ତହିଁ ଉପରେ ଏହ ନାହିଁ କପଣି ।
ଏହକଣ ତେଷୁଟୀକଳକୁ ସେଠାକୁ ସାହାୟ୍ୟ
ଦିଏକ ନିମିତ୍ତ ବଳାପ୍ରକାର ଯାଇଥିଲେ ଦୁରସ୍ତ
କୁଅର ବେ ବର୍ତ୍ତାକ ଅଟପ୍ରାର ସବିଶେଷ
ଉପୋର୍ଟକରିବେ କେନ୍ଦ୍ରପଦ୍ମ ସବିଜଳିକା-
ନୂର୍ଗର କୁକଙ୍ଗପରିମାତ୍ର ଭଳ୍ଟିରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ
କ୍ଷତି ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ଏବ ଏହ ଅକଳି
ପ୍ରସଲପ୍ରତି କିମ୍ବା ଅଧିକ ଅଛି ।

ସନ ୧୮୭୭ ଶାର୍ଦ୍ଦ ଜାତ୍ରା କମ୍ପାସମୟ
ରେ ମାନ୍ୟରେ ମାନ୍ୟରେ ସହେବ ଏ-
ଠାରେ ମାଜି ଶୁଣ ଥିଲେ । ଦୟାରେ ବରି-
ହେଲୁ ତଳମାଳର ଥିଲା ଆଗଙ୍କା କର ତମ୍ଭ-
ଣାହିଁ କୌକାରେ ଗୁରୁଲ ତାଳିନେଇ ସ୍ଵପ୍ନ
ପାଦାୟ ଦାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏବର୍ଷ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତାପନ୍ନାଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରର
ଦେଖାଯାଇ ଲାଗି । ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ସେମା-
ନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଲେଖକର ଏଥର କଣ୍ଠ
ହୋଇ ଲାଗି ଯେ ସାହାର୍ଯ୍ୟଦାନର ପ୍ରଯୋ-
ଜନ ହେବ । ଉତ୍ସରକ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ବହା କ
ରେଲେ ରଖି । ମର୍ଦ୍ଦ ଅମୃତାଙ୍କର ସାମାଜିକ
ଦ୍ୱାରା ହାତା ସଙ୍ଗର ଦେଇ ଲାଗି ।

କନ୍ଦିରାଳିକର ବିଜୟ !

ଶୁଭବରସ୍ତୁ ପାହାଇଦରମୁଣ୍ଡିତ ଶାଖା
ମାନଙ୍କୁ ସନ୍ ଏହା ସାଲରେ ଜୟଧାରୀ ଶାଖା
କୁଳ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଜୟଧାରୀ
ଏ କୁଳ ପଠାଇବାର ପଥିଷାର ଅବସ୍ଥା
କହିଲା ଓ ବହାରନ୍ତି ଜୟଧାରୀ ଶ ଉଦ୍‌ଦିତ
ପମ୍ପିଲୁ ଜୟଧାରୀ ଏହା ପଥିଷାର
ଜୟଧାରୀ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲେ ।
ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବ୍ୟାପକ ପରିମାଣର
ବିଲାପ ପାଇଥିଲା ।

ଶାପୁମାନଙ୍କୁ ମୂଳ ଲୁଗଦାରୁ ଆଜିଥିଲୁ
କୁଳମାନେ ରାଜନ ଦେବା ଧ୍ୱନେ ତାଙ୍କୁ-
ରକ୍ଷାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟର ଦୃଥରେ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାର
ସୁବନୋବସ୍ତୁ ଜଳକତାର ଗେଦାମ ଏବଂ
ବାଟରେ ଥିବାରୁ ମୁହଁରଖ୍ୟା ଥରନ୍ତୁ ଜଣା
ଦେବତାଙ୍କର ।

ବନ୍ଧୁଙ୍କରସରେ କ ଟ୍ୟୋ ଟ କୁଳ ଟାପ୍-
ମାନଙ୍କରୁ ସ୍ଵଦେଶକୁ ଫେର ଅବିନ୍ଦନେ । ଏ-
ମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ବେଳ କ ୮୭ ଟ ବାଟରେ
ମରଗଲେ । ଏ ସବୁ କୁଳ ଜଣ ପ୍ରତି ଦୀର୍ଘ-
ହାର ଟ୍ୟୋ କ୍ଲା ଲେଖାଏ ସଙ୍ଗରେ
ଆଗିଥିଲେ । ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କରେ ଫେର
ଅଭିବା କୁଳକମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଗୁରୁତବ କୁଳି
ଏହି କର୍ତ୍ତା ପୁନରକାର ସ ଛାତରେ କୌଣ୍ଡି
କରିବାକୁ ଗଲେ ଖେମାଜଙ୍ଗମଧ୍ୟରୁ ଅନୁକାଂଶ
କରିବାକ, ତମେଇଥି, ଏବଂ ମନବହୃପକୁ
ଯବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଜଣାଯାଏ ସେ
ଏହି ସବୁ ଟାପ୍-କୁଳମାନଙ୍କର ବିଶେଷ
ଲାଭ ଦ୍ରିଅଛି ।

ଯେ ସବୁ କୁଳ ଟାପୁରେ ମର ଯାଏ ତାହା

କର ଅଛୁନ ବାବତ୍ର ଟଙ୍କା ଟାପୁର ହାବମମନେ
କୁଳକାର କୁଳମହିମାକୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତି
ଏ ଗେଷଲାଖିତ ମହିମା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର
କୁଳମାନକର ଉତ୍ସବଧାରକୁ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରାପ୍ଯ ଟଙ୍କା ଦିଅନ୍ତି । ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଷରେ ଜମା
ଦେବା ଟ ୧୩୮୮ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଟ ୩୩୭୫୨୯
ବା ଚାର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆହୁର ଟ ୨୭୫୧୦
କାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷ ଦୋଇ କୁଳବର୍ଷରେ
ବୟା ଦେଉଥିଲା । ବେବଳ ଟ ୯୪୯୯ର
ମାଲକ ଅବସ୍ଥା ଜଣା ପତ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରୁ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ପରେମୀ ଲେବମାନେ ଟାପୁର
ଲାଇ ପଣେ ସେଜକାର କର ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ
ସରକାର ଏମନ୍ତ କଟକଣ କରିଅଇଛନ୍ତି ସେ
କାଳବର୍ଷରେ କେବଳ ମରଗନେ ଯକ୍ଷା ଭାବର
ଅଛୁନ ଟଙ୍କା ଲାବା ଘରରୁ କରି ଆସିଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର କିତ୍ତିଗାନ ।

କାଳେ ଏହରେ ଟତ୍ତ୍ଵର ଅନୋକନ ଦେଖ-
ରେଇ ଗୋପନୀୟାଙ୍କ ଦେଖି ଆହଁ ଗୋଟିଏ
କବାଦ ଦାଦାଯଥିଲୁ । ଏହି ଅନୋକନରେ
କେବଳ କଲାକାର ଭାବରେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରକଟକଥା
ଶହଜରେ ଚାହିଁବାର କଠିନ । କୋହରାମ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁଠାରେ ହେଉଥିଲୁ ସେ ସ୍ଥା-
ନରେ ହେବା ଲାଗିବ କିମ୍ବା ଏବଂ ବର୍ଷରେ
ଦସ୍ତାବୃତ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେ କରୁବ କୁଟ ଅନୋକନ-
କାରମାନେ ଯୁଗୁ ଗାରୁ ଅକମର କଥିବାରେ
ବଧ୍ୟ । ଏପରି ଲାଭାଭାଲ ପଞ୍ଚମେବକରୁ
ସୁଖଦାୟକ ହେଉଥିବ ମାତ୍ର ଦାଣ୍ଡକୁ ଗୋଟିଏ
ଦଶ ଲାହିଁ । ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କରୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥର ନିଜା କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଉଦୟପରି ଲାଭାୟପଥକୁ ଆଶ୍ରଯ କଲେ କହେବ-
ରାବ କବାଚ ରହ ପାରିବ ଲାହିଁ ଏବଂ ସମସ୍ତେ
ମିଳ ମିଶି ରହିଲେ ପାଖାରଣହିଁ ସମସ୍ତର
ଦେବ ।

ବାଲେଙ୍କର ଗୋଦିଧାରାନା କେଉଁଠାରେ
ଅଛି ଅମେରିକାରେ ଠିକ ଜାଣି ପାରୁ ନାହିଁ ।
କଥିତ ଦୁଆର ତାହା ହିନ୍ଦୁବସତି ସଲଗୁରେ
ସୁବାରୁ ବାରୁ ସଜକାରୀସୁଖଦାସତି ଅପରି
ସେ ଖରଗୁ ଦେଲେ କଥାର ମହିଳାର
ଛିଠ ସାରପାରେ । ବନ୍ଦ କଥାରମଦିଶ୍ଵରେ
ଗୋଦିଧାର ସ୍ଥାନ ରହିବା କି ଅପରିକଳକ
ନୁହେ । ସାଧାରଣସାମ୍ରଦ୍ଧ ବିବେଚନାରେ ଗୋଦି-
ପାତ୍ରାଳ ଲୋକଙ୍କ ଘରଗାଥରେ କି ହୋଇ

ପରିଥିରେ ଦେବା ଉଚିତ । ଏଥିରେ ହିନ୍ଦୁ
ଓ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଧର୍ମର ବିଶ୍ୱର ନାହିଁ ।
ତାହା ହିନ୍ଦୁମହାତମରେ ରହିବା ମେମନ୍ତ ଅନିଷ୍ଟ-
ଜଳକ ମୁସଲମାନଙ୍କମହାତମରେ ରହିବା ଦେମନ୍ତ
ଅଟଇ । ଏହି କଟକଳଗରରେ ପୂର୍ବେ କଥାଇ-
ସାଇମଥିରେ ଗୋଦହ୍ୟା ହେଉଥିଲା । ମିଛିନ୍
ପାଲିଟି ତାହା ରହିବ କର ନିର୍ଜଳ ପତଥରୁ
ଛଠାଳ କେଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ସବୁଲ ନଗ-
ରରେ ଏହିପର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି ଏକ ବାଲେଖ-
ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେବାର ଉଚିତ । ସେବେ ସେଠା
ଗୋଦହ୍ୟାଟାଳା ଅନିଷ୍ଟଜଳବିଶ୍ୱାନରେ ରହ-
ଅଛି ଦେବେ ତାହା ପ୍ରାନ୍ତରୁଗତ ବରବା
ମିଛିନ୍ଦିଷାଇଟିର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ସହ-
ନାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟ ବାହୁଦୂ ଝରିବୁର ଦାୟୀ ବରବା
ନନ୍ଦପୃଷ୍ଠର ନୁହଇ । ସେ ଖରଣ୍ଡ ଦେବାକୁ
ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାଦପଦମୋଳେ ପ୍ରକାଶ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏହା ତାହାର ବୌଜନ୍ଦର
ପରିପୃଷ୍ଠ ଦେଉଥାରୁ ମାତ୍ର ଆଜନ୍ମାନ୍ଦୟରେ ଏହି
ଅବସ୍ଥା ଦେବାର କଥା ନୁହନ୍ତି କମା ସେ
ଅଛନ୍ତି ଦେଲେ ତାହାକୁ ଉଚିତ ମନେ ରାର୍ଥ୍ୟ
କରିବାରୁ ମିଛିନ୍ଦିଷାଇଟି ବାବ ନୁହନ୍ତି ।
ଧୂମ ମିଛିନ୍ଦିଷାଇଟିର କମିଶିରମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଜଳର ଦୃଢ଼ିରୁ ଅଥବା ଦେବାଳର ଜୀବ ଅନୁ-
ବାରେ ଅସୋଗାନ୍ଧୀକରେ ହତ୍ୟାକର ନିର୍ମିଣ
ହୋଇଅଛି ଗୋଲ ଯେ ସେଠାରେ ଭରିବାରୁ
ହେବ ଏହା ନିରାକୁ ଅସୋଗିଲୁବ ଅଟଇ ।
ଏପରି ଦେଲେ କୌଣସି ଉନ୍ନତି ଦେବ ନାହିଁ ।
ଏପରି ଦେଲେ ପାତେଶ୍ଵର ଏହି ବଡ଼ ଗନ୍ଧାର
ଇତ୍ତା ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଲୁହିର ଦେଲେ ଅନିଷ୍ଟ ନିରାଶ
ବିଧର ଦେବ ହିଂଖ ପାତ୍ର ନାହିଁ । ନାରାଣ
ଫଶଦିନାଶ୍ଵାନ ଦେବଳ ଦୃଢ଼ିବଟୁ ଏବିବ
ନୁହେ । ସେଠାର ଦୂରକମୟବାୟୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର
ଦୀନକର ସମ୍ମାନେ ଦେବାଗାନ୍ଧର ଅନୁରରେ
ରହିବା ଅନ୍ତର୍ଭାବ । ବଡ଼ ଉତ୍ସାହିତଶ୍ଵାର ତାହା
କିମାରଣ ହେବ ନାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରଶ୍ନାକ ।

ଗତବର୍ଷ କର୍ଷାକାଳରେ କଲିବଜାନିକାଶୀ
କାନ୍ତର ମମଚନ୍ଦ୍ର ବସୁ ଶ୍ରୀମୁଖାନନ୍ଦପ୍ରମଳ
ଏ ନଗରରୁ ଥିବ ସାଥୀଙ୍କ ମାତ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ-
ଅନ ମର୍ମବିଷୟରେ ପ୍ରିୟିଂକଳମାନ ହୋଠା
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରୀନାରେ ଉତ୍ସାମାନ ଶ୍ରୀ-
ମତାହାର ନଗରବିଷୟ ଶିଖ ଓ ଆଳନପ୍ର-

ଦାଳ କରୁଥିଲେ । ତହିଁ ଉପାରୁ ଗର ଶୀର-
ଚାଳରେ କଣେ ମୁସିମାନକର୍ତ୍ତରୁଙ୍କର ଅସି
ସ୍ଵର୍ଗର ଦ୍ୱାରେ ପ୍ରଦାନକପୂର୍ବକ ମୁସିମାନ-
ମାନଙ୍କର ମର୍ମପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ
ଏବଳଙ୍କ ୧୦ ବଳେଜଗୁଡ଼ରେ ମାତ୍ରମୁ-
ସ୍ଵରେ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠା ଦେଇ ସମ୍ବାଧାରଣ-
କର ମହୋରଙ୍ଗର କରୁଥିଲେ । ଦର୍ଶମାନ
ବର୍ଷାବାଳରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମପ୍ରକରକ ଏ ଲଗଭକ୍ର
ଅଗମକ କର ଏହି ସପ୍ରାଦରୁ କାର୍ଯ୍ୟାମୟ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏହାର ନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର-
ଚନ୍ଦ୍ର ମିତ୍ର ହନ୍ତୁଗର୍ତ୍ତ । ଏ ମହାଶୟ କଲିବଜା-
ଭାବରେ ବରସର ଧର୍ମପ୍ରକରକ ଅଟକ୍ଷ୍ଯ । ଏହାର
ସଙ୍ଗରେ ଏବଳଙ୍କ ସମୀକ୍ଷା ବା ସବୀର୍ଦ୍ଦିନ-
ବାଲୁ ଅବିଅଛନ୍ତି । ସମୟରେ ଧର୍ମପ୍ରକରକ-
ମାନଙ୍କର ଏହାର ଶୁଭମାନଙ୍କ କର ହଜ-
କର ଅଟଇ ବାରଣ ସେମାନଙ୍କର କଣ୍ଠା
ଶୁଣି ଲୋକଙ୍କର ଧର୍ମଭକ୍ତ ବଜାପ ଓ
ଦ୍ୱାରାପ୍ରକର ମନ ଖାକି ଦୁଃ । କରେଇବା
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମପ୍ରକରକ ଏଥୁପୂର୍ବେ ପ୍ରାୟ ବେଳେ
ଅସି କି ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣାର ଅଧିକାଂଶ
ଲେଇ ହିନ୍ଦୁ ଦେବାରୁ ସ୍ଵର୍ଗର ବକ୍ତ୍ଵା ବା
ଉପରେବର ଥିବ ଆଦର ହେବ ଏହା ପାଇ-
ବିକ ଅଟଇ । ତାପ୍ରବେଶ ଗର ସେମବାହୀ-
ନାରୁ ବିମାର ତୁଳିବଳ ପ୍ରିଣ୍ଟିକଲ୍‌ମାର୍କ
ବୋଲାରେ ସନ୍ଧାନମୟାରୁ କହି ପାପ ଦୟ-
ସନ୍ଧାନସ୍ଥିତ୍ୟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦୁ କଣ୍ଠା ପ୍ରଦାନ
କରୁଥିଲେ । ଏଥମଧ୍ୟରେ ପଥମଦିନ ବିଜ୍ଞାପନ
ଅନେକ ଲୋକ ନ ପାଇବାରୁ ଅଳ୍ପକେବା
ଅସିଥିଲେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ତିମା-
ରା ଶୋଭାକ ସଂଖ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ଦୋଷଥିଲୁ ଓ
ପ୍ରାକାଶକରୁ ଅନେକ ହେବ ବାଧ ହୋଇ
ଫେର ଗଲେ । ଶୈଷ ଦଳରେ ଏପରି ଜୀବାତା
ଦେଲ ହେ ଏହା ଜ୍ଞାନ ପତିକାର ଦୟା
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବୋଲାରେ ସଜ ଦହିବା
ନିର୍ବିକଳ ମୋଧ ନ ଦେବାରୁ ତରୁଅଦିନ କାହା
କୁହରିବିଲା ବ୍ୟକ୍ତ ଦ୍ୱାରାରେ ବକ୍ତ୍ଵା
ହେଲା । ଅଳ୍ପ ବିନ୍ଦୁପାରିବିହିତ ଦରାରହ
ମେଘାସାର ହୋଇଲେ ଦେବେ ଏବେ
ଶୋଭା ଏକହିତ ହେବା ଓ ଅନେକଲେଇ
ନିର୍ବିକଳ ଅବିବା ପ୍ରମୁଖରେ ବାକ୍ରମଣ୍ଡି ଏବଂ
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ମୌରଦର ଯେଥେକୁ ପରିପ୍ରକା
ଅଟଇ । ପ୍ରଦୂରରେ ଉପରିନ୍ଦ୍ରିଯାକୁ ପ୍ରବାନ୍ଦୀ
ପ୍ରବାନ୍ଦୀକାରୀ ଭାବା ଅନ୍ତରୀ । ବଜାଲାରୀ

(ସହୀରେ ବକ୍ତୁଳା କରସ୍ଥିଲେ) ଉପରେ
ତାହାର ଏଥର ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ ଶୁଦ୍ଧ ଓ
ବ୍ୟସକୁ କଥାରେ ଅଗଣ୍ଯ ଜ୍ଞାନ ଅନାୟାସରେ
ବ୍ୟକ୍ତି କରି ଶୋଭାଙ୍କ ମଳରେ ଭାବୀ ମୁଦ୍ରଣ
କରିବାରୁ ସମ୍ମନ । ଶଖାଦରେ ବିଳମ୍ବଣ ପ୍ର-
ବେଳ ଅଛି କାରଣ ପବେ ଶାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପ୍ରମାଣି-
ତାର ଅଗଣ୍ଯ ବାହିକର ପ୍ରୋତ୍ସବକାର କରିବାର
ଦେଖାଯାଇ ଅଛି । ଏହାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତାକାରୀ
ସକାର୍ତ୍ତନବଳର ବାର୍ଯ୍ୟମଧ ଜ୍ଞାନ ନୂଦିଲ ।
ସେମାନେ ବକ୍ତୁଳାଧିକୋ ଏହି ଶେଷରେ
ସୁନ୍ଦର ସଙ୍କଳିତ ଶୁଣାଇ ଲେବିଲୁ ମୋହିତ
କରିଅଛନ୍ତି । ଫରତଃ ଏ ପ୍ରମୁଖବଳର ଏ-
ଠାରୁ ଅଧିକା ସାର୍ଥକ ହୋଇ ଅଛି ଏହି
ଏମୁଖୀଣ ଅମ୍ବେଦାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧଳ୍ୟବାଦ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ବକୁଳାର ମର୍ମ ପ୍ରବାଷ ଦରବା ସଦଜକଥା
ନୁହଇ । ପ୍ରତିଟି ପ୍ରାୟ ଦେଖିଯାଇ କଲ
ବକୁଳା କିମ୍ବାଲେ ଏହି ଉଛୁମାରେ ଏହି
ମନୋଦର ଓ ହରକର ବଥା କହୁଥିଲେ ସେ
ତହିଁମଧ୍ୟରୁ ସାବ ବାଲୁ କେନା ଅବସ୍ଥା । ଆମର
ଗାହାରୁ ଲେଖିଦାକୁ ଏ ମୁଦ୍ରପତ୍ରିକାରେ ଲୁଣ
ନାହିଁ । ଏଥାରେ ସମେତ ଅଲୋଚନା କରିବାର
ଲାଗ ରହିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏତିବି ଜଣାଉଥିଲୁ
ସେ ପ୍ରଥମଦିନ ଜନଶରୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଯୁଦ୍ଧ
ଧର୍ମଜୀବନ ଓ ଧୂମରଙ୍ଗ ଭଗ୍ନାଶକା ବାହାର
ବୋଲି ଏହାରୁ ବକୁଳାବସ୍ଥା ଥିଲା । ପ୍ରତିମ
ଦୂରଦିନର ଭଗ୍ନାଶ କୁଠକ ସାଥୀର୍ଥ ଅଥ-
ବା ସମ୍ମାପ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏରିର କରାରୀ
ବୋଲିବାକୁ ଦେବ କାରଣ ଧର୍ମ ହ ମନୁ-
ଷ୍ଣେଖ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଧର୍ମଜୀବନ ସମ୍ମାନରେ
ଏକମାତ୍ର ସ୍ମୃତି ଏହା ସବକାଢି ସମ୍ମାନ ଅଟିଲା ।
କୁଳାୟ ଦିନର ବକୁଳାରେ ହିନ୍ଦୁମାଳକର
ଭଗ୍ନାଶକା ପ୍ରଗାଳୀର ତତ୍ତ୍ଵ ବୁଝାଇବାକୁ ବସି
ବକ୍ରା ସାନ୍ତୁଦ୍ୱିତ୍ଵ ଭାବ ପ୍ରବାଷ କର
ଥିଲେ ଏହି ଧଳ୍ୟାର୍ଥ୍ୟ ଧୂମରଙ୍ଗମିଳି କରା-
ନା ପ୍ରଗାଳୀ ପ୍ରତି ହିମ୍ବୁ ଦର୍ଶକ କରିଥିଲେ
ଏଥରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ମାନ ଦେବାର
ଆମ କରିଯାଇ ତ ଥାରେ । ବଥାର ଏ ବିଷ-
ସୁରେ ସାବଧାନ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାକ କର-
ଥିଲେ ଅମ୍ବେମାକେ ଅନନ୍ତର ହୋଇ ଆନ୍ତି ।

ନିରବ୍ରଷ୍ଟିପଳ ଅର୍ଥବ୍ରତଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ ।
ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ପାଞ୍ଚମିତାର ଉତ୍ସବ ହେ-

ପ୍ରାଣବସନ୍ତ ଯେଉଁ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା
ଭାର୍ତ୍ତରେ ମିଛନ୍ତିପଳୁସଂଗୋଧନ ବିଷୟକ
ପାଶୁଲିପି ମାନ୍ୟବର ରିସଲ ସାହେବ ଉପରୁତ୍ତ
କରିପାଲେ । ସେ ଯେଉଁ ବକ୍ତ୍ଵାଦାର ଏହି
ପାଶୁଲିପି ଅଭିପ୍ରାୟ ସଭାରେ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ
ହେବାର ସାରଂଘ ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ସଥା
ବଜୀୟ ମେଛନ୍ତିପଳ ଆଇନ ସନ ୧୮୮୪
ସାଲରେ ଜାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଅଂବର୍ତ୍ତରେ
ତାହା ପରବର୍ତ୍ତକ ବରବାର ହେଲୁ ଏହିକି
ପ୍ରତିକାଳ ଆଇନରେ ଦାଇବୋଟ ଗୋଟିଏ
ଗୁରୁତବ ଦୋଷ ଧରିଅଇଲା ଏପରି ଏହି
ଅଂବର୍ତ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର କେତେକ ଅୟ-
କଥା ଦେଖା ଯାଇଅଛି ବିଶେଷତଃ ସାମ୍ବନ୍ଧ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ନୂତନ ବିଧ ପ୍ରୟୋଜନ
ହୋଇଥାଏ । ସମେତର ବିଧାନମାଳ ଅଧିକାଂ
ଶ ପଞ୍ଚାବର ଆଇନରୁ ଗୁରୁତବ ହୋଇଅଛି ।
ଏହିରେ କେହିଁ କହୁନ୍ତିଛି ବଜୀୟ
ପଞ୍ଚାବାରୁ ଭୟର ପ୍ରଦେଶ ଥିବାପରିବାରେ
ସେଠି କବିତା ଏଠାରେ ବିଲାଇବା ଠିକ
ନୂତନ ମାତ୍ର ଏ ଅପରି ବ୍ରାହ୍ମମାତ୍ର ଅଟଇ ।
ବାରଣ ସବୁ ପ୍ରଦେଶର ବିଧମାତ୍ର ତୁଳ କର
ଦେଖାଯାଇଅଛି ଯେ ପଞ୍ଚାବର ଆଇନଟି ଶୈଖ
ଏବଂ ସବୁ ପଞ୍ଚାବର ଜାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ବିଲ-
ବିଧମାତ୍ର ସେଥିରେ ଅଛି । ସେ ସବୁ ସଂଗୋ-
ପାଦ ଏବଂ ପରିର କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ
ତାମାଧରେ କେତେବୁଦ୍ଧି ଗୁଡ଼ ନିର୍ଣ୍ଣୟ-
ବିଷୟରେ ଏବଂ କେତେବୁଦ୍ଧି ଗୁଡ଼ଦାବ-
ନିରାଶା ଦିଷ୍ଟିରେ ଅଟଇ । ପ୍ରଥାନ ପର-
ିନ୍ଦନ ଏହିବ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ହୁଏ
ତାଙ୍କ ମେଛନ୍ତିପଳକଟା ଅଥବା ମେଛନ୍ତିପଳକ
ତ ଜିବା ବା ସ୍ବାମୀବୋର୍ଜର ସରକୁ ମେଶାଇ
ଦେବାର ବିଧ ହୋଇଅଛି । ବିଧର ଶାୟିର୍ଯ୍ୟ
ଏହିବ ପାନ୍ଦୁଜଳ ଯୋଗାଇବା ଅଥବା ବର୍ଷ-
ଜଳର ନାଳ ଫିଟାଇବା ବିଷୟରେ ଆବଶ୍ୟକ
ତୁଳେ ସରମାନେ ଏବଂ ଯୋଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ
ମନ୍ଦ୍ରମର ଉପକାର ହେବ ଏବଂ ବିଷୟର
ନାମ ପଢିବ ଥାଇ ଗୋଟିଏ ବିଧ ଏହିପରି
ନାମ ପଢିବ ଯେ ମେଛନ୍ତିପଳକମେଶ୍ଵରମାନେ ହୋଇ
ଏବି ତୁପ ବା ପୁଷ୍ପଶାର ଜଳଦିବଦାତା
ନାମେ କରିଯାଇବେ । ସମ୍ବନ୍ଧାରୁ ପ୍ରଧାନ
ପରବର୍ତ୍ତନ ଏହିବ କୌଣସି ମେଛନ୍ତିପଳକଟାଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧାଳା ଦେବାର ଦେଖା ଗଲେ
ନାମକ୍ରମେ ସେଠାରେ ସରକାରୀ ତେଅର

ମେଳ ନିଯନ୍ତ୍ର କରିପାରିବେ । ଏହି ବିଧ ଦେଇ
ଭାବ ମନ୍ଦିରର ଉଚିତାରୁ । ମୁମାର ସପଥ ଓ
ବିପନ୍ନମର ପ୍ରାୟ ସମାଜ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷା-ସପଥରେ
ଏହି ୨୦ ବିପନ୍ନରେ ଥିଲା । ସପଥମନଙ୍କ
ଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୩୧ ଜଣ ସରକାରୀଙ୍କର
ଏବଂ ବିପନ୍ନମନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ୫୮ ମନୁଷ୍ୟ
ନିସିଗାଲିଟାର କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାନେ ଅଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ବିପାଲିଟିମାନେ ଏତେ ଅଧିକ ଅପରିକାଶ
ହେବାରୁ ଜଣାଯାଉଥିବ ସେମାନେ ମନେ
କରିଅଛନ୍ତି ସେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ଏହି ଅଧିକାର
ପାଇଲେ ବୋର୍ଡ୍ ଟିକିଟରେ ବେ-
ସରକାର ଚେଅରି... ଏଣ୍ଟି ଦେବେ ନାହିଁ ।
ଏଥିପାଇଁ ମାନ୍ୟକର ସ୍ଵର୍ଗ ସାହେବ ପଞ୍ଜୀ
ବୁଝାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟର ଏପରି
ଅନ୍ତିପାଇଁ କବାଚ ହୋଇ ନ ପାରେ । ବେ-
ସରକାର ଚେଅରମେଳ ସାଥୀରଣ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା
ସହି କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କରିପାରିଲେ ମନ୍ତ୍ର ତାହାର
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ କଜ୍ଜ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ମନେ
କରିବେ ଓ ବିନା ଖରଚରେ ସାହ୍ୟଦ୍ୟ ପାଇଁ
ଗଲେ ବେଳନରେଣ୍ଟ ସରକାରିକର୍ମକାରକରୁ
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କାରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବେବେ
ନିୟନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବେ ନାହିଁ । ବେବଳ ଯେଉଁ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କାରି କାର୍ଯ୍ୟର ନିଭାନ୍ତ ବଣ୍ଟିମାଲା
ବିତିବ ତାହା ସାତ ନେବା ପାଇଁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
ଜଗେ ବହୁକର୍ଣ୍ଣ ସରକାର କର୍ମକାରକର
ସାହ୍ୟଦ୍ୟ ଦେବେ ଏକବ ଆହା କରନ୍ତି ।
ଏପରି କମର୍ଶିଆ କେବଳ ବିତିନ ସକାରେ
ବହୁବେ ଏବଂ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ମନ୍ତ୍ର ଅନ୍ତରମନେ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କାରି ସଂସକ୍ରମ ନ କର ସହଜରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରାର କର ନେବେ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଏ ସ୍କଲି ମନ ବୋଧ ଦେଇ
ନାହିଁ ଏହି ଏଥର ଦେଇଁ ଗୁରୁତବ ପ୍ରତିବାଦ
ଦଙ୍ଗକାର ବୁଝାଇବେ ଲାଗିଯାଇଥିବ ତହିଁର
ତୃପ୍ୟକୁ କାରଣ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ସରକାର
ଯେବେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ଥିଥାଏ
ନାଥକାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏକରେ ତାହା କାହିଁ
ନେବେ ଏପରି ସନ୍ଦେଶ କରିବା ଅବାରଣ
ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ୍ ନ ହେବ
ଯେଠାରେ ତିନ ବନୋକୁ କରିବା ସର-
ବାକର ସମ୍ମତ ଅଧିକାର ଏହି ସେ ଅଧିକାର
ସହଜରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ତୃପ୍ୟକ
ଅନ୍ତିପାଇଁ ହୋଇ ଯାଇ ନ ପାରେ ।

ସାଧୁଦ୍ଵିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଚାଲେବୁର କିମ୍ବାଦିର ପ୍ରାସାଦିକଳ ପକ୍ଷ ହେଉଥାଏ
ଦେବନ କେ ୫୦ ମା ତତତମାସ ତା ୧୫ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆବେଦନଗ୍ରହ ହୃଦୟକରିବାର ଦଶପକ୍ଷ ଡେଇଗାର ଦର-
କ୍ଷେତ୍ରକଟିର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବାଦକାଳୀକାରୁ ଉପାୟାବ ଯେ ବାଲେସ୍ତରିଙ୍ଗା
ଦଶମ ଓ ଉଦ୍‌ଧର ଅନ୍ତରେ ପ୍ରଚୁର ବୃଦ୍ଧିଘାଟନ ପଥର
ଅଗାତ ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି । ବେଳକି ବାଲେସ୍ତରିଙ୍ଗା
ଦଶବାରେ ହୃଦୟ ଫଳର ଅନ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏଥିନ୍
ଥରେ ଜାହା ଯାଇ ସାଇଥିବ ।

ଶକ୍ତିଧୀନଙ୍କୁ ଏକବର୍ଷିକୁ ଲେଖିଅଛିଛି କି ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ମାସ
ପୃଥିବୀ ଦିନରେ ସେଠା ମହାରାଜା ଶା ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ଦେବ-
କର ଗୋଟିଏ କଳକାଳର ଜୀବ ଦେବକର ସେଠାରେ
ପ୍ରସା ଅନ୍ତରୋପ୍ରକାଶ ଘରେ ଯାଇଥିବ ମତ ଦୁଃଖର ବନ୍ଦୟ
ପେ ତହିଁର ଅଳ୍ପକଳ ଜାଗର ଶାନ୍ତିମହାଦେଶ ମହୋଦୟ
ଦୁଃଖାଧ ସମ୍ମିଳିତ ବେଶରେ ଯାଏ ଦ୍ଵାରା ସଙ୍ଗା ଓ
ପଞ୍ଚପରିବାର ସହିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ ବୋଲି ଦ୍ଵାରାପାର-
ରରେ କଥାରହେଲେ । ହସ୍ତର କୃପାର ରହିବାର ଦୈତ୍ୟ
କୁଣ୍ଠରେ ଅବହୁ । ମହାରାଜାଙ୍କର ଶୋଭିକରେ ଆମେମାରେ
ବାହର ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଦେଶମା ପ୍ରକାଶ ଦୈତ୍ୟ ।

କଲିକତା-ଗଜେ

ଅପ୍ରକଟିତ ହେଲାମାତ୍ର କଣ୍ଠରେ କାହାରୁ
ଗାଁ କୁଳକନ୍ଧାଥ ବୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମହିମା
ମାତ୍ରେ ଅଜ୍ଞାଯିତ ହେଲେ ।

କାଳେଷ୍ଟର ତେଣୁ ମାଜିକ୍ଷେତ୍ର ଓ ନିଃଶ୍ଵର ବ୍ୟକ୍ତି
କାହାର ବଲାଦୂର କୋଣ ଅଗ୍ରକୁମାର ତା କାହାର ଚିତ୍ତ
ପାରି କାହାର ସାଥୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

କୁଣ୍ଡଳ ଅପେଖୀଯେଟିଂ ହୋ ମାନଶ୍ରୀ ଏ ଚରତ ବଲେ-
ବୁଦ୍ଧ ଗାୟ ସମାଜକନ୍ତୁ ବାନ୍ଧୁମୁଖ ବାଲେବର କଣ୍ଠକୁର
ପରମତମାରେ ଅବସାଧିକ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ମାତ୍ରକେ ଓ କେ କଲେଖନ ବାରୁ
ମନୋଦିବ ସ୍ଥବ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧରଜନର ସାହାଗ୍ରାସ ଅବେଦ
ଦୃଢ଼ ହେଲା ।

କାଳେସମ୍ବନ୍ଧ ହେତୁ ମାଛପ୍ରେଣ୍ ଓ ଗୋଟିଏ ବଲେବଳୀ
ବାକୁ ବଳେବଳୀ ସିଂହ ପ୍ରଥମପ୍ରେଣ୍ ମାଛପ୍ରେଣ୍ଡରମଦି
ଆସିଥାଏଇଛି ।

ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ ।

ମୁନ୍ଦରେ କିମି ଲେବାର ସଂଶୋଧିତ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିଲା ।

କାଳେସୁର ମୁଦିଗାନର ଡେପ୍ଯୁଟି ଲନ୍ଧେବୁର କାହା

ଦେଖାଥ ଗର୍ଭରୁଧ ହମାର କୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କଟକ-
ଜଗାର ଦକ୍ଷନାହେଲି କାହା ଉତ୍ସାହ ଯୋଗ କେବାଣୀ
ନାହେଲି ଏହରେ ଓ ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତି ହେବି ।

ବାରୁ ବାଲକୁଳପାତାର କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ସାଇମୁନ ଶାଖା
ସବୁକାହାର ସବୁକ ଜିଲ୍ଲାକୁଳାର୍ଜ ସାଇମୁନ
ବରୁ କିମ୍ବାତାର ହୋଇଦିଲୁଣ୍ଠାଇଛି।

ମୁଣ୍ଡର ପାଦକ ଅଳ୍ପକଳ ସଦିକର୍ତ୍ତର ଜେଣେ ମାତ୍ରକେତୁ
ମିଳି ଏହି ଚାନ୍ଦ କିମ୍ବା ମେଲିବେଗାଲାଟାକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିମ୍ବା ଲାକବୁ ।

ଏହାକରେ ଅସିଥକା ସବୁ ଦଳୁ ପ୍ରକାଶ ପେ ବୁଝିଲୁ-
ତେବେ ଫେରିଲକ ଅକାଶ ନମଣି ଜଳ ଦେଇଅଛି ।

ବେସାଦଠାର ଅଶ୍ଵିନୀ ସମାଜକୁ ପ୍ରକାଶ ଦେ
ଅବୋଲ କେବଳମାତାରେ ଅନୁଭବ ପୂର୍ବ କ୍ଷେତ୍ରର ବ୍ୟାହକ ବୋଲମାତା ହୋଇଥିଲା । ଯାକୁହାବକ ଏହି
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ବ୍ୟବ ହୋଇଥିବା ଅଶ୍ଵିନୀମାତାରେ ବାର୍ଣ୍ଣ
ସାହ ଦେଇ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସମସ୍ତରେ ଏବାକେବଳକେ ଅଛି ଶଶ୍ଵର
ବୋଲମାତାରେ ପରି ମୃଦୁ ପାଦକ ଉତ୍ସବର ସେଇ ପ୍ରାଚୀର
ବ୍ୟାହକାର ଦେଖି ଦେଇ । କେବଳ ଉତ୍ସବରେ କହିଲେ
ବର୍ଷାର ଲୋକ ଯାହାକ ଉତ୍ସବାପ୍ତ ସମ୍ବାଦ ପାଇ ଅଦ୍ଵିତୀୟ
ପୂର୍ବ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରାଚୀରର ଦୂରମାତ୍ର ପୁଣି ପଦକାର
ହେଲେ । କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥକୁ ଦୂର କହିଗନ୍ତି ।
ବର୍ଷାର ଦେଇ ସାହକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପ୍ରକଟିତ କଥକାର
ଶବ୍ଦର ଦୁର୍ଘାଟରେ ମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରମାତାରେ ଫାହା ନ ମୁହି
ଦାନି ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକମାତ୍ର, ପଥର ଦେଖାଇଲେ । ପଢ଼ିଲୁ
ମାତ୍ରେ ଦୂର ପୁଣି କଥାକଲେ । ଅଥ୍ୟକାଳ ଏହି କଥା
ଶବ୍ଦର ପାପ ହେଲେ । ବର୍ଷାର ଲୋକ ସୁଦେଶମାନଙ୍କୁ
ବ୍ୟାହକାର ଅପ୍ରକଟିତ ଦେଇ । କେବଳ ମନ୍ତ୍ରକାର
ମନ୍ତ୍ରକରେ ଅଲାଙ୍କୁ ପାପ ହୋଇଗଲା ।

ଦେଖିବାକାଳ ବେଳରାହିଁଲୁ କାହିଁଲେ ଟ ୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା
ମେସା ଘାୟାପଥାର ବେଳରାହିଁ ମାରୁଆଣ୍ଡ ଗାଲାବନ୍ଦ-
ଦୋଧାନ୍ତରୁ । ମାରୁଆଣ୍ଡମାନେ ସମ୍ମାସୁ ଘାରୁ ଠିକ୍
ଦର ଦେଇ ଚାହିଁଲେ ଟ ୩୦୦୦ ଟା ପଠାଇବାରେ ମାତ୍ର
ଆଜି ଠିକ୍କାରେ ପଢ଼ିବା ସମୟକୁ ଟ ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଠିକ୍କା ଦିଲୁଣ୍ଟ ଶାହ୍ । ପୋରାଟା ଏହି କୁଆଳନ ମଧ୍ୟରେ
ଏ ସମ୍ମା ପାଇଛନ୍ତି । ସମ୍ମା ଉତ୍ତର ଦିଲୁଅନ୍ଧରୁ କିମ୍ବା ଠିକ୍କା
ଦେଇ ନାହିଁ ।

ପାଇଲୁଛିବୁ କାହାର ତା ୫୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୁଣ୍ଡରୀ କୁ ଏହି ପ୍ରଦିତ କାହା ନାହିଁଲେ ଏହି ଦିନ
କଳ ହାତି ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ କୁଣ୍ଡ ଏହି ଦିନ କର୍ତ୍ତର
କାହାର କୁଣ୍ଡ ଅବେଳା ୧୦ ମିନ୍ଟ କଳ ଅଧିକ କରିଅଛି ।
ପାହାକଳ ଅବେଳା ଶାନ ଏହି ପରିବହନ ଏବଂ କିମ୍ବା ପ୍ରେକ୍ଷଣ
ଦ୍ୱାରା କାଳିନାଳିରେ ପଢ଼ିଅନୁଭବ । ଅନ୍ତର୍ଭୂତ୍ୟ ଏବଂ
ଏବଂ ଦୃଢ଼ ପାଇବାରେ ।

ଅକ୍ଷେତ୍ରରେ ହୁଏ ପ୍ରଥମ ଲୋକାଧିକାର ଅବଳିଦ୍ୱାରା
ବସନ୍ତଋର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳଇ । ପ୍ରଥମ ଲୋକ ଅଧିକାର
ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏବର୍ଗ ହାତ ଥାଏ ।—ପ୍ରାଚୀକରଣ ଯତ୍ନ
ରୂପ ପଠାଇଲେ ଆଜି କୌଣସିବାରେ ମହାକାଶରେ

କିମ୍ବା ପାରାଗାରୀ ପ୍ରକାଶ ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେବେ
ସୁଧା ପାରିଲୁ ଯାଇଛି । ଏମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ମୁଣ୍ଡ ୨୦୦୩ ଜାନ୍ମିତିରେ ହେବାର ୫ ବାବୁ ହେବା ବର୍ଣ୍ଣନା ସାହାପାତ୍ର । ଏ
ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ପ୍ରାଚୀ ସ୍ଵର୍ଗ ହୁବୁକୁ ଯାଇପାରିବୁ ହେବା
ହେବା ଅଛେ ।

ବିଜ୍ଞାନରେ କଥାକୁଣ୍ଡଳର ଅବେଳା ଏହି ହୋଇ-
ଥିଲାର ଦ୍ୱୟାତ୍ମିକ ନିରାମ । ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଚାଲିଛନ୍ତିର
ମେ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦେଖି ଯାଏ ଅଛି । ଯାଇବୁଥିବାକାରୀର
ମେ ଏହି ଦର ବାଟି କଢ଼ି ଦେଖି ଯାଏ ଅଛି । ଅନ୍ତରକଷାଳର
ମେ ଏହି ଦର ଆମେଖାଇ ।

କୁଣ୍ଡଳାରେ ନାମାଶ୍ଵରେ ତଥିରେ ଦେଖ ସେଇ
ଏହି ଜଗତରେ ମାତ୍ର ଲାଗିଥାଏ । ଅଞ୍ଚଳ ନପୁରରେ
ଏହି ପ୍ରଦୀପ ମେଲା ଦେଖାଇବା ହିଁ ହୋଇଥାଏ

କାଳେ ବିଧ କର ଥିଲୁ । ସେମାନଙ୍କ କରାର ଯେ
ଅନୁରାଗୀତ ଓ ଜାତ୍ରାକାଳ ଯୋଗେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କମାନ୍ତର
ହାତରେ ଏହି ପ୍ରସର ପ୍ରକଳ୍ପ ହେଲେ ଜାତ୍ରାକାଳମାନେ
ପ୍ରସର ପଲାହେଣି ଥିଲୁ । —ଏ ଉପରେ କୁଣ୍ଡଳାର ।

ବିଷ୍ଣୁପୁରେ କେତେ ବେଳେ ମାନୁଷ କବିତା କଥାକାଳୀର
କୁଟ୍ଟମେଳେ କେତେ ବେଳେ କବିତା ମହାନ୍ତିର
କୁଟ୍ଟମେଳେ ସାଧନିରୂପାନ୍ତି କୁମର କବିତା ଯାଇବା ।

କୁଳଦିନ ନନ୍ଦାକମ୍ପଠରେ ହତୀଭୁତ୍ କଷ୍ଟକର୍ତ୍ତରେ
ଦାନ୍ତମଗର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳିଲା । କହି କଳଙ୍ଗର ନନ୍ଦାକମ୍ପଠ
କବାର କହେସି କଳଙ୍ଗକେହିଟି ହୋଇ ଯାଏ ହୁଏ ।

କୁଷିଗଳଠାରେ ମାଟେ ପାଥ ଡିଲେବ ଦେବତା
କୁ ଦିନିଥିବାକୁ ଜୁ ଏ ଟୋର କରିବ ଦେବତା ଉପରୁ
ଦେଇ । ଏକ ଶବ୍ଦ ହାତରେ ବନ୍ଧାପୁ ଶୋଇଥିବାର ଫେର
ଏଣେ ଟୋର ତାର ମୋଡ ବନ୍ଧ ଏହି ପରିଶ୍ରମରେ
ଅନ୍ତରେ ମନ୍ଦିରିଥିବାର ବନ୍ଧର କରି ଏଣେ ଅନ୍ତରେ ମନ୍ଦିରି
କରିଛି ତେବେ ମାଟ୍ଟିମେ ପାଥ ମାହାତ୍ମ୍ଯ ପରିପାଦ
କରିବାରୀ ଦେବତାଙ୍କାରେ କାହିଁ ଦେଇ ପଥପୂର୍ବ ଯେଉଁ
ଏ ପଥାର ଦେବତାଙ୍କ ଲଭାରକାରେ ।

ସାହୁର-ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଯାହୁ ପ୍ରକଟନ କରିଲା କେତେବେଳେ ଦୂରେ ମୁଣ୍ଡିବୁ
ଏବୁ କେବା ମାନକ ଏହି ଆଖାଦ୍ୟ ଦିହିଠିଠି ହୋଇ
ଥିଲେ ଓ ଦୋଷଗ୍ରହାମ ପ୍ରକଟନ ମଧ୍ୟରେ ଆଖାଦ୍ୟବାକୁ ଉଚ୍ଛଵ
ପରି ଜଳ ସେହି ପ୍ରଗତାକୁମ୍ଭର ଅଧିକାଳୀନ ମୌକାମାତ୍ର
ର ଆଦିକରେ ମାତୃପୁର ଓ ଜଳର ସଂତୋଷରେ
ଦେଇଥିଲା ମାତ୍ର କବି ସକରେ ପରିଶର୍ତ୍ତରେ କୁଗାର୍ମେଣ
ଦେଇ ମୁଣ୍ଡିବୁ କବି କବି ଯାକପାତ୍ର ଦେଇବେଳାରକୁ
ଥିଲା ଓ ଦୋଷଗ୍ରହାମ ପ୍ରକଟନକୁ ଦେଇବେଳା ଆଖାଦ୍ୟବାକୁ
ବେଳାରଥିଲା ଉଚ୍ଚବ୍ୟତାରେ ପ୍ରାସ ଏକପଦର
ଶ୍ରୀ ମୌକାର କେତେବେଳ ଆଖାଦ୍ୟ କବି ଏହି କର୍ତ୍ତନକ
ଶିଳାକାଳ ହେଲେଇ ମଧ୍ୟ ଦାଢ଼ା କରିଲେ କି କହ କହିଲୁ
କି ଯାଇଅଛି ଏବେ ଆଖାଦ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ ନ
ଥିଲା ପର୍ବତ କବି ଯାଇବାକି କୁଗାସ ବାହି ଏଥରେ
ମାନେ କହ ଦେଇବେଳାରେ ଯତି କରିଲା ।

କରି ମନ୍ଦିରକାର ସନ୍ଧାନାବୁ ସତ୍ତା ଅଠେବା ତଥା
କର୍ତ୍ତା ହେବାବୁ ଏ ଶୈଳୀର ବେଳୁଗାପାର୍ଶ୍ଵ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁତେ
ଲିଖାଯାଇଛା।

ଅସମାନବ୍ୟକ୍ତି କୁମାରପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ଏହା କାହୁରା-
ନୀ ପରିଚୟରକ ବ୍ୟକ୍ତି ସମୟରେ ସହ ଧାରାଫଳରେ
ଥାର ପରି ଦେଇ କେ ଧାରାଫଳ ମହିତାର ପରି
କଥା କଥାକାରେ ପ୍ରତିମେତ୍ର ଦୂରବର୍ତ୍ତରେ ଶାକ ଦେଇ
ଲାଗି ଭାବୁଦାନାର ଜୀବି ପ୍ରକାଶ କରିବା କରିବା କଲେ
ଏହାକୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତରେ କଥା କଥାକାରେ ଆଶର ନ ଦେଇ ତେ
ପରିବର୍ତ୍ତନା ଦୟାମାନବିହୁରେ ମଧ୍ୟ ଦେଇ କଥାକାର
କଥା କଥାକାର କଥାକାର କଥାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ନିର୍ଭୟା
ପରିବର୍ତ୍ତନର କେସାହିମନ ବାହେବ ଏବଂ ସବୁମେହା
କଥା କଥାକାର ।

ଦେଶୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ସୁଧାର ନୋଟା କହିଛ ଯହିସେବା
କୁ ଖୋବଣିପାଇ କାମକ ଏବଂ କୁଠ କାମ ଆବଶ୍ୟକ
ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଚିତ୍ର କୁଳ କାମ ମନ୍ଦିର ଦେଖ

ହୋଇ ପୁଣ୍ୟ ଏଥାଏକ କର୍ତ୍ତା ନିଆଯରେ ଏହା ହେଲା ଜୁଗମେ
ପଦ୍ମତି ହୋଇ ପ୍ରାୟେ ଶାଶ୍ଵତ ମାରଳ ରସା ଓ ତୁ ମାରଳ
ଦୌତ୍ତାରେ କୃତକମିତିରେ କାହିଁ କର ଯାଇ ଅନ୍ତରୀ ପ୍ରତିକା
ହେଲାଗାନମାତ୍ରେ ପାରିଯାଇ କରୁ ଯାଏ କହ କହ କହ
ଶାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥାଇ କି ଥରେ ଅନ୍ତରୀ ଅନ୍ତକର କରୁ
ଯେ କରିବସରରେ ପରମାତ୍ମକ କରାଟମେଣ୍ଟେ ପଦ୍ମତି
ଅହ ବ୍ୟାସ ଦିଲ ଥାକାଯାଇଲୁ କହ ବହ କହ
ଥିବାକୁ ପ୍ରତା ଓ ଉମିତାକମାତ୍ରେ ଅଗରୀ ଦମ୍ଭିତ କାହିଁ
ହାହାକ କହ ଅନ୍ତର କରିବିଲୁଛି।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର

ପଢ଼ୁଥେବଳି ମରାମର ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମ-
ମାତ୍ରେ ଦୀପୀ କୋଡ଼ି ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ଶାକ ଉଦ୍‌ଧିଳସାମିକୀ ସଂପାଦକ ମହାନ୍ତ୍ୟୁ
ସମ୍ମାନେ

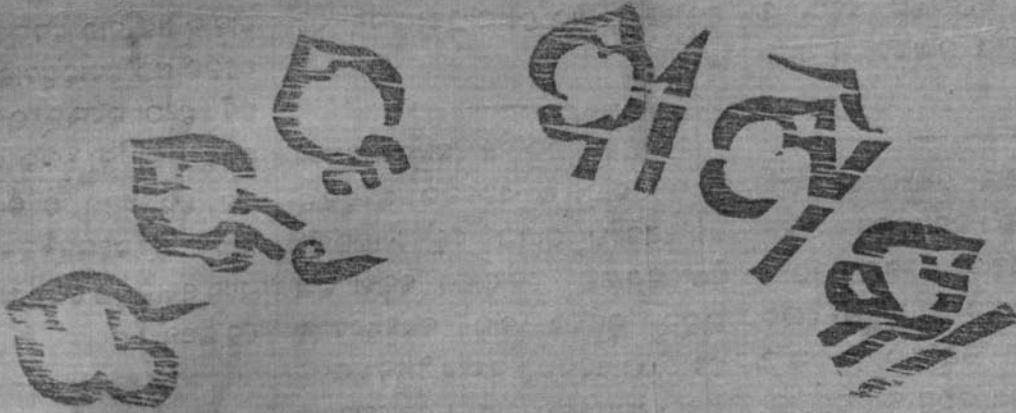
କିମ୍ବାଲିଖିତ କପପଥ ପୁଣ୍ଡିରୁ ଆପଣଙ୍କ
କହନ୍ତିରେ ଏହାର ପଢ଼ିବାର ପାରେଇବାରେ ପ୍ରକା
ଶକ ଦର ସାଧାରଣର ଉତ୍ସବାର ସାଧନ ଏ
ଅଧିକର ବାବର ପଢ଼ିବାରେ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଅହି କେନସପଡ଼ା କଗରରେ ତେ ଜଳନ୍ତି
ର୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ମୋଷାସର ଲୋକମାନଙ୍କରେ
ସ୍ଥାନେ ଏ ବର୍ଷ ଡେଲିଦେଖ ଚିପ୍ପିଛିଲି
Cholera ଧୂଷଣ ବୁପ ଥାରଗ ଦର ଅଟେ
କେବଳୁ ଜଳ୍ପୁ ଦେବାରୁ । ପରିଲୁ ଏକବି
ଧାର ଏକମାସ ଦେବ ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ
ପରିଧ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଅର ଜଗା
କେବଳ କେମାର ରେବନ୍ୟ ଉଲ୍ଲକ୍ଷର ତାଙ୍କୁର
ବାହୁ କେବାନାଲାଲ ବସାକ୍ ଦିଲାଲ ଦସ-
ପଟାଳ ଅଣିଷ୍ଟାବାହାର ଥବିଥୁଣ୍ଡ ତେ ପ୍ରଗରହ
ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁର ମହୋଦୟ ପ୍ରଥମେ
ଅବସାର ଦର ଦୂର ଏବଟି ବୈଶିକୁ ଅମ୍ବେଗ
କଳ ପରେ ଅମ୍ବେ ଶୁଣେ ପାର ହୁଲୁ ଉଦନ-
କୁର ଅମ୍ବ ପ୍ରାପରେ ଦୂର ବୈଶ ସପଣାବାର
ଆରା ଦର ଦୂର ସରଗୋଟି କେବ ନୟୁ
କଳ ପର ଅମ୍ବେ ତାଙ୍କୁରମହୋଦୟକଠାରୁ
ଦେଇଗୋଟି ବହକା ଲାହ ଦର ଅନେକ
ଜଣିକୁ ଅଭ୍ୟାସନବରିଥାଏ । ଉତ୍ତର ବହିତାର
ପଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପରିତାର ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ପରାମାନାର ଜଣା ଯାଇଥାଏ ସେ
ଅନେକବୀ ପ୍ରାୟ ବରଗୋଟି ବୈଶିକୁ ଅଥବା
କଞ୍ଚ ହେବେ ନାହିଁ । ବେଧ ଦୂର ସେମନ୍ତ
ଦୂର ଡେଲିଦେଖ ସଦ୍ୟ ଦେଇ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣ

ସାପାଦ୍ଵିତ ସନ୍ଧାଦିତ୍ତରେ ।

୩୨୭ ର
ବିଜୟ ଦେ

କା ୧୫ ରୁଷ ମହେ ଅଳ୍ପ ସକ ୧୦୦୯ ଗଢିତା । ମୁଖ୍ୟ ଚକ୍ରକ ଓ କ ୧୦୦୯ ଥାଇ ଶକବାବ

ଅତ୍ରିମ ବାଷିକ ମୂଲ୍ୟ । ୩୯
ପଣ୍ଡବେଶ । ୪୯

କାଲେଶରରେ ଗନ୍ଧାଦରେ ଏ ନଗ-
ବପର ଦଗ ବଢ଼ି ମେଘ ଗୋଟି ରହିଥିଲା ମାତ୍ର
ଦୃଷ୍ଟି ଅଗୋ ହୋଇ କାହିଁ । ଅକାଶର ଗନ୍ଧ
ଦେଲି ସେଠା କୃଷ୍ଣକମାଳେ ଭାବିବ ଥିଲା ।

ସମାଦିପତିମାନଙ୍କରୁ ପବାର ଯେ ବୁଦ୍ଧିଅ-
ତ୍ତବଦିନ ଯେତା ପଠାଇ ହୁନ୍ଦୁଲୁଣ ସମ୍ବନ୍ଧର
ଦେଇଥାରେ କିମ୍ବାର ଅଧିକାର କର
ପାଇଲାନ୍ତରୁ ସେଠାରୁ ଗନ୍ଧ ଦେଇ ଅଛି ଏବଂ
ଶୁଣାବନ୍ତର ବନ୍ଦୋବନ୍ତ ଲାଗିଥିଲା ।

କାଲେର ଅମୀର ଲଂଗଜ ଆମହଣ-
ନେତ୍ର ରହିବର୍ଷରୁ ଅସବାରୁ ଅସମର ଦେ-
ବାର କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର କାହାକୁ କିମ୍ବାର
ଦେଇବନ୍ଦୟହୁତ ଦୂର ପଠାଇବାର ଶ୍ରୀ କର-
ମୁଣ୍ଡର । ଶୀମାରକାନ୍ତରେ କେତେକ କୃଷ୍ଣକ-
ମାନଙ୍କର ଦ୍ୱୟ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଠାବେ । ବିଦ୍ୟା
ପାଇଲାର ବାଧକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅସମିଲା । ଶୀଯ
ଦୃଷ୍ଟି କ ହେଲେ ବିଶେଷ ମରି ଦେବ ।

ଶ୍ରୀଅ କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର ସେ
ମହାଦେଵ ପଥ ସେଠାରେ ରହିବାର ଅର୍ଥ
କାଲେ କୁଥିବାର ବଜଳିଥିଲ ହୋଇଥିଲ ।
ସମ୍ବନ୍ଧ କାଲେଶରର ମୁସଲମାନମାନେ ସେଠା-
ର ଅକାଶ ପରିବାର ଥିବାରୁ କହି ପୁଣ୍ୟ
ମାନଗାର ସମ୍ବନ୍ଧମୁହଁରେ ତନ୍ତ୍ର ଦର୍ଶକ
ନାହିଁ ।

କେତ୍ରପକ୍ଷାଳୀର ଗରମାନ ବନ୍ଦ
ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ନାଲମଧରେ ଏହି ବାନ
କମା ହୋଇଥିବ ଯେ ତାହା ପରିଷାର ହେ-
ବାକୁ ଅନ୍ତର କିମ୍ବାର ବିଲମ ଦେବ
କେନ୍ଦ୍ରପକ୍ଷାଳୀର ଦାନ୍ତୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାକି
ବା ଗୌରା ଯାତାୟତ ଏବାଦେବକେ ବନ୍ଦ
ଅଛି । କାଳ ହେବାଦନାଳୀରୁ କରିଗୋରେ
ଏହି ମରି ଦେବକ ହୋଇ ନ ଥିଲ ।

ଏହିପ୍ରାହରେ ଏନଗରରେ ଅବୀ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇ କାହିଁ । ଅବାଶ ନିର୍ମଳ ଏବଂ ଅର
ହରତାଣ କିମ୍ବାର ଦଶୀ ପବନ ଅକବରର
କହିବାରୁ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ କୋପ ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ ।
ଶ୍ରୀବାନ୍ଦମାଧରେ ଭାବୁର କାଶର ଦେଖି କୃଷ୍ଣକ-
ମାନଙ୍କର ଦ୍ୱୟ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଠାବେ । ବିଦ୍ୟା
ପାଇଲାର ବାଧକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅସମିଲା । ଶୀଯ
ଦୃଷ୍ଟି କ ହେଲେ ବିଶେଷ ମରି ଦେବ ।

ସମାଦିପତରେ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସିହମର ବଜା
କୋରସିମତେ ବଜାଦ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ
ନୁହିଲ । ବଜାଯୁଗବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଅନେବ
ଦୂର ବିଦଳ ହେବାରୁ ତାହାକର ପୁଣ୍ୟ
ବଜା କରିବାର ବାଜା କରିଥିଲା । ସେ ଯୁଦ୍ଧ
ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବାରେ ଅଛନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବେ
କ ନାହିଁ କଣା ନାହିଁ । କ କାରଣରୁ ବଜା

କହାପୁଷ୍କ ରଜପଣ ପରିଧାର ବରବାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରକାଶ ପାଇ କାହିଁ ।

ବରେବାର ଶୁଭକୁମାର ପାଇ ଓ ପୁତ୍ର-
ପୁତ୍ରର ବିଲର ଗମଳ କରିଅଛନ୍ତି । ମହାରଣୀ
ଶାମଳ ଭାବରେ ଏବାଦ ଗଲବୁମାରକୁ
ସପରବାରେ ଆଗଣା ଘଜିବକିମକୁ ଅନ୍ତର୍ମାନ
କର ସମୋତ୍ତର ଅବର ସମାଜ ପ୍ରଦର୍ଶକପୁଷ୍କର
ଏବାଶକରେ ସେମାନଙ୍କସହିତ ଭୋଜନ କରି-
ଥିଲେ । ଏକ ଦିନରେ ହନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ସମ୍ବୁ-
ଦ୍ୟାନ ଅବେଦିତ ବୋଲି ବୋର ପ୍ରକାଶାବ
ଏବଂ ଅଭ୍ୟବିକରରେ ଜଣେ ପ୍ରଥାନ ହନ୍ଦୁ
ମହାରଜାଙ୍କର ସମ୍ବୁଦ୍ଧାତ୍ମକ କିମ୍ବା ଗମଳ ଏବଂ
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀକାନ୍ତର ସହି ଏବାଦି ଭୋଜନ କରି
କମଳାର ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ।

ବଜାୟ ପୁରସଲକଣ୍ଠେବୁର କେନବର
ହେଲାର ସାହେବ ଗନ୍ଧାଦରେ ବାଲେଶ-
ରରେ ଥିଲ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କଲିକଟା ଯାଇ
ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କୁ କିମ୍ବାରେ ପାଇ ଜଣେ
ସବୁ ଉନ୍ନାନେକୁ ଓ ଜଣେ ହେତୁକିମ୍ବାରକ
ପଦହୋନ୍ତର ଅବେଦନ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ
ଆବେଦନପଥ ଶାକମଳ ମାଜିମୁଣ୍ଡ ଯାହେ
ବନ୍ଦୋବନ୍ତ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ନ ସୁବା ଦୋଷରୁ
ହେଲାରସାହେବ ମହୋଦୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଥ୍ୟ କରିଥିଲା । ଏହି ମଧ୍ୟରେ କଲିକଟାର
ଏବାଶକରେ ସେମାନଙ୍କ କରିଥିଲା ।

ଦୁଇତିନ୍ଦ୍ର ପାଠକର ଅମ୍ବେମାନେ ଅର୍ପିଯାଏ ୫
ଦୁଃଖିତ ହେଲୁ । ଦୁଃଖ ଜଣାଇବାରେ ଏହେ
କିଷ୍ଟ ।

ସମ୍ମୁଦ୍ର ଏ ଜିଲ୍ଲାର ନିଆଷଳରେ ଦୂରଟି
ଜକାଇଗଲ ହେଉଥିଲା । ଜଗତୁଷ୍ଟିଦୟର ଆନା-
କୁର୍ଗର କାଟେ ପ୍ରଗମାର ଦିହପାଳ ମହିଜାର
ଜଣେ ଶୁଦ୍ଧ ଘରେ ପ୍ରାୟ ଜ ୪୦ ଶ ଲୋକ
ପ୍ରବେଶ କର ଗାହା ଦରୁ ଧାର, ଗୁଡ଼ଳ ଓ
କୁଣ୍ଡ ପ୍ରତ୍ଯତିତ ଅପଦରଣ ବରଥିଲା । ଉଠୋଲ-
ଆନାକୁର୍ଗର ଅକ୍ଷସଦା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଖରମଙ୍ଗ
ମହିଜାର ଜଣେ ଶୁଦ୍ଧ ଘରେ ପ୍ରାୟ ଜ ୧୦ ଶ
ଖର ଖଣ୍ଡ, ଦରବାର ପ୍ରତ୍ଯତି ଧାରାକର ଅନ୍ଧ-
ସହି ପ୍ରବେଶ କର ହାଣିରୁ ଗାର ଖାଇ ଧାନ
ବୁଢ଼ଳ ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷ ନେଇ ଯିବାର ଉଦ୍‌ଦେଖାଗ
କରୁଥିବା ସମୟରେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କହାର
ଆନାନ୍ତ ଦେଲେ । ଧାନ ଗୁଡ଼ଳ ଉଦୟ ପ୍ରାନ୍ତର
ଅପରୁର ଦ୍ରୁବ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅଂଶ । ତକା-
ଇଗ ଏମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିମା ବେବଳ ଅନୁବନ୍ତୁ
ହେଉ ଏହା କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ମୋଦମାର ବିମ-
ଗବେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଜଗତୁଷ୍ଟିଦୟର ଜକା-
ଇଗର ଜ ୨୦ ଶ ଆସାମୀ ଧର ହୋଇ ବିମ-
ଗବେନରେ ଅଛନ୍ତି ।

କାଳେରେ ସଦରବିଜ୍ଞଗଲେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିମ୍ବା ବିହୁତିବାଯୋଗ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି କି ହେବାରୁ
ସେଠା ଖୃଷ୍ଟିଆଙ୍କର ବଢ଼ି ଉବଳା ହୋଇ-
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ହାଇଲେବଳ କେଳାଳର ନିକଟ-
କିନ୍ତୁ ଖୃଷ୍ଟିଆମାନେ ଲାଲକୁଳଦ୍ୱାରା ରୂପକାର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷ ରେ କଣ୍ଠିନ୍ଦ୍ର ଉପିଅଛନ୍ତି । ଏତା ଓ
କବିଶମାନ ଏହା ଦେଖି ହାଇଲେବଳ-
କେଳାଳ ବିଦୁଷରୁ ବାଲେରେବଳୁ ଘଟାଇ
ଦେବା କାରଣ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟକୁ ଦୃଢ଼ରୂପେ
ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି । ବୁର୍ଜାର୍ଯ୍ୟବଶତଃ
ଓଡ଼ିଶାର ଲାଲକାର୍ଯ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆୟବାଳ
ହୋଇ ଲାହୌଁ ପ୍ରକାର ରତ୍ନ ଅନେକ ଟଙ୍କା
ହୁଏ ପଡ଼ୁଥିଲା ଏହି ସମୟ ପ୍ରକା ଏଥିରେ
ସକୁଞ୍ଜ ନାହାନ୍ତି । ଏପରି ସ୍ଵଳେ ଲାଲକାର୍ଯ୍ୟ
ବିପ୍ରାର ହେଲେ ସରକାରଙ୍କର ନିରାଚ ପରି
ମାଗ ବଢ଼ିବ ଏବଂ ତାହା ଫୁଲ୍ଲ କରିବା କାରଣ
ଅନ୍ଧକା ଦର ଦେବାରୁ ହେବ । ଏହି ବିପରେ
ସରକାର ଲାଲହିନ୍ଦ୍ରରୁ ଥାନ୍ତି ହୋଇଥାଇଲା
କବିତାପ୍ରଥମ କଲାକାର ମରେ ଧର୍ମର ମେଦିନୀ

ପୁର ପର୍ବତୀ ଭାଇ ଖୋଲାଇବା କିମ୍ବା ଦିନମ୍ ଦିଇ
କାହାରେ ?

ବାହୁ ଉପେନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ମିତି ବକ୍ରିଗର୍ଭ ହନ୍ତୁଧର୍ମ
ପୁଣ୍ୟର ବାସ୍ୟରେ ଏକଗରବୁ ଅଥିଷ୍ଠିତାର
ଗତ ସ୍ଥାନରେ ଜୀବାର ଅଛୁଁ । ବିନିଦିନ
ପ୍ରିୟଙ୍କୋମାନୀଙ୍କ କୋଠାରେ ବକ୍ରତା ବଳ
ଉଦ୍ଗରୁ ହୁଲିନ ବାହୁ ଦୟାକରବକସ୍ତୁ
କୋଠାରେ ଏକଦିନ ଗୋପାଳ ଯିତ୍ରଙ୍କ ମଠରେ
ବକ୍ରତା ପ୍ରଦାନ କରି ଥିଲେ । ଗର୍ଭସୋମିବାର
ନଗରାଶ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ଦୃଧବାର ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ମତେ ପୁଣି ଗୋପାଳ
ଯିତ୍ରଙ୍କ ମଠରେ ଓ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ବାହୁ ଦୟାକରବକସ୍ତୁ
ବକ୍ରତା କୋଠାରେ ବକ୍ରତା ହୋଇଥିଲ ଏହି
ସଜ୍ଜରେ ବାହୁ ପୁଣି ଯିବା କାରଣ ସମସ୍ତକୁଠାରୁ
ଦିଦାୟୀ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏ ମହାଦୟ ବକ୍ରତା
ଦୟାକରବକସ୍ତୁ ସେମନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ନଗରବାଦି-
ମାନେ ଶୁଦ୍ଧିବାରୁ ଦେମନ୍ତଦେଖା ମାରିଥିଲେ ।
କାନ୍ତବରେ ଶୌଇସି ବନ୍ଦ୍ରା ଏକମରେ ଏପରି
ସଫଳ ହୋଇ ଲାଗୁ । ଶୋଭାମାନେ ଉପଦେଶ
ଶୁଣିବାରୁ ସେପରି ଅନୁଭୂତ ଦେଖାଇଲେ
ସେବେ ଧର୍ମସାଧନରେ ସେହିପରି ତପୁର
ଦେବେ ଦେବେ ପ୍ରକରି ଫଳ ଲାଭ ଦେବ ।
ଜୀବବିବହକୁ ପ୍ରଦାୟମା ସଭା ଏହାକୁ ଦୂର
ଏକମାତ୍ର ଏଠାରେ ରଖି ସଭାର ପୁଣିଷାଧକ
ଏହି ଥିଲେ ମର ହୋଇ ଥାବା ।

ଅତ ଉପ୍ରକଳ୍ପ ଲଙ୍ଘନ୍ବିଷୟରେ ଏବଂ
ଖୁଣ୍ଡ ଗରୁ ସଥାପ୍ନାନରେ ପ୍ରବାଧିତ ହେଲା ।
ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଲେଖକଙ୍କ କି ପରିମାଣ
ଦରେ କଞ୍ଚକ ଓ ଶର ଦୋଷାଥିରୁ ଅଳାପ୍ୟମରବେ
ଦୃଷ୍ଟିଗରିବେ । ଶୟର ଦୂର୍ମଳ୍ୟମୁକ୍ତରେ ଏବଂ
କ୍ଷତିପୂରଣ ଅନେକଙ୍କ ପଥରେ ସଦକ ନୃତ୍ୟ
ବାହାରିଯାଇ ଯାହାଯେ ପାଇବାର ଅଶ୍ଵ କରିବ
ଦୂର୍ଥା । ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବାହିମାଳେ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘର
ଜବମର ମାସର ବାର୍ଯ୍ୟାପୀତିର ବ୍ୟକ୍ତିକରଣ
ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିନ୍ତୁ କ କିମ୍ବେ
ସେପ୍ରମେ ପେମାନେ ବଳ୍ୟାପୀତିର ବ୍ୟକ୍ତିକ
ସରହାର ବା ଦବ୍ୟାତ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠ ହେଲେବେ
ନାହିଁ । ସାହାବେଳୁ ଗର ବଲ୍ୟାଗା ଗରିବ
କରେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ କଟକ କଳେକ୍ଟିଙ୍ଗ
ଗପ ବନ୍ଦିର ଅନ୍ତର୍ମୁକ୍ତାଗାତ୍ମା ବରତ୍ତମାନେ
କଣ୍ଠାପବାରେ ଫଟ କର ନାହାନ୍ତି ଏଥି ଥାବା

ଭାବାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟରେ
ଅନେକ ସତ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣାଯାଇଥିଲେ
ଦେଖି ସେଠା କଲେବ୍ରତ ଗହିର ସକଷେତ୍ର
ବିକରଣ କାରିବା ଦୂଦରୁ ଗନ୍ଧର୍ମମେଣାକୁ ଥା-
ଏସ ଦେଇଥିଲୁଣି କି କହେଥ ସଜର ଦୟା
ଜାହିଁ । ପୁଣ୍ୟରେହୁଟରକର ପଞ୍ଜାଳିବେ
ଏପରି ସହାନୁଭୂତି ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ଅର୍ଥର୍ଥ
ହୋଇଥିଲା ।

ଏଠା ଅଳ୍ଟକର ଟଙ୍ଗେଇତମଙ୍ଗଲମାନେ
ମହାନୀବୁଦ୍ଧି ଦେଖାଇଯାଇଲା ପ୍ରତି ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟା କରିଥିବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମନୁଷୀ ଏଠା
ପୋକଦାସ ଅଦାଳଚରେ ଦାସର ହୋଇ-
ଅଛି । ମହାନୀବୁଦ୍ଧି ଜଣେ କାଠବେଶାସ୍ତ୍ର
କାରିପ୍ର ହରେ ଯେ ଏ ମାସ ତା ୧ ଶିଖରେ
ପଲ୍ଲକର ବବସାହେବ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନାହେବ
ମାନେ ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାନିବ ଦୂରଶତ କର ବିପାହି ଓ
ସ ୫ ଶ୍ରୀ ଶତ ସହିତ ପାହାର ବାଠଗୋପରେ
ପଦ୍ମଶିଖ କଳ୍ପନା ଓ କଳା ମଳ୍ପରେ ଘାଷାତି
କାଠ ଲଗାଇ ସେବନେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ କାଠ
ପାଣିରେ ପାଣାତି ଦେଲେ । ଘେରିଯାଇ ବା
୧୦ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦ କା ଓ ଉତ୍ସୁକର କାଠର
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଅନ୍ତା । ଗଜାର-
ଘରୁ ଜାଇବ କରେ ଯେ କୃପର ଭାବ ଅନ୍ୟ
ମିଳାଇ ପାହାର ମୁଖଗବା ଠାରେ ପଦ୍ମଶିଖ ନିର୍ମାଣ
କରାଇ ଦେଇ ଅନ୍ୟାନିବ ଶବ୍ଦକାର କିମ୍ବା
ପୋଡ଼ିଦେଲେ ପାରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗ
ମାନେ ସଜ୍ଜିତ ହୁଅଇଲେ । ଦେବାଳୀ ଦାଖ
ରହାର ବରେ କେବେ ଅଧିନିମାନେ ତାହାର
ଦୋହାତରେ ପରି ଦେଇ ଜାଲ ଲଜ୍ଜାପାଦ ଓ
ଦ୍ୱାରବ୍ୟ ଓ ଡକ୍ଟର ଦୂରଶତ ପଢା ଉତ୍ସାହ ବୁଝ
ସାମଗ୍ରୀ କେତେବେଳେ କଷ୍ଟକରୁ ଦେଲେ ଓ କେ
ହେବ ନେଇବଲେ ଅଟକ କରିଲୁ ମାନ୍ଦିଲି
ବଲେ । ଏ ମୋଦିମାନାକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୋଳାଶ
ଦେବ ଉପାଟୀମେଳୁକୁଳର କରାରୀନିବେ
ଅଛି । ମୁଦେଇର ଲଜ୍ଜାକର ହୋଇ ସାବେ-
ବୁପଳ ତାଗରେ ଧରିବ ହୋଇ ଅଛି ।

ବରତ୍ତାରମେତା କଣ୍ଠର ଅନୁଷ୍ଠାନ ।
କଣେ ପଢ଼ିବେବଳ ଛଳକଣ୍ଠିତ ଘାରବଗାନ
ଅମୂଳକ କବିଟଳ ସଠାଇଶୁଣି । ଯଥା;
HARDWAR 9th August 1892.
Hardwar enquiry regarding Maha-

varuni fair dispersion begun under Government orders. Some local evidence already taken. Persons who can furnish direct evidence urgently invited, as government has consented to take their deposition. Commission declined postponement, so no time should be lost; *Somavati Amavas* head. Let people who suffered, come and serve the double object of bathing on such auspicious occasion and doing public service by placing true facts before government. Persons coming are advised to intimate their dates of arrival to Babu Shyama Prasanna Mazumdar, representative British Indian Association, or Pandit Gopinath of Lahore at Rai Surajmalls *Dhoramsala Hurdwar*.

ଏଥର ମର୍ମ ଏହିକ ଗତ ମହାବାରଣୀ ସମ-
ୟରେ ଯାହା ବନ୍ଦ କର ଯାତ୍ରିମାନଙ୍କୁ ବାହାର
କର ଦେବା ବିଷୟର ଅନୁସରାକ ଗନ୍ଧୀମେଖଙ୍କ
ଆବେଶତମେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ କେବେଳ
ଶ୍ଵାସାୟୁଷଲୋକଙ୍କ ଜ୍ଞାନକଳୀ ଶୁଣାଇ ହୋଇ-
ଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୃତୀପାଞ୍ଚ ଦେଇପାରବେ
ଗନ୍ଧୀମେଖ ବେଳାନ୍ତର ଜ୍ଞାନକଳୀ ଜ୍ଞାନ-
କାରୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା । ଅର୍ଥବ୍ୟବେଳେ
ମାନେ ଗତ ମହାବାରଣୀ ସମୟରେ ଉତ୍ତର
କରିବାକୁ ଯାଇ କାନା କଣ୍ଠ ପାଇ ନିରାପଦ
ହୋଇ ଫେର ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା
ସେ ଅବଳମ୍ବନେ ସେବାକୁ ଯାଇ ସାର୍ଥି ସାର୍ଥି
ଦେବାହାସ୍ତ୍ରାଧାରଣର ତ୍ରିପକାରକରିବେ ଏବଂ
ନିକଟରେ ପଡ଼ିବା ଦେଇନକଳ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ
ଯାନ କରି ଅର୍ଦ୍ଦ ସାଧ୍ୟ କରିବେ । ଏକ ଘାଡ଼ାରେ
ଛବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହେବ । ଏମନ୍ତ ସୁରୋଗ
ଶୁଣିବାର ନୁହଇ । ଯେଉଁମାନେ ଯିବେ ସେ-
ମାନେ ଦରଜ୍ଞାତାରେ କେଉଁଦିନ ପଢ଼ିବେ
ତହିଁର ସମ୍ମାଦ ଦରଜାର ସମ୍ମ ସୂର୍ଯ୍ୟମନଙ୍କ
ଧର୍ମଗାନ୍ତ ଟିକଣାରେ ଭାବିତପରାର ପଢ଼ିବିଥ
ବାହୁ ଶ୍ରାମାପ୍ରସନ୍ନ ମଜୁମଦାର ଅଧିକା ଲିହୋର
ନବାସୀ ପଣ୍ଡିତ ଗୋପାଳାଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠି-
ଇବେ ।

ଆମେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁ ହେଲା ଓ
ଜଣାନ ପ୍ରଭାବ ଦିଶିଥରୁ ଦେଇବ ଲେବ ଗଲ
ନଦୀବାରଣୀ ସମୟରେ ବରହାରବୁ ଯାଇ-
ଥିଲେ । ଗର୍ଥ କରି ତ ପାଇବା ଏକ ଅଳ୍ପଧ୍ୟ-

ପୁରୁଷ ବିହାରୀଙ୍କ ହୋଇଥିବା ହେଉ ସେମାନ୍‌
କର ବିଶେଷ ଶାସ୍ତ୍ରାଳ୍ପଦ ଓ ମାନସିକ ଜ୍ଞାନ
ହୋଇଥିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସେ ଦୁଃଖର
ପ୍ରଗାଢ଼ାର ସ୍ଵରୂପ ଅନୁଭବିତ ମଧ୍ୟରୁ କେହିଁ
ଏ ସମୟରେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ
ତାହାକୁ ଯୋଗେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରୁ ସାଧାରଣ ଅଭିଧାରୀ
ହୁଏ ନିବାରଣ ଏବଂ ଧର୍ମରକ୍ଷାର ସାହାଯ୍ୟ
ଦେବ ଏହା ସାମାଜିକ ପୁଣ୍ୟ ନୃତ୍ୟ । ଭରଯା
କରୁ ଏହି ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଚ୍ଚିବାକୁ ସେମାନେ ଅଗ୍ରପର
ହେବେ ।

ଅସ୍ଥା ଅକ୍ଷମଣ ।

ବାଲେଖରର ଜଣେ ମୁକ୍ତାର ଓ ମିଶ୍ରନିଧି-
ପଲ୍ ହମେଶାର ବାବୁ ଲଳିବମୋହଳ ସରକାର
ମିଶ୍ରନିଧିପାଲଟାରୁ ଅନୁମତି କଲେ ପୁରୁଣା
ପୁଷ୍ପରଣୀ ଖୋଲାର ଥିବାରୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ
ବିଚ୍ଛବଧୀନରେ ଆପି ଟ ୧୦ ଲା ଅର୍ଥଦର୍ଶ
ଦେଇଥିବାର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜାଗାଇଅଛୁ ।
ଲଳିବାବୁ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଏ ନଗରକୁ ଅସି
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିଷ୍ଠି ବିବୁଦ୍ଧରେ ଜଳ ସାହେବ-
କଟାରେ ମୋସନ ବରଥାଇଲା ଏବଂ ମୋସନ
ମଞ୍ଜୁର ହୋଇ ନଥ୍ବ ତଳବ ହୋଇଅଛୁ ।
ତାହାଙ୍କର ଆପଣି ଆଇନଦର୍ଶତ ଓ ଦୂରାକ୍ଷ-
ଦଳର ଛବିଯୁ ପ୍ରକାଶର ଅଟଳ । ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶ୍ର-
ନିଧିପଲଥାରନର ଘଣ୍ଟ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ସିର୍ଫ୍ ର
ଗୋଟିଏ ଧାରାରେ ବିନା ଅନୁମତରେ ପୁଷ୍ପରଣୀ
ଖୋଲିବା ନିଷ୍ଠିତ ଅଛୁ ତାହା ବାଲେଖରରେ
ଆଇନମରେ ଜାରି ହୋଇ ଗାହଁ ଏବଂ ସେ
ଜୁଲାଇ ପୁଷ୍ପରଣୀ ଖୋଲାର କାହାରୁ କେବଳ
ଗୋଟା ଏ ପୁରୁଣା ଗଡ଼ିଅଛିରୁ ବଢାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏ ସବୁ ଆପଣି ସେ ବିଚ୍ଛବଧୀର୍ ଜେପୁଟୀ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କଟାରେ ବରଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ
ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଦାବିମ ତାହିସରୁ
ନ ଶୁଣେ ତାହାଙ୍କ ପଢି ଦୃଶ୍ୟବଧାନ ବିଲେ ।
ପ୍ରତଳର ଅଇନର ଘଣ୍ଟ ଥାର ଜାରୀ କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକତା ଅଲ୍ଲାହଳ ହେଲା କିନିକିତା ହାଇ-
ବୋର୍ଡ ନିଷ୍ଠି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଦଳୁସାରେ
କଣ୍ଠୀୟ ଶୈଳେଟଙ୍କ ଅଇନ ସଂଘୋଧକ କରି-
ବାର ପାଇଁଲିପି ବିଧବସାପକସରରେ ଉପର୍ଯ୍ୟବେ

କବିତା ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଧାୟାଲିଙ୍ଗ ମରାମତି
ଶୁଣ୍ଟିବ ନମନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଛିନ୍ଦିପାଳିଟାରୁ
ବାବର୍ତ୍ତିମେଘରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଯୁଦ୍ଧର ଉଦେଶ୍ୟ ଓ ଅଭିପ୍ରାୟ ସଜ୍ଜାଧା—

ରଣ୍ଜିତ ଜାଗିବା କାରଣ କଲିବରାଗହେଠରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ବାଲେଖର ମିତ୍ରନିଷ-
ପାଲଟୀର ଚେଷ୍ଟାରମେଳ ଅଥବା ବିଶ୍ଵରବତ୍ର
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏ ବିଷୟ କି ଜାଗିବାର କୌଣସି
ମତେ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ବିଶେଷତଃ
ମୋକଳମାରୁ ବିଶ୍ଵରବମୟରେ ଏହା ପଦ-
ଶିର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପୁରୁଷଣୀଟି ପୁରୁଷା
ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିବା କାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନା
ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ହାଜିମ ନାହିଁ ବା ପ୍ରମାଣ
କିଛି ନ କେଇ ଆସାମିଲୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ତା-
ହାଙ୍କର ନିଷ୍ଠାତି ସର୍ଥାର୍ଥ ହୋଇଥିଲୁ ବି କା
ଜଜସାହେବ ବିଶ୍ଵର କରିବେ ଓ ତାହା ଶିଶୁ
ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ମୋତକର ହେତୁ ଏବଂ
ଜଜସାହେବ ତାହା ପ୍ରଦତ୍ତ କରିବାରୁ ଧର୍ମ
ଜଣା ସାହିତ୍ୟ ସେ ମିତ୍ରନିଷ୍ଠାଲଟିର
କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାର ସଥେଷ୍ଟ-
କାରଣ ଅଛି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵିରେ ଲଜିଭ-
ବାରୁ ସମା ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କରି ମୋତକମା
ଲାଭିଲେ ବୋଲି ତେଥେ ନବସଂବାଦ ତାହା
ଲାଭିଲା ଏବଂ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଥିବାର ଯାହା
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତହିଁର କାରଣ କିଛି ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ । ଉପଯୁକ୍ତ ଦେତ୍ରେ ଆଜନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା
ଲେତିବା ଏବଂ ଅରଜାନୂସାରେ ସମତାପ୍ରାପ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ କି ମାନିଲେ ତହିଁର
ପତିକାନ୍ତ କାହିଁବା ସମସ୍ତକର ଅଧିକାର ଅଛି ।
ବିଶେଷତଃ ବାଲେଖରେ ଅନେକ ଲୋକ
ଲଜିଭବାରୁ ପର ସୁଖରଣୀ ଖୋଲାଇ ଦିନ୍ତି
ନିଷ୍ଠାଲଟାର ଦାତରେ ପତିଅଛନ୍ତି । ଏପରି
ସୁଲେ ଲଜିଭବାର ମିତ୍ରନିଷ୍ଠାଲଟାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଉପଯୁକ୍ତ ଅବାଲତର ବିଶ୍ଵରଥୀନାରେ ଅଣି
ସତ ସାହସ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାହାର
ପାଦାରଣ ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।
ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଜନସାଧାରଣ କି ସମ୍ପଦପତ୍ରର
ସହାନୁଭୂତି ପାଇବାର ଉଚିତ ଏହାକୁ ଲଜା-
କର ବୋଲି କିନ୍ତା କରିବା ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ଅଛି ।

ସାହୁବିକ ସମ୍ବାଦ ।

କବିଷ୍ଟ୍ରାତ୍ର ମୋହରମ ପଦକାଳରେ ଏ ଲଭରେ
ମୋହିତ ଶୁଣ ହେଉଥିଲା । କ ୧୯୨୦ ସଂକଷିତ ମୋ-
ହିତ ପିଲାଙ୍କ ମହାକାଶ କାଳର ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ କଥକରି ଯୋଗ
ପାଇଲା । ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ କାନ୍ଦିଲର ଅଳକାର ଏହି
ହେତୁ ଅଛି । ମୋହରମ କିମ୍ବାଖିନୀରେ ଅଛି ।

କଞ୍ଚାରେ ମ୍ୟାନେଜ୍ମେଣ୍ଟସ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଧଳ୍ୟକାମାର୍ଦ୍ଦ
ହୋଇଅଛି ଅଭିବତ ଭାଲକେବିବାଦିମାନେ
କେଉଁଗୁଣ ପ୍ରକାର ଅଶ୍ଵଙ୍ଗାଳକନିତ ପାତ୍ରାରେ
କଦମ୍ବ ପ୍ରପାତିତ ନ ହେବାର ସମ୍ମୁଖୀ ଥାଏ
ଦେଉଥିବା ସ୍ଵର୍ଗର ବିଷୟ ।

ମହାଶୟ !

ଅଧ୍ୟେତ୍ରକଣ୍ଠର କଳିପଦ୍ମ ପଂକ୍ତିକ ଅପରାଜିତ
ଜୀବନି ଖ୍ୟାତ ପଢିକାର ଏବଂ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଶ୍ରୀକିଂ
କାନ ପ୍ରଦୀପ ବାହୁଦା କରିବା ହେବେ ।

ଏହି କଟକଜିଲ୍ଲାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୂଚନା ଓ
ମାତ୍ରବୁଦ୍ଧିଗର, ପ୍ରଗାମାଳକର, ବିନୋବସ୍ଥ-
ବକ୍ତାନ୍ତ ଜୀବତାବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଗ୍ରହମାସ ହେଉ
ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଉଦ୍‌ବର୍ଗର କୌଣସି, ମୌଜାର
ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଓ କୌଣସି ମୌଜାର
ବାର୍ଯ୍ୟ ବେଳାଥାଏ । ଏହି ଜୀବତାବାର୍ଯ୍ୟରେ
ନୟକୁ ହୋଇଥିବା ଅମିଳ ଓ ଉନ୍ନତିର-
ମାନେ ଉଦ୍‌ବର୍ଗ ଉଦ୍‌ବର୍ଗ କମିଶାର ଓ ପ୍ରକାମାଳଙ୍କୁ
ସେପରି ଉଦ୍‌ବର୍ଗକ ବହିଅଛନ୍ତି ପାହା,
କୃତ୍ତିନାଗପ ଅଟେ । ଧନୀକ୍ଷେତ୍ରଠାରୁ ବରଦୁ-
ଲେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାହାର କି ଏକମୁଣ୍ଡ କମି ଅଛି
ଯେ ଯେବୋଣସି ପ୍ରକାରେ ହେଉ ଅନିଲ
ଉନ୍ନତିରଙ୍କ ଜୀବନସାମଗ୍ରୀ ଓ "ପର୍ଣ୍ଣ"
କେଇ ସମୟରେ ଝରା (ମାର୍ଗୁ ଟୋନ/ଆଜା-
ମାର୍ଗୁ ଟୋ ଏର୍ଦ୍ଦଳ୍ପାର୍କ) ଯୋଗାଇଗାରୁ ବାପ,
କେତେହି ପାହାର ସବୁର କୌଣସି ନା
କୌଣସି ମୋଳ୍ଯୋଗ ବନ୍ଦିବାର ନୟପୁ ଅଟେ ।
କୁପର ଉଦ୍‌ବର୍ଗତ ହୋଇ କୃତ୍ତିବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରବହା-
ମାନଙ୍କର ହେବେବ ପ୍ରକାମାନେ ମାଳ୍ୟଦର
ନୟକୁ ବନ୍ଦିଶଳର, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଓ ବିନୋବସ୍ଥ-
ବନ୍ଦିଯାର ଆଦିଷ୍ଟ୍ରିକ୍ ସଫରିଯୋଗେଖାତେବ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସାହୁଖ୍ୟ ବର-
ପ୍ରାୟୁକ୍ତ କଣ୍ଠରବାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାନମାୟ
ନୟକୁ ବନ୍ଦିଶଳରସାଦେବଙ୍କ ଆଦେଶାନ୍ୟରେ
ପଢାଯାଏ ଦିଗପାଠୀ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବାବୁ ଦିଗପାଠୀରୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟୁକ୍ତ ଦିନ୍ତ କରିବା ସବାଗେ
ନୟକୁ କମିଶାର ନାମକ ପ୍ରାମରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇ
ନାହାଯାଏ ପ୍ରକାମାଲଙ୍କ କଲେବ ଅନଧିକ୍

ପ୍ରଜା ଓ ଚକଳ କାନୁନଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ
ଜବାନବନୀ ନେଲେ । ତଦନୁର ଅଜ୍ଞାନଯ
ବେଳେ ବିଷୟ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ କରି କେତେକ ଦଳ
ପରେ ସରଜନ ତଦାରିଶ ବରିବାରୁ ଯିବାର
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ହୁବୁମ । ଦଇ ସେଠାରୁ ପ୍ରଜା-
ବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲୁକୁ । ଜବାନବନୀ ହେଲା
ସମୟରେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ଭବରେ ଅପଣା ଗୁରୁତର ବରିଥିଲେ ଓ ସେ
ମଧ୍ୟ ମନୋଯୋଗର ସହିତ ସେମାନଙ୍କ
ବକ୍ତ୍ଵବ୍ୟ ବିଷୟମାନ ଶବଦ କରି ସେମାନଙ୍କ
ବେଳେ ଭିପଦେଶ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଭିତ୍ତି
ସାହିତ୍ୟ ଦେଇ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ
ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟେ । ଦିପୋଟୀ ମହା-
ଶୟକର ଦାଖଲ କରିଥିବା କାମକଷ୍ଟମାନ-
କରୁ ସହିଷ୍ଣେଷ ଅବଗତ ହୋଇ ଯଦି ଉପ-
ରସ୍ତ ସାହମାନେ ଗରିବ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
କୌଣସି ସୁବିଗ୍ନର ଜ କରିବେ, ତାହା ହେଲେ
ସେମାନେ କୌଣସି ମନେ ରକ୍ଷା ହୋଇ
ଥାଇବେ ନାହିଁ । ବିଶେଷତା ତଳାର ବର୍ଷରେ
ସେମାନେ ଯେପରି ବିଷୟରେ ଦିନାତିଥାତ
କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା କାହାରକ ଅବଦିତ ନାହିଁ ।
ତାହା ଉପରେ ବନୋବସ୍ତୁର ଅଜ୍ଞାନର ।
ଏଥାବୁ ଜଗତାର ବରଷା । ଯତି !

ଶା ୨ ରିଖ ମାହେ }   ଲିବେଦଳ
                ଅର୍ଜୁ }   ଶା ଅର୍ତ୍ତତାର ମିଶ୍ର
ସନ ୧୯୫୨ ମସିହା }   ମରଦା

ମହାପ୍ରେ !

ଅମୃତ ଏହି କିମ୍ବାଳିତ ବଚିପଣ୍ଡ ପଞ୍ଚକ୍ରିବୁ
ଅପରାଜକ ଚଗନ୍ଦୋହିମା ପଢ଼ିବାର ଏକପାର୍ଶ୍ଵ
ମାର ଥାଇ ହୁଏ ବାଧିର ମହିମା ଦେବେ ।

ଦିଗ୍ନମାସ ତା ୨୫ ରିଖରେ ପେ ଦୟକୁର
କଳ୍ପା ହୋଇଥିଲ କହୁବ ଏ ଅଳ ପେତେ-
ରୁ ବିଳଞ୍ଜ ଚାଇଅଛି ଗାହା ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣିକ
ବରବାକୁ ଗଲେ ପଢ଼ଇ କଳେବର ଦୃଢ଼ି
ଦେଇ ପଡ଼ିବ ଏଥୁ ବାହୁଳ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ଜାନ୍ମ
ହିଁ କବିତାଗୋଟି ପ୍ରଥାକଟି ବିଷୟ ପଦ୍ଧତି
ହିଁ । ତହୁ ଦିବର ପ୍ରଭୁର ସମୟରେ ନନ୍ଦା-
ନାନ ଅଛି ଅଜୁବ ପ୍ରକାରେ ଝାଇ ହେବାକୁ
ପରିଲେ । ସନ୍ଧାସୁକା ସମୟ ଜାଲ ବିଲ
ଯଶଶୀ ଓ ସତ୍ତବମାନ ଜଳାଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଦୋର
ମନାଗମନ ପଥ ରୋଧ ବିଲ । ଲେବେ ଏକ
ଯାନ ଅନ୍ଧାଶାଳ ପିବାଇ ପଢ଼ିବେ ମାର

ଅଗ୍ରଭାବ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସୂଚିରୁଙ୍କ ସେ
ଯାହାଦରେ ରହି ଛନ୍ଦୀ ଜୀବନ ରକ୍ଷାର ଉ-
ପାୟମାନ ତିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସ୍ଵାହା
ଦଶସଂଖ୍ୟା ବେଳକୁ ଅଧିକାଂଶ ଗୃହ ତୁପତିତ
ହୋଇ ଶ୍ରୋଗାରମୁଖେ ଭାସମାନ ହେବାକୁ
ଲାଗିଲା । ବହୁଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ-
ଜୀବନରେ ଗଗନ ପ୍ରକଳ୍ପନିତ ହୋଇ ଛିଠିଲ ।
ଓ କେତେକ ଗୃହର ଉତ୍ତିମାନ ପଢିନୋଦୁଃ
ହୋଇ ପ୍ରକଳ୍ପ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଭାବ ଜାଗ କରିଥିଲେ ।
ଏହି ଅନେକ ବରଦ୍ଵାଲେବେ ବାସମାନ ହୋଇ
କେହି ଲୁଣ୍ଠିବଶି ଉପରେ, କେହି ବା ଗୁଡ଼ୋ-
ପର ଓ କେହି ବା ଦଶୋପର ଆଶେବଣ କରି
ବିବଳକଣ୍ଠରେ ଶିଖରକର ସାହାୟ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମୁଲ, ଜାକୁଥର, ପ୍ଲାନ୍-
ବାସ ପାଉଣ୍ଡ ଗୃହମାନ ଉଚି ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ମିତ
ଥିବାରୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଶିଖରକର ସେ ସ୍ଥାନକୁ ନିର୍ବ-
ପଦ ଜୀବ କରି ନିର୍ମିତରେ ବିହିଥିଲେ । ଅଜ୍ଞ
ବେଳେକ ଆଶ୍ରୟ କହାନ ଲେଜି ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ
ସମବେଳ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଗାଯବଶରଃ
ପ୍ରଳୟରୂପିଣୀ ବଳଧାଦେଶ ଉଚ୍ଚ ଗୃହମାନ
କବଳିତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତତ୍ତ୍ଵ ରନ୍ଧିବାହିନୀ
ମାଜେ କିଂତୁ ଦୁର୍ବିଧିମୁକ୍ତ ରୋଇ ସେହି
ଗୃହ ନଥରେ ରହି ଜୀବନର ଅଧି ପରିଦର୍ଶନ
କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କୁଶାମୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
କୃପାକୁ ଏହି ପୋଷ୍ଟାପିବର ଉଲ୍ଲେଖ ପୋଷ୍ଟ-
ମେଳ ଶା ଗରିଥାସାବତ୍ତିଳ ଜାମକ ଏକ
ଧାର୍ଵିକ ପୁରୀ ବନ୍ଦୁ ଅଣି ଏକ ତୃଣାହୁ ଅନାହତ ଶୁଣ
ଭୂମିରେ ରଖାଇବାରୁ ସେମାନେ ମୃଦୁର କର-
ଲକବଳକୁ ମୃଦୁ ପାଇଲେ ନତୁବା ଦୁଇଦୟାଳ
ମଧ୍ୟରେ କାଳପ୍ରାସରେ ପକିବ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ।
କାରଣ ଏମାନେ ଥିବାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରେ
ଉଚ୍ଚ ଗୃହମାନ ସବରୋହରେ ରହୁ ହୋଇ
ସଲଲଦ୍ୱାରା ହୋଇ ଗଲା । ଏହି ପ୍ରବଳ ସକାଶ
କୁ ପ୍ରାବନ୍ଧରେ ସେ କେତେ ଶର ଗୋମହି-
ରାଦିତରୁଷକ ପ୍ରାଣୀ ଜୀବଲାଲା ସମ୍ରାଟ କରୁ-
ଇଲ୍ଲାନ୍ତି ଘାହାର ଲୟାର ବରସାଇ ନ ପାରେ ।
ଏବଣକିଲୁ କୃତ୍ୟନପୁରୀରେ କେତେଗୋଟି
କୋକ ଗୋମହିଷ ଧୂର ହୋଇ ଜୀବତ ଅଛୁକୁ
ଅର ଓ ଜଗ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାନର ଦୂରରୁ
ପ୍ରସି ଥିବା ଏହି ଜୀମର ପ୍ରାନ୍ତସାମରେ ଥିବା
ଏକ ପ୍ରତାପିତ ଉପରେ ଏକଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି-
ଥିଲେ ପରେ ଜଙ୍ଗମାରୁ ଘାହାକୁ ଅଗ୍ରଯାଇ

ଷେମାନଙ୍କ ଗ୍ରାନ୍ଟୁ ଠା ଗଲ । ଏହି ବନ୍ଦୀ
ତା ୨୮ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ସ୍ଥିତ ଗଲ । ସବି
ଆଜି ଦୂର ଶୁଭାନ୍ତର ରହିଥାନ୍ତା ଦେବେ ଅଧି-
କାଂସ ଲୋକ ଅନାହାରରେ ପ୍ରାଣ ଚିନ୍ମାନ କର
ଆଥାନ୍ତେ । ବଢ଼ି ପରେ ୧ ରୁଷି ଅରମୁ ହୋଇ
ଅଛି । ଶୁଭଲକ୍ଷ ଭାବୁ ଦିନ ଦିନ ଭଣା ବନ୍ଦୀ-
ମାନ ଈବାରୁ ଶୁଭଲ ୫ ବା ୭ ଦେବ ହୋଇ
ଅଛି । ବିଳହାଟ ଏ ଅଛଲରେ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗା-
ଯବାର ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ । ଏଥିରେ ଦୁର୍ବ୍ୟାଦିର
ଶୁଭ ଦୋବାକିମାନଙ୍କ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଏଥିରେ
ବନ୍ଦୀଧାରୀଙ୍କ ଶମକାମୀ ପ୍ରଜାବର୍ଗ କରୁଥେ
ବସିବେ । ପ୍ରଜାବସ୍ତୁଳ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ଏ ହାଟ-
ସତ ସଦିକପାଇ ଦେବା ବିଧେୟ ।

ଅଛି ଏହି ସ୍କୁଲର ସମ୍ମାନକ ବିଦେଶୀଶାସ୍ତ୍ରାଳ୍ୟ
ଗ୍ରାମରେ ରହିଥାଏଛି କେବଳ ମହାଶୂନ୍ୟ କେତେ
ଏହି ବହୁ ଅସ୍ଥାବର ଓ ଅଳେବ ଅର୍ଥ ବିଦୟରେ
ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଇ ସ୍କୁଲକି ସୁନ୍ଦର
କୁଣ୍ଡେ ଚଳାଇ ଅସ୍ଥାବରେ । ବୁର୍ଜଟଳାମେ
ସେ ସବୁ ଉପରୁ ହୋଇ ଗଲା । ଏ ମହାଶୂନ୍ୟ
ଏପରି କୁଣ୍ଡ ସଙ୍ଗତିଧର୍ମକ ନୂହନ୍ତି ଯେ ଏବେ-
ଶୁଣିଏ ବିଦ୍ୟା ଏକକାଳୀକ ବିଦ୍ୟା କର
ସହିତା ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିମାକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଇ ଦେବେ
ଅଳେବକ ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ି ନିର୍ମିଷ ବିଷୟରେ ଗହନ୍ତିମେଖ
ସାହାଯ୍ୟକ ତାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଏଥକୁ ଶିକ୍ଷା-
ବିଭାଗୀୟ କ୍ଷତି କରିବାରଙ୍ଗଠ ଯେ କହିବ
କିମ୍ବର କରିବେ । ସପ୍ରକଳ ଗୋଟିଏ ଅପରିଷ୍ଟ
ଗୁଦ ବଢ଼ା କେଇ ସ୍କୁଲକାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି କଣ୍ଠରେ
କିମ୍ବାକି କେହିଅଛି । ତାହା ।

৬৫৭৯

ମେଘଜୀ କାନ୍ଦରଥିଲି ବେଗୁ
ଯୁ ଶିଖର ଦେଖୁକୁଡ଼ା ମଧ୍ୟମର୍ତ୍ତା
କଂରଳୀପଳ

ପରିବାର

ବାହୁ କରାର୍ଥୀ ମାହାତ୍ମାଙ୍କ ନଗନାଁ ୩୧	ବିଜୁଳିତ ଟେଲି
ବରକାର ପ୍ଲଦ୍ସାରାସ୍କ ଶୁଦ୍ଧଦେବସର	ଟ ୧୯
କୁମବିହାର ମାହିତି	କଟକ
ଆମଦାନିକ ଦାସ	ଟ ୧୯
ଶମତାର ପଢ଼ିବାର କଳେପତି ମାସିଧରେବ	ଟ ୧୯
ଶାରୀ ପ୍ରେମିତି	ଟ ୧୯
କାନ୍ତୁ ପୁରୀନାନ୍ଦୁ ନାୟକ	କଟକ
ଦିଲଖାନ୍ତି	-
କୁତାରକ ଦାସ	କାନ୍ଦିଲଦିହା
ଶାରିକରନ୍ତୁର୍ଯ୍ୟ ଚୌଥୀରୁ	ଟ ୧୯
ଶାର ପ୍ରମରଜନ ମାତ୍ର	କଟକ

ପାତ୍ରର କୁଳଦେ	ଟ ୧୫	
ଶୋଭବିହାର ଲାଗୀ	ଟ ୧୦	
ବୈଷ୍ଣଵବାପ ମିଶ୍ର	କୁଳଦେବୀ	ଟ ୦୯
ମାଜଗୋକଳ ମହାନ୍ତିର	କୁଳଦେବୀ	ଟ ୧୦
ହକେନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର	କଟକ	ଟ ୧୫
ଭରମେଶ୍ଵର ସବକାଳ	ତେବାଜାଳ	ଟ ୧୦
କଳମାଳୀ ପାପ	କଟକ	ଟ ୧୦
ମୁଦ୍ରାବୀ ମହିଳା ମହିଳା	"	ଟ ୧୦
କାନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁତ୍ଥବୀ ସରକର	ପାଇସ୍କର	ଟ ୦୮
ଶ୍ରୀ ବିମନ୍ଦୁଷ୍ଟ୍ର ଦେବ	ପାଇସ୍କର	ଟ ୦୬
କାନ୍ଦୁ ବୋଦନର ମାହାପାତ୍ର	ମୟୁଲିକ୍	ଟ ୦୫

ରାଜ୍ୟପତ୍ର

ନୃତ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ।
ରାମ ବନ ବାସ
କାଟିଲା ।

କଟକ ପ୍ରିସ୍‌ବୁଲ୍‌ମାଙ୍କ ସହାଯେ ଦିଲା
ଶାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛି । ମୁଖ୍ୟ ପରିଷ୍କାର ଏକଟବା
ମୋପଳକ ଗ୍ରାମାନ୍ଧ ଖଣ୍ଡ ଦୂରପରିଦ୍ୱା ।

କୃପାମୟେ କଗାଳ ମଲ୍ଲ ୩୦ /
କଟକ ପ୍ରିଂକୋଶାପଙ୍କ ସନ୍ଦାଳଯୁଧେ
ଭକ୍ତି ହେତୁରେ ।

ଶେଷା ମେଉବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ ଗୋ ୧୦ ଟି
ଦୁଇ ଖାଲ ଅଛି ଅନ୍ଧମୁକେତ୍ତୁ ବାଲବମାନେ
ଅପଣା, ପ୍ରସଂଗାପଢ଼ ସହିତ ଆସନ୍ତା ସୌମ୍ୟ-
ବାର ଅଗ୍ରମୁଖ ଛା ୧୫ ଦିନ ସକାଳ ଏ ୨-
ଆ ସମୟରେ କଟକ ଜ୍ଞାନରାଜ ଦ୍ୱାରା ନବେ
ପରିଷ୍କାର ଦେଇଥିଲା ।

Cuttack } 12-8-92. J. M. JORAB
 ସୁଧରକ୍ଷେତ୍ରେ ହେଉଥାଏ ମେତିବେଳ ମୂଲ୍ୟ ୧୯୫

ଅନୁଷ୍ଠାନ କ୍ଷାପାତ୍ର ଅପର୍ଯ୍ୟ ଉପଦାରକାରୀ

ଅଭି ପରସ୍ମୀର ।

ନମ୍ବୁକ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ରେଖି ଏହିତରେ ଏକମାନରେ
ଏକପାଇକଟରେ ଏବନକଜ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୨ ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡ
କ୍ଷେତ୍ର ବେଳେ ତାହାକୁ ଯୋଗିବ କୁଣ୍ଡକ କେଇଲସବ ଦେଖୁ
ଲୋହର ଶୀତଳ ଏହି ଉତ୍ତରାକ ବିଅଣିକ ଏହି ଅର୍ଥ କେଇ
ଅର୍ଥାତ୍ ୨ ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ର ବେଳେ ଯୋଗିବ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏହି ପ୍ରଚାର ସାରିବା ମୁଖ୍ୟ ଅବ୍ରଦ୍ଧ ପଠାଇଲେ
ଅଥବା ପ୍ରକାଶକରେ କ୍ଷମତାମ ସହ ପଢ଼ ଦେଖିଲେ
ମହାବଲ ଦ୍ୱାରା ଯା ତାହରେ ଫୁଲ ଓ ଉପରାକ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇ ଦ୍ୱାରା ଅବସର ଦେଇ ଦ୍ୱାରା ।

ଭାବରେ ଅଦ୍ୟତ୍ୱ ଓ ଅଭ୍ୟାସର୍ଥ୍ୟ
“ମ୍ୟାଜିକ ଲେଖ ।”

ଏହି ଲେଖ ଅମ୍ବାରାକୁ ଦଳକମାରୁ ପ୍ରକୃତ ନିଜକ
ପରେତଛି । ସଥିରେ ଏହାର ପ୍ରକାର ସବେଳେ କବିତାଟି
ମନାନୀ ହୋଇ ଥିଲା ଏ ଅଛି । ଏହା ତଥାର ଶୈଖିତର
ପରେ, ଦେଖିବାକୁ ଅବାରରେ ଠିକ୍ କେବଳ ସତ୍ତ୍ଵର ସକାର
ଏହେତୁରେ କଣାଇ ଯାଏଇ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ କବି
ନୂତର । ଅର୍ଦ୍ଧର କଥା ଏହି ଯେ, ଏ ଲେଖକ ଜାଗାରା-
ନମମ୍ବେ ଉପ୍ରେସ୍‌ର ଦୟା ଅଳ୍ପ ମୌଖିକ ପ୍ରକାର ଅନ୍ତର
ପରାକର ଜାରୁ । ଲେଖକ ତଥାରେ ମୁକ୍ତା ଯେଉଁ ଉଠି-
ଲେ ହଠାତ୍ ଚିତ୍ତରଠି ଏହି କିମ୍ବା ହେଲେ ଲିଖସାଥ ।
ପ୍ରକାର ମୁହଁରେ ଏ କଲାଙ୍କୁ କୋଇଏ ଲେଖାଏ କହିବା
ପରିବାର । ଏହି କେତେକ ନିର୍ମାଣ କାହିଁ । ଏହା କି ଶାର
କି କାହା କାହା କାହା କାହା ।

ପବେଟ୍ ହୁକ୍ (ବାତି)

ଏହି ବାତ କରନ୍ତିବଣୀରେ ଦୂଘାଟିକ ପ୍ରସ୍ତର ହଜାଇ
ଦିଲ୍ଲିଯିରୁ ନିରା ଅମଦାବାଦ କୋଲାକଥ । ୧୯୩ ଡେରୀବାବୁ
ଦୂଘର ଏହି ଧାରାର ଦୂଘଗୋଟି । ଏହି ବାତ ଏହାର
କୌଣସିରେ ନାହିଁ ଏହି, ୫୩୩ ପଦବେଳେ ଉଶାଧାର
ପାଇତି । ପ୍ରଦେଶକ ଦେଖେ କଥା ପ୍ରଦେଶକ ବାହି ପ୍ରସ୍ତର
ଦେବ । ପ୍ରଦେଶକ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦିର ୫ ଟଙ୍କା, ହଜାଇ
୫ ଟଙ୍କା ରୁ ୧୨ ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା ।

“ଶୁଣି ପ୍ରତି ଅଳାଙ୍କା ।”

ଏହି ଅଳ୍ପା (ମୟ) କରନ୍ତିଛେବୁ ଆଜିତ,
ବେଳେତିଆନ ସୁର୍ଯ୍ୟରେ ଗଠିତ, ମୋଦିମୀଳାକାର ଚିତ୍ର,
ଦେଖିବାକୁ ଚମେତର, ତାଙ୍କ ପରଶାଥୀ, କରନ୍ତାକାରୀର
ପୂର୍ବକଲା ବୁଢ଼ି ହୃଦ, କଣ୍ଠରେ ୧୨୧୫ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତର
ପୁରୀ ସହିତ ବିବାହ ହେବ। ଏହା ପେଣ୍ଟରେ ବେଳେତିଆନ
ଅର୍ଥ ବର ଅମ୍ବଲ ପୁରୀର ମୂଲ୍ୟ କରନ୍ତାକାର ମନ୍ଦିରକାର
ମନ୍ଦିର କରନ୍ତାକାରୀ, ଏହି କରନ୍ତାକାର ମନ୍ଦିର ପୁର୍ବକ
ମନ୍ଦିର ୧୫ ମାଟ୍ଟ ତତ୍କାଳୀନ ୩୫୮୮। ଏହି ପରିଚାଳନ
କି ୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚି ମାତ୍ର।

ତପବେଳୀ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ତୁଳନା କାହିଁକି ଏବାମାତ୍ର ଠିକଣା ।
ତେ, ଲେଖାର୍ଥ ଏବେ ବୋଲିଲାମ
୧୯—୧ ଜାନୁଆରୀ ଉପାଯକର୍ତ୍ତଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ଲେଖନ
ବିଷୟକ

P. LEZARS & Co.
41—1 Bhawani Ch, Dattas Lane
Calcutta

Digitized by srujanika@gmail.com

କଟେଷ ପଞ୍ଚାହିଲ ଦକ୍ଷ ପୁଣ୍ୟତର
ଧାରୁରୋବିଲୁନ ଓ ମେହ ପ୍ରମେହର ଏକମହି
ଜଗାରାଖ୍ୟାତ ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦ ମହୋଶଥ ।

“କ୍ରିତେମସିଙ୍ଗ ।”

ଏହି ଉତ୍ସ ଅନୁମତିକାଳ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏହି-
ପ୍ରତିକାଳ ଯେତେବେଳେ ଦୂର ଦୟାକାଳିକ-
ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଏହି ଚୋଲାଶ୍ରମ ଏହା ଯେତେବେଳେ
ପାଇଥିଲା ଯାଏ ମାତ୍ର:—

ଆବୁଦ୍ଧିକାରୀଙ୍କର ପାଇଁ ଏହାର
ବିଷୟରେ କାହାଠି ଅନୁଯାୟୀ ବସାଇଲା

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାଧୁହିନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା ।

ପ୍ରକାଶ

ପା ୧୦ ରିକ୍ର ମାହେ ଅଗ୍ରତ୍ତ ସତ୍ତା ୨୦୧୨ ମହିନା । ୨୧ । ଲୁହ ବିଷ ଉଚ୍ଚ ସତ୍ତା ୨୦୧୩ ସାର୍ଯ୍ୟ ଶତବିର୍ଦ୍ଦୀ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୯
ପଣ୍ଡାବେଳୀ ଟ ୫

ସରଜନ ଏତିଗାର ସାହେବ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାଗ
କରିବାରୁ ବଜୀପୁ କର୍ମସେଣ୍ଟ୍ ପ୍ରଧାଳ ସେ-
କଟଲସଦରେ ଶ୍ରୀମତ କଟନସାହେବ ବାବାଙ୍କ
ହେଲେ । ଏମାନେ ଦୁହେଁ ଘୋଗ୍ଯଲେବ
ଅଟକ୍ଷମ ।

ଶୁଣିବାରୀ ମିଛନ୍ତିଷେଷଲକ୍ଷିତ୍ରମାନଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ସିଦ୍ଧିତୁମର ତେସଟିରଖେସରକ
ଅଳ୍ପଶେଷମରେ ଶୁଣିବାରୀ ମିଛନ୍ତିଷେଷଲକ୍ଷି
ନିଧିରେ ବଳପୂର୍ବକ ଲଂଘନଟିକା ଦେବା
କରସୁବୁ ସନ୍ତୋଷିତ ହାଲର ଅଭିଜ ପ୍ରଦଳିତ
ହୋଇଅଛି ।

ଲୁଗାବିଲ୍ଲବଳ ଅନେକ ବିଜୟ ହେଉ-
ଅଛି । ବିମେରର କଣେ ଶିଶୁ ସିରମାନ-
ଭାର ଗୋଟିଏ କଳ ପଠାଇବା କାରଣ ଏକ
ମହାଜନକୁ ଫରମାସ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଅନ୍ୟ-
ଜୀରକାରକଳ ପଠାଇବାକୁ ହେବା ତାହା
ଜେବାକୁ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରି ମୂଲ୍ୟ ଫେରି ଘାର-
କାର ଦାଖା କଲ । ମହାଜନ ତାହା ଶୁଣିବ
ତାହ । ପରେ ଗୋଟିଏବାଲୁହରେ ଲାଲସ
ଦେବାକୁ ବାଖ ହୋଇ ମୂଲ୍ୟ ଫେରି ଦେଲ ।

ଗତ କଥାବିତ୍ତରେ କାଜନ୍ଧାପୀତିତ ଆହଳର
କବସ୍ତୁ ଅଭିନ୍ନ ଶୋଭନୀୟ ହେଉଥିଲି ।
କଳ୍ପନା ବାବୁ ଦେଖିଯାଇଲେ କବି ଦେଖିବା-

ପ୍ରଭୁଙ୍କଲେବଳୁ ସାହାଯ୍ୟ ବାଣିଜୁଲାଅଛନ୍ତି
ଶୁଣିବାରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଦେଶର ଦୟାକବ
କଷ୍ଟ ଓ ମାରଦୟ ହେବାର ଏବଂ ବିଶ୍ଵର ପରା
ମାଣ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାନକ ଥିବାର ଉପୋଷ୍ଠ
କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ସଦର ବାନଗୋର ସାହାଯ୍ୟ
ବାଣିବାଳୁ ଗର କାଲି ପ୍ରସ୍ତାନ କରେ । ବର୍ତ୍ତ
ମାକ କେବଳ ହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ଦୂର ରୂପଅଳ୍ପ
ଲେଖାଏ ରକ୍ଷା ଦୟା ଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ
କି ରକ୍ଷା ପଡ଼ିବ ?

ମର୍ଦ୍ଦିବିପାଇଟୀସମନ୍ବାସୁ ଅରଳ ସଂଶୋ-
ଧନାର୍ଥେ ଯେଉଁ ଲୁକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବଜାରୀୟ-
ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରହିତକଷତିର ଡିଲ୍‌ରାଧାନରେ ରହିଥିଲୁ
ଛି ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋଟାପଲର ସମସ୍ତ ମିଶ୍ରି-
ପିପାଇଟୀ ଏକବାବ୍ୟରେ ଆପଣେ କଲେହେ
କିନ୍ତୁ ଫଳ କି ହେବାରୁ ଉଣ୍ଡିପୂଜନ ଅଧୋ-
ବିଏସନ ନାମକ ସମିକ୍ଷିର ଜନ୍ୟରେ ଆଗମି
ମାସ ଘାଟ ରଖିରେ କଲବାଟା ଟାଙ୍କରହିଲରେ
ଗୋଟିଏ ସବୁ ହେବ । ସବୁର ଅନୁବେଦ ସେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଭନ୍ଦିପାଇଟୀ ଅଧିକା ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରକ-
କିଧ ନିଯୁକ୍ତ କରି ସବୁକୁ ପଠାଇବେ ।
ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁ କି ତେଣାର ମିର୍ଜନ-
ସପଲ ବନିଶିତମାନେ ଏଥରେ ଯୋଗ
ଦେବେ ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ବଳଦେବଗାୟ ମଠସମ୍ପର୍କୀୟ

ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛୁଣ୍ଟ ବିଷୟକଳା ଥିଲେ ।
ବେଳ ମାମଙ୍ଗ ମୋଦିମା ନିମନ୍ତେ, ଏହି
ମଠ ଓ ତହଁ ର ପ୍ରତିପଦ୍ମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ
ନୁହେ । ଅନେକ ଦିନରୁ ଏ ସ୍ଥଳରେ ଆଜିକ
ଓ ବେଅଜିକ ଉତ୍ସବର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲକ୍ଷିତ
ହେଉଥିଲା । ଗତ ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଶ୍ରୀ-
ଜଗନ୍ନାଥ ମୁଣ୍ଡଟ ବା ଧର୍ମା ଅବେ କଣ ପାଇବ
ଏହି କଥା ଦେଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଲମ୍ବିବାର ବାହୁ
ବଳସମ ଦୁମରବଳ ଏବଂ ଶାନ୍ତିକଳ ମଠର
ମହନ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦିବେଥ ହୋଇ ନେହ୍ନ୍ତାପତ୍ରା-
ସବୁତିବିଜନର ଦାଦିମଙ୍କ କିଳଟରେ କାଲିଶ
ଦାଏର ହେଲା ବଳସମବାହୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ
ହୋଇ ଟ + ୦ ଲା ଅର୍ଥବିଶ୍ୱାସ ଦେଲେ । ଏହା
କହୁ ଉଣା କଥା ଅଟଇ ।

ଜୀବ ଏବ ବନ୍ଦୁମାସ ଅମେଳକ ନିଯୋଗ-
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଜୀୟ ରେବନ୍ଦୁଖୋର୍ତ୍ତ ସମୋଧନ
କୟମାବଳୀ ପ୍ରଗର୍ହ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଷବୁନ୍ଦୁମର
ସାରମର୍ଯ୍ୟ ଏହବ ଉଦ୍‌ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏସମସ୍ତ ଅମେଳକ
ବେଳନ ମାସକୁ ଟ ଶ୍ରୀ ଜାରୁ ଉଣା ଦେବ
କାହିଁ ଏବ ସେହିମାନେ ଚେଲ ଓ ଥେଳ
ଟେବଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ଜୀବ କରିବାକୁ ଜାଣି
ନ୍ତି ବେବଳ ସେହିମାନେ ବନ୍ଦୁଆରୁଅମେଳକ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟମ ହେବେ । ବନ୍ଦୁମାସଅମେଳକ
ପରଶ୍ରମ ଓ ଦାୟିତ୍ବ ଦିବେଚକାରେ ଏନିମୂଳ
କ୍ରମ ହୋଇଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ତରବା

କରୁଁ ସେମାଳକୁ ଯଥାସମୟରେ ଦେଇଲା
ଦୟାପିବାପାଇ କହି କଟକଣା ହୋଇଅଛି
କାରଣ ଅନେକ ସମୟରେ ଏମାକେ ବାର୍ଷିକାଳ
ବିଜମ୍ବରେ ଦେଇଲା ପାଇବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଏଥରେ ସରବରତା ଭଷା ହେଉଛି ।

ପ୍ରାୟ ଦି ୧୦ କି ଦେଇ ବୃକ୍ଷିଷଣେ ଅବେ
ଦେଖା କାହିଁ । ଅକାଶ ପରିବାର ଏବଂ ଶୌଭ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ । ଜୀବ ବିନ ସବୁ ଗୁଣ୍ଠ ଯାହି-
ଅଛି । ଫର୍ମଲର ଥବିଥା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଶୋଚିମାୟ ।
ଏକବର୍ଷ କାଳ ଲୋକମାନେ ଦାନାକଷ୍ଟ
ପାଇ ଗତମାସରେ ବିଆଳ ଓ ମାଣ୍ଡିଆ ଗତମାନ
ହିଲ ହେବାର ଦେଖି ବିହଳୁ ଆଶାନ୍ତି ହୋଇ-
ଥିଲେ ଏକ ଧାନ ଶୁଭିଳର ଦର ମଧ୍ୟ କିଛି
କରିମ ହୋଇ ଥିଲ ମାତ୍ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିଯା-
ବିତି ଏବଂ ରହିଂ ପରେ ବାର୍ଷିକାଳ କ୍ୟାପି ଏବଂ
ଏପରି ଯେଇ ଓ ମରୁତ ଏକାବେଳବେ ଉପ-
ସ୍ଥିତ ହୋଇ ସବନାହି ସାହାର ଅଛି । ଏଥି-
ନିଧରେ ଧାନ ଓ ଶୁଭିଳର ଦର ଧୂଳି ବୃକ୍ଷି
ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସବାହିରେ ହାନିବାର ପଡ଼ି-
ଅଛି । ତେଣାର ଭିନ ଜିଜ୍ଞାର ଅବଶ୍ୟକ ଏହିପରି
ଥିଲା । ଗନ୍ଧୁଟ୍ଟ ତମଦ ଉପରୀଲ । ହରବାକ
କୁହର ଏଥିରୁ ଝୋଇବେ ଏବା ତାହାକୁ
ଶୋଚଇ ।

ବରହାରମେଳାଟିହୁଠର ଅନୁଷ୍ଠାନକ
ଶ୍ରୀଗୁଣ । ବଲିତତାର ଭବିତପଥର ପ୍ରେସି
ଆବେଦନପତ୍ରରେ ସେସମ୍ପ୍ରତି ଲେଖ କଷ୍ଟ-
କର କରିଥିଲେ ସେହିମାନକର ହୋବାନ୍ତିର
ପ୍ରଥମେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲ ଏହ ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି
ଅନେକ ଜ୍ଞାନପଥର ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଅଧ୍ୟ-
ବାଗ ସାମା କହିରେ 'ତୁମ୍ହୁଁକେଇ ଅପରି ।
ଅନୁଷ୍ଠାନକରାରକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର ଜାଗିଦୂର୍ଘ-
ସିଂହ ଏକଜଗ ଅଟିଲା । ଅନେକ ଧାରୀ ଭା-
ବାକୁମୁଦ୍ରା ଉଚ୍ଚ ଘଟନାରେ ଦୋଷୀ ଥିବାର
ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚବାରୁ ଭାବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍-
ଚିନ୍ତା ଅନୁଭବ କରିବାକାରଣ ଜ୍ଞାନପଥର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଇଛି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଜଞ୍ଗିତରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଭାବା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ହେଲ । ଏଥିକୁ ଯାତ୍ରା ପ୍ରକାଶ ସେ ପ୍ରାକ୍ତନ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଏ କଷ୍ଟପୁରେ ଅବୋ ସହା-
ନ୍ତ୍ରିତ କାହିଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରଥିତର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ

ବୁଦ୍ଧପଦ୍ମନାଭ ସାହୀ ଦେଲେ କେହି ତାହା
କାଣିଦେଉ ଧାରକ ଲାଗି ।

ବିଲ୍ଲାତର ଧାରାଲିମେସ୍ସଗୁ ଚଳିଗମାସ
ତା ଏ ଉପରେ ପିଟିଲା । ସଦ୍ୟମାନେ କିମ୍ବନତେ
ଯଥେ କଲାକାରୀ ମାତ୍ର ଉପରେ ଶ୍ରମଙ୍ଗ
ମହାଶ୍ରାବର ବଜୁବା ପଠିବ ହେଲା । ଏ-
ବଜୁବାଟି ଅଛି ସମ୍ମିତ ଏବଂ ଏଥରେ ଏକବି
ଧିନ ସେ ଗତବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ ବଡ଼ ସନ୍ତୋଷ-
କଳିବ ହୋଇଥାଏ ଓ କଳିବର୍ଷରେ ତହିଁର
ସୁଧାଳ ଲାଗି ହେବ । ଏକବିଆମେ ଏହା
ରକ୍ଷଣଶୀଳଦଳର ପ୍ରଣାମାପଦି ଶୁଭାର
ବୋଲିଯାଇ ପାରେ । ଲର୍ଜ୍ଜଗ୍ରାମେ ଏହା
ଗୁରୁତ ହେଲା ମାତ୍ର କମଳିଷ୍ଟାରେ ଏକକଣ
ସଧି ମନ୍ତ୍ର ଦିଲକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଳିଷାଧାରିବାଲର
ପ୍ରତ୍ୟେ ନ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ବି-
ନୈତିକଦଳର ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନେ ତହିଁରେ
ଫୋର ଦେଲେ ଏବଂ ମର ପ୍ରହିତାନ୍ତ୍ର ବହି-
ସପରିରେ କି ୪୦ଶଙ୍କର ମର ଅଧିକ ହେବାକୁ
ଗାହା ପ୍ରାବ୍ୟ ଦେଲା । ଏଥର ତଳ ଏହି କ
ରକ୍ଷଣଶୀଳଦଳର ନେଟ୍ଟା କର୍ତ୍ତ ପାଇବିବୁ
ସଫଳିପଦ ଭାଗ କଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତାରଫଳକୁ
ବାହରୁ ଅଧିକାର ଅବିଲ । ସେମାନଙ୍କର ନେତା
ବୃଦ୍ଧ ଶ୍ରାବ୍ଦିଷ୍ଠୋକମାହେବ କୁତ୍ତଳମହିଦଳ
ମନୋଜାତ କରିଥିଲା ।

ସବୁକଳନ ଏତିଗାରସାହେବ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ବହ ବଳପତ୍ର ମିଳାଇବ ବଜାୟେ
ଶେଷମାଟ ଅଛିନ୍ତି ଦୁଃଖିତ ଦୋହାର ଗତ ବଳି-
ବଗାରକେଟରେ ଏବ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ-
ଅଛିନ୍ତି ଏବ କହିଲେ ଏତିକାର ସାହେବଙ୍କର
ବିଶେଷ ପ୍ରଧାନୀ ଦେଇ ଅଛିନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାପନର
ଅର୍ଥରେ ସେ କହିଅଛିନ୍ତି ବର ଦେଇଲା କା-
ରିସଲ ଏବ କକସଟିଏଲ ଓ ଟର୍ଣିଚ ମାହେବ-
ମାନଙ୍କ ମୂରର ଅବଦନ ଡିଗ୍ରୀରୁ ସର ଏତିଗାର
ସାହେବ କର୍ତ୍ତା କରି ଗୁଲାପିକା ଅଧିକ
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ବାରିଶ ଅନ୍ତରାଳରେ
ଏକାଗ୍ରତା ଉପରେ ଯୋଗା ଦାନମନ୍ତ୍ର
ଦେଇଲବା ଦ୍ୱାରା ମରିବାରୀରେ ନୀତି କରି
ଦେଇଅଛି । କହିଲୁ କାହିଁ ସର ଏତିକାର
ସର ଟର୍ଣିଚ ସାନ୍ତରେ ଭାବିବାକୁ ଆସି ଅଛିନ୍ତି
ମୁଖ୍ୟାତି ମହିଳା କାନ୍ଦା କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସର ଟର୍ଣିଚ
ମାନ୍ଦରେ ବାଲା ଗର୍ବିତ୍ତମ୍ଭେକ ପ୍ରଧାନ ଥେ-

କେତେଥିପଦରେ ବାହାଳ ହେବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କର
ପରିଶେଷରେ ମାଲ୍ଯଦର ଶୈଳେଟ କେବିଅଛି
କ ସବ ଏତଗାରକ ସୁଧରମର୍ଦ୍ଦ ଏବ ଅଜ୍ଞାନ
ପରିପ୍ରମ ହେଉ ସେ ବଜୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧର
କାର୍ଯ୍ୟ ପଥମାବସ୍ଥାରେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ରୂପେ ରଖାଇ
କରିବାକୁ ସମଥ ହୋଇଥିଲେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ-
ରୁ ଏପରି ପଥମା ପାଇବା ସାମାଜିକଶା-
ନ୍ତ୍ରାଳ । କାନ୍ତିବରେ ସରଜଳ ଏତଗାର ଆ-
ସାଧାରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ଥିଲେ ଏବ କାଳେ
ଜାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦଳାର ଶୈଳେଟ ପଦରେ ଦସ୍ତଖତ
କରିବାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଆଗାହିଥିଲୁ । ସବରୁ
ଜାହାଙ୍କର ପଦଦ୍ୱାରାରେ ସବସାମ୍ବାରଗ ଦୁଃଖର
ଅଛନ୍ତି । ଏହର ପାହାଙ୍କୁ ସର୍ବୀୟ ବରିଳା

ବୁଜଙ୍ଗର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବିଅଛନ୍ତି କି
ଏ ଆଜରେ ଗତ ନବମୀମାସ ଶୋଭାଳାଲ
କଞ୍ଚି ଦୂର ନ ହେଉଥିଲା ମପମାସର ବନ୍ଦର
ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଅଷା କରସା ଗୁଡ଼ର
ସାଗରମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚେଷ କଲା । ଜଳ ଏତେ
ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଯେ କଞ୍ଚିକବେଳେ ଗର୍ବ
ଭିତରେ ଧୂ' ଟ ଉଠିଥିଲା । ଫର୍ମଣ୍ଡିରଙ୍କ
ସାବଧାନରେ ଦେଇ କାରଜଥିରୁ କଲିଲାନ୍ତି ଦେଖା-
ଇ କାହିଁ । ଏହି ନିରାବରିରେ ପ୍ରାୟ ପାଇଁରତ
ମୌଜାରେ ମାତ୍ର ଦକ୍ଷାର ଘର ଭାରିଯାଇ
ଥିଲା । ଅନେକ ଲୋକୁ ମହିଷ ଓ କେବେଳକ
ମନୁଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦୋହର ଅଳ୍ପରେ । ବୁଦ୍ଧିମୁଦ୍ରିତ ସମସ୍ତ
ଭାଗ କର ଲେବେ ଦୁଇଜ୍ଞାଳ ଓ କୌତୁକ
ଆଶ୍ୟକେ ପ୍ରାଣ ରଖା କଲେ । ଧାନ ଓ ମାଣ୍ଡିଆ-
ପ୍ରସଲର ବସ୍ତର କର ହୋଇ ଥିଲା । ସବୁ
ମାନେଇର ଓ ଭଦ୍ରିଲିଦାର ଟ ୧୦୦ ଲାଖ
ମୂରିକ ବାରିବାହାର କେବଳର ଅଧି ସାକାଶ
ହେଲେ । ମାତ୍ର ବସ୍ତର ସାକାଶ-ବିନା ଲେ-
ବଳର ଗତ କାହିଁ । ପୂର୍ବରୁ ଅନେକଲେବ
ଅହକରା ମଦରଙ୍ଗା ଓ କଲମ୍ବାର ଆର
ବିହୁରେ । ବିଶାଳୀ ଲାକୁରୁଦା ଦିନରେ କେବେ
ଗଲା । ପାତ୍ରରେ ପ୍ରେସରେ କେବିଅଛନ୍ତି
ତ ଅ.ମ୍ ମାରସାକାରିବାଟରେ ଦେଖିଲୁ
ମେ କଣେ ସଧବା ଥି ଏବଂ ଏହି ସାହାରର
ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ସବସ୍ତୁ ଅପରା ଦୂରାହର ଖର୍ବ
କାରି ଉଚଳ କରିବାକୁ ଦେଇଲା । ଏହାର ଓ-
ଜଳ କ କର ମନେ' ଦେଖାବ ଦୂରି ଆହୁ
ଦୁଇଅକା ପରିଷା ଦେଇଲା । ଅଜାଞ୍ଚିତ ଥି କାହା
ପାଇବାମାହିବେ ଦ୍ଵିତୀୟ ନ କର ବୁଝିଥ-

କୋକାନକୁ ପରିସାଳର ମୁଢି କଣି ଖାଇଲା ।
ଫେଟରଙ୍ଗାଳା ଏହିନ୍ତା ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାଚୀନ
ଜ୍ଞାନମାନେ ସଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ “ମାରେ
ଶୁମକ ରଖେ ବୋଲ” । ଅମୂଳନଙ୍କ ଦୟା-
ଶୁଳ୍କ କହିବୁମେଲା ପ୍ରଜାଙ୍କ ଅନବସ୍ଥାରୁ ରଖା
କରିବା କାରଣ ସମଦା ଦୃଢ଼ବଳ ଏବଂ
ଏଥୁପାଇଁ ଦେଇ କାଏବା କଟକଣ ମାତ୍ର
ଦେଇବ ପ୍ରତିକୁଳସମୟରେ ଭାବାବୁ ହୁଆ !
ନୋହଲେ ବି ଶ୍ରାନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତପନ୍ଥମାନେ ଏପରି
ଦୁଃସମୟରେ ନିଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏ ।

✓ ଶ୍ରୀ ପଦମଳଧଳ ମିତ୍ର ‘ହନ୍ତୁ ଅଧୋନତ
ବେବେ ହେଲ’ ଏହି ବିଷୟରେ ନୋଟିଏ ବଡ଼
କ୍ଲାସୀର ପ୍ରକଳ୍ପ ହିତଗାସ ନାମକ ବଜାଳା-
ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ବ-
ନ୍ତୁ କି ଲଂଘନ ଶାସନ ଓ ଉଂସନ୍ତରୀକ୍ଷା ଫାର୍ମ
ହନ୍ତୁ ଅଧୋନତ ସହିତରୁ ଏପରି ବୋଲିବା
ଅପୋକ୍ରିବ ଅଛି । କାରଣ ଲଂଘନସାଧନ
ଓ ଧିକ୍ଷା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନିସ୍ତୁଳର ବୋଲି ସାକାର
କଲେ ସୁଧା କେବେବେକଣା ଲଂଘନକଣ୍ଠରୁ ଆସି
ବୋଇଁ ଭାବିତାପାଇସିଲୁ ତଥା କଷାତ୍ତ୍ଵର କଲେ
ଏହା ବୁଝିବା ବଠିଲା । ହନ୍ତୁ କର ଅଧ୍ୟେତନ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଏପରି ଅଟ୍ଟନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଜଗତରେ କେବେ ଏପରି ଯଟି ନାହିଁ କି ଦଟିବ
ନାହିଁ । ମୁସଲମାନମାନକର ଶାବନମଧ୍ୟ ଭାବ-
ର ଅଧ୍ୟେତନର କାରଣ ହୋଇ ନ ପାଇଲେ ।
ହନ୍ତୁ ମନେ ମୁଖରୀପ୍ରଦ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି
ଦିଲା ମୁସଲମାନକେ ଘାଡ଼ିକବେଗରେ
ବିକୁଣ୍ଠାତାକୁ ବଜ୍ରେଷ୍ଟିବାଗର ଦର୍ଶନ୍ତୁ ସମସ୍ତ
ପ୍ରଭ୍ୟାନ ଅର୍ଦ୍ଧାବର୍ତ୍ତ ଭାଗରେ ଅଧିକତଃ ପ୍ରାପନ
କଲେ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରକାଳ ଭାବା ରମାକରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେଲେ । ଏଥମଧ୍ୟରେ କେବେ ଦେବ-
ଦେବାଙ୍କର ମସ୍ତକ ଚାହୁଁ ହେଲା ଏବଂ ବେତେବେ
ହନ୍ତୁ ନ୍ଯାଯମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୁସଲମାନ
ହୋଇ ଗଲେ । ହନ୍ତୁ ବଜକୁମାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମି-
କବନ୍ତର ଗୁହ୍ୟା ହେଲେ ଏବଂ ପ୍ରତାପଶାଳୀ
ତୁମ୍ଭୁ ବଜକୁମାର ନାମ ଲେପ ହେଲା ।
କାହୁଁ ବେଳେ ଶ୍ରୀମତୀ ଜାଣ୍ମମଗାନ୍ଧିର ପୂର୍ବ-
ଲୁଚିବା ସଂଗ୍ରହ ବର୍ତ୍ତମାନର ଇତିହାସକୁ ନି-
ଆନ ଦେଖିଲେ କଣ୍ଠାସାବ ସେ ଅଧିମ ହନ୍ତୁ
କର ପରର ନାହିଁ, ପ୍ରକଳ୍ପ ନାହିଁ, ଜାଗଦ୍
ନବତର ବୋଲିପି ଲଙ୍ଘନ ନାହିଁ । ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ଲଂଘନଶାସନ ବା ଧିକ୍ଷା ଯେବେ ହନ୍ତୁ

ଜୀବର କାରଣ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ଭାବିତର
ଲେଖିବାର ଏବ ତୃତୀୟାଂଶ ଓ ବଙ୍ଗାଳାର
ଅଧେ ସୁଲମାଳଧରୀବନ୍ଦୀ ହୋଇ ନ ଆନ୍ତେ ।
ବରଂ ଇରଜିଷ୍ଠା ନିଜାନ୍ତ ନିଷାଦ ବୋଲି-
ବାବୁ ଦେବ ଯେହେତୁ ପ୍ରାଣୀଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅବଧ ନିଜାନ୍ତ ଉଣା । ଅଭାବ ଲେଖକ କହନ୍ତି
ତ ମସଲମାଳାନଙ୍କ ଅମଳର କିନ ଗୁଣଗତ
ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ କାଳରେ ବୋନି-
ମାଳକୁ ପରିଚୟ କର ହିନ୍ଦୁମାନେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ
ପ୍ରାପନ କଲେ ସେହିସମୟ ହିନ୍ଦୁର ଅଧୋଦତ
ହୋଇଥାଏ । ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସମ-
ସ୍ତରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମଧରେ ଏମନ୍ତ ଭାବମାନ
ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ଯାହାକ ପ୍ରାଚୀନ ଚଣ୍ଡମାଳକର
ଅଳ୍ପମୋଦତ ନୁହଇ । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ-
କରିବା କିନ୍ମାଳକର ବନ୍ଦବି ଅଟିଲା ।

ବିଷ୍ଣୁଶମ

ମାନ୍ୟବର କଣୀୟ ଶେଷଲକ୍ଷ ଗତ ମାସର
ବସୁ ଉପଲବ୍ଧରେ ବୈଦ୍ୟନାଥଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଆଇ ସେଠା କୁଣ୍ଡଳମଣିହର ଶୁଦ୍ଧ ଦେଇ-
ଥୁବାର ପାଠକମାଳକୁ କଣାଇଅଛୁଁ । ମାନ୍ୟବର
ତାକୁର ମବେନ୍ଦ୍ରଲକ୍ଷ ସବକାର ଏହି ଶୁଦ୍ଧନୂ-
ଣ୍ଣାନ ସମୟରେ ଯେଉଁ କଜୁଗା କରସ୍ଥରେ
ଭର୍ତ୍ତରୁ ପ୍ରତିପଦ ଯେ ବାବା ବୈଦ୍ୟନାଥଙ୍କ
ଅଶ୍ୱରେ ପଢ଼ି ଅର୍ଦ୍ଧଶଲକ ଅଶାରେ ନାନା
ଶ୍ଵାନରୁ କୁଣ୍ଡଳମାନେ ଚରବାଳ ସେଠାକୁ
ଆହୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ
ରକ୍ଷାର ତୌରେ ଛାପ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିବା
ଦ୍ୱାରା ଓ ଲକ୍ଷାର କିମ୍ବା ଅଛଇ । ସେମାନଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବାକୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବ୍ୟ
ଦେଖିମଣ୍ୟର ପ୍ରଥମେ ଉଦ୍‌ଘାଗୀ ହୋଇ
ଦେଦା ବଂଗର ଚେଷ୍ଟା କର କିନ୍ତୁ ଦେଦା
ସଂଗ୍ରହ କଲେ ଓ ବଜ୍ରା ତାକୁର ମହାଶୟଦ୍ର
ବୁଦ୍ଧନମୀଶର ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଶୀକାର କଲେ ।
ତେବେବେଳେ ଝଣ୍ଟିବ କାହିଁଦିନମୀଶର
କଳନା ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ତାକୁର ମହାଶୟଦ୍ର
କବେଚନାରେ କାହିଁବର ଅକ୍ଷକାଳମ୍ବାୟୀ ହୋଇ
ସେ ଟ ୨୦୦୦ କାରେ ଗୋଟିବ କୋଠାଘର
ନିର୍ମଳ କର ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ଏହି
ସେହି ଘରର ଶୁଦ୍ଧ ଅବ୍ୟ ଦିଷ୍ଟା ଗଲା । ଏଥରେ
ଜ ୮ ଟ ଘୁରୁଷ ଏବଂ ୪ ଜଣ ହାତ କୁଣ୍ଡଳମାନୀ
ରହିବାର ଶ୍ଵାନ ଦେବ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଗ୍ରାସା-
ହାଦଳ ଏହି ତଳମାର କଥ୍ୟ ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟର

ଟ ୫୦ କା ପଡ଼ିବ । ସାଧାରଣ ଦେବାଦାର
ପ୍ରାୟ ଟ ୮୦୦ କା ସଂଗୁରୁ ହୋଇଅଛି ।
ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ସ୍ଥିତ ମାସକୁ ଟ ୨୫ କା ମଳିକ ଅଭି-
ଶିଖୁ ଟଙ୍କା ଜାକୁର ମହାଶୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତରୁ
ଦେବେ । ମାତ୍ର ଭରଷା ହୃଦୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଧନାଢି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କମଣି ଦେବା ଦେବାରୁ
ଅଗ୍ରଯର ଦେବେ ଭାବା ହେଲେ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ସ୍ଥିତ
ହୀନ ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ଟଙ୍କା ପୁଣ୍ଡି ଦେବ । ଜାକୁର
ମହେନ୍ଦ୍ରନାଲ ସରକାରଙ୍କ ବିଶେଷ ବଦାନ୍ୟକା
ଏବଂ ସହାନୁଭୂତ ଯୋଗୁଁ ଏହି ହାତକର
କାର୍ଯ୍ୟଟି ସଂସାଧନ ହେଲେ ଏଥିପାଇଁ ଭାବାଙ୍କୁ
ଅସଂଖ୍ୟ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁଁ ଏବଂ ଭରଷା
ବରୁଁ ଅନେକ ଲେକ ଏବାକ ଅନୁକରଣରେ
ଏହି ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ତୁପସଂଦାରରେ ଥମେମାଳେ ଏଇବି
ବୋଲିବୁ କୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଛି କୁଣ୍ଡାଶ୍ରମ ସକାଶେ
ପ୍ରଥମେ କୋଠାଯର ନିର୍ମିଣର ବିଦବସ୍ତା କର
ଜାକୁର ମହୋଦୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣର କାର୍ଯ୍ୟ କରଅବନ୍ତି
କାରଣ ତଥାର ଏହି କାର୍ତ୍ତି ଚିରପ୍ଲାଯୁ ବୋଲି
ଲେବକର ବିଧାସ ଜନ୍ମିବ ଏବି ସେମାନେ
ସାହାୟ କରିବାକୁ ଅସ୍ରସର ଦେବେ । ମାତ୍ର
ବୈଦ୍ୟନାଥରେ କୁଣ୍ଡରେଣିର ସଂଖ୍ୟା ତୁମ୍ଭିରେ
ଦେବଳ କ ୧୨ ଗର ବନ୍ଦବସ୍ତା କରିବା ଅଛି
ସାମାଜିକ ଅଟଳ । ଆହୁ ବେଗିମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୟ
ଦେବାର ତୁପାୟ କରିବା ଛାତି । ଏଥପରୁ
ଥମେମାଳେ ବିଶ୍ଵର କରୁଛି ଏହି ପକ୍ଷାଆଶ୍ରମ
ସଂଲଗ୍ନରେ ଆପାଗରଃ ଶତ୍ରୁଏ ଗୁଲାଘର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କର ଦେଲେ ଅପର ବେଗିମାନେ ସେଠାରେ
ତଥା ମାଗି ଖାଇ କୌଣସିମିତି ପଢ଼ିବହୁକେ ।
ପାଞ୍ଚବିଜ୍ଞାନ ଶୋଟିଏ ମେଲିଘର ଦେଲେ ପ୍ରାୟ
୫୦ ଜଗ ଖର କରିବାର ଦାତରୁ ବିହିପିବେ
ଏବି ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୟାବାନ୍ ଦାତା-
ମାନଙ୍କର ଦାନପ୍ରକରି ଛିଦ୍ରେବ ହେବ ।
ଅନେକ ନିରଶ୍ୟବେଗୀ ଏକ ପ୍ରାକରେ ରହ-
ଥିବା ପୁଣରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ । ଅନୁଭବକଙ୍କ
କୋଠାଯରେ ବସାଇ ଆହୁ ସମସ୍ତକୁ ଏକା-
ବେଳକେ ହତାଗ କରିବା ସମ୍ବାଦ ପନ୍ଥର
ଜଣାଯାଉ କାହିଁ ।

ବୌକାବାଘାତିକ

ବଜ୍ରଲାର ଗୋଟିବାଶାଥରକ ସଂଶୋ-
ଧନାର୍ଥେ ପେହି ନୁହନ ଘାଣୁଳିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦୋହରାଙ୍କ ଏହି ସହିତ ସଂଶୋଧ ମରି ଆମେ

ମାନେ ଏଥିପୁଣେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ ତାହା
ବିଶେଷ କମିଟିହାର ବିବେଚନ ଦେବା ଉତ୍ତର
ଗତମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଫୋର୍ପାର୍ଟ୍‌ରେ ବଜୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ପକ୍ଷରେ ବର୍ତ୍ତତା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମଦିନ
ପ୍ରାୟ ୪ ଘର୍ତ୍ତା କାଳ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଧାର
ଦେଇ ଏମନ୍ତ ତିକକରି ହୋଇଥିଲା ଯେ କହି
ବିଷୟ ଦେଇ କୃତିତ୍ତ ମେନ୍ଟ ଦେଖାଯାଏ ।
ଏହି ବାଦ ପ୍ରତିବାଦର ଏକଥଣ ବଜୀୟ
ଶେଷଟିକା ପ୍ରଥାନ ସେବଟିଲା ବଟକ ସାହେବ
ଏବଂ ଅନ୍ୟତଥା ତାହାକୁ ଅପର ସେବଟିଲା
ରିସଲ ସାହେବ , ସ୍କ୍ରିବଂ ବିବାଦଟି ଯାରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଶିତିବସ୍ତୁ ଓ କାମବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଉପ-
ପ୍ରିଭ ହୋଇଥିଲା । କଟଳ ସାହେବ ଏହି
ଆଜନର ସ୍ମୃତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମତରେ ଗ୍ରାମ-
ବାସିମାନଙ୍କୁ ଗୋଲିଦାସ ପଞ୍ଚାତ୍ତ ନିବାଚନା-
ଥିବାର ଦେବା ଉପରି ନୁହଇ କାରଣ
ଗୋଲିଦାର ଶାସକବଳରୀୟ ବର୍ମର୍ଗ୍ରୁ ଓ
ଶାସକବଳରେ ନିବାଚକପ୍ରଥା ପ୍ରତଳନ
ଦେବାର ଛାତି ନୁହେ । କିମେବରଙ୍ଗ ପଞ୍ଚାତ୍ତ
ନିବାଚନ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ମୋପ-
ସଲର ଅନେକ ମାନ୍ୟରେ ଅପ୍ରାପ୍ତ । ପଞ୍ଚାତ୍ତରେ
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସହେବ ଏହି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଖାଇଲେ କି
ତୁସ ଅନେକ କାଳ ମୋପସଲରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଏବଂ ଗ୍ରାମବାସିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶା ମିଶି କରି
ଦେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ଗ୍ରାମର ବାସିମାନଙ୍କ ଆଖ-
ଣାଁ ବିଲ ମନ ବହିକାଙ୍କୁ ଅପଟୁ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ
ପରାମର୍ଶ ବବାଦ ପାଇଲେ ଯୋଗ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
ପଞ୍ଚାତ୍ତ ନୟକୁ କର ତାହା ମାନ୍ୟାବୀ କର
ନିଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଲିଦାସ ପଞ୍ଚାତ୍ତ
ନିଯୋଗକଷୟରେ ଅଧିକାର ଦେଲେ ସେମା-
ନେ ତାହା ସନ୍ଦରଭୁତେ ନିବାଚ କରିବେ ।
ତିକ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାକିମ୍ବାରେ ନିବାଚକପ୍ରଥାରୀ
ଚକାଇବାର ପିଯୋଡ଼ିକ କାହିଁ । କେବଳ
ଏହିବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଲେ ଯେଥେଥେ ଦେବ ଯେ
ଜବାହିମେଷ୍ଵର ଅନୁମାଦନ ଅଧିକାରେ ମାନ୍ୟ-
ପ୍ରେସ ସାହେବ ହେବୁ ନିଯମ ପଣ୍ଡର କରିବେ
ସେହି ନିଯମାଳିଥାରେ ଗ୍ରାମବାସିମାନେ ଯାହାକୁ
ମନୋମାନ କରିବେ ସେହିମାନେ ପଞ୍ଚାତ୍ତ
ନୟକୁ ହେବେ ମାତ୍ର ମାନ୍ୟପ୍ରେସ କୌଣସି
ମନୋମାନ ପଞ୍ଚାତ୍ତଙ୍କୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଛାନ କଲେ
ତାହା ପ୍ରାନରେ ଅନ୍ୟଲେବ ନିଯନ୍ତ୍ର କର
ପାରିବେ ।

କବ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ କର କହିଲେବ
ପଞ୍ଚାୟତ ନିବାଚନ କରିବାର ଅଧିକାର ଗ୍ରାମ-
ବାସିଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦୟା ହୋଇଥିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେ ଅଧିକାର କାଢି ନେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଦେଲେ ପ୍ରତିଳିପି ଆଜନ ରହ କରିବାର
ବଥା ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଆଜନ ସଂଶୋଧନ କର
ହେବ ନାହିଁ । ଅଛି ତୌଳିବାର କେବେ
ଯୁଲୀଷର ଗୁରୁତବ ଥିଲା । ସେ ଗ୍ରାମବାସି-
ବର ଗୁରୁତବ । ସେବେ ଶାସନବିଭାଗର କର୍ମ-
ଚାର ବୋର୍ଡ ପାଇଁ ଗ୍ରାମବାସିବର ଗାନ୍ଧା ଉପରେ
ବୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥିବାର ବୋଲିଯାଏ
ଦେବେ ଗାନ୍ଧାର ଦେବକ ସରକାରରୁ ଦୟା-
ଶିବାର ଉଚିତ । ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ବାରେଶ୍ଵରଚନ୍ଦ୍ର-
ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଅଲେଖ ସହେଳ ଏହି
ପ୍ରସ୍ତାବ ସମର୍ଥକ ତମେ ଏବଂ ଅଧିକାର-
ମନ୍ତ୍ରରେ ଗାନ୍ଧା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

ବଢନ ସାହେବ ଏହି ପାଣ୍ଡିପିର ଆଜ
ଏକ ଧାରରେ ପଞ୍ଚାୟତର ସଂଖ୍ୟା ଜୁ ୧ ଶଠାତ୍ରୀ
ପାଇବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବାର ନିମ୍ନ କରିଥିଲେ ।
ଏଥବୁ ଉତ୍ସବେଷ ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେବି
ପଞ୍ଚାୟତ ସଂଖ୍ୟା ଛାଇଜଣ୍ଠୁ ଉଠା ଏବଂ
ପାଇବାରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ
ଏହି ସ୍ମରି ଦେଖାଇଲେ କି ଏବତଙ୍ଗରେ
ଦେବେ ପଞ୍ଚାୟତ ଦୁଆର ନାହିଁ । ପଞ୍ଚାୟତ
ଉତ୍ସବ ବନ୍ଦ ସଂଖ୍ୟାବାତକ ବୌଣସି ଏବଂ
ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପଞ୍ଚାୟତ ନାମରେ ଡାକିବା କମ
ପଞ୍ଚାୟତର ସମାଜ ଦେବା ଅସଲାଇ । ଅଧିକାର-
ସଭ୍ୟର ମତାକୁସ୍ଥାବେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତବ
ହେଲା ।

ଏହି ପାଣ୍ଡିପିର ଅପର ଖାରମାଳ ଅନ୍ୟଦିନ
ବିବେଚନ ଦୋଷଥିଲା ସେ ଦଳ କୈଣିକାବା
ଦଳ ଦେବକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ
କରିବାର ଅଧିକାରମାଳ ଦୟାଏପକୁ ଦୟା ଦିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ନାଳ୍ଦକର ଗଣେଷନ୍ତକୁ କରିଥିଲେ
ଏକ ମାଳ୍ଦକର ଦ୍ଵାରବେଷ ସାହେବ ଗାନ୍ଧା
ସମର୍ଥକ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରସ୍ତାବମାତ୍ର
ରହ ପାଇଲା ନାହିଁ । ଫଳକଃ ପରାଏହମାତ୍ର
କେବଳ ଗ୍ରାମବାସିଙ୍କ ଠାରୁ ଉତ୍ସବରୂପ ଟଳ
ଅନ୍ତାକୁ କରି ଦେବେ ମାତ୍ର ଗ୍ରାମବାସିଙ୍କ ସମର୍ଥ
ସେ ଟଳା ବ୍ୟବ କରିବା ଦିଲ୍ଲିରେ ସେମାନ
କର କିନ୍ତୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ । କୈଣିକାବା
ସମାଜକୁ ଜ୍ଞାନପଦାର୍ଥ ହେବି ।

କରୁ ବୋଲି ବିଜ୍ଞାତ ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ
ସାହେବ ମିଛନେଷିପାଇଲାଟା ଅଳନେଷ୍ଟାଖାଲର
ପାଶୁ କୁଣ୍ଡ ଯେଉଁର ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲୁ
ତହିଁରେ ଅକେକ ଲୋକ ଗାହାରୁ ଶାସ୍ତ୍ର
ଶାପକର ବିବେଧି ବୋଲି କହୁଅବୁଲୁଛି । ମାତ୍ର
ଏଠାରେ ବିପ୍ରାତ ଦେଖାଗଲା । କ୍ରିସ୍ତିନ
ପ୍ରଳାଭେ ଉପର ସାହେବ ଉତ୍ସବର ଉଲ୍ଲେଖ
କରି ମାତ୍ର ଏହାହାର ସାୟନ୍ତ୍ରକାରକ
ବିଶେଷ ଟେବ ହେଲ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ କ
ପାଇର କାରଣ ତାଦା ସମ୍ମର୍ତ୍ତିରୂପେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍
କ ଉଚ୍ଚାଧାର ରହିଲା ।

— 1 —

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ

କବ କାହିଁରୁ ଅବଶେ କହେ ତୋମର କଷି
ଚର୍ଚିତରେ ଖୁଲାଯାଇ ଥାଏ । କୋଣକିମନ ଦେଖ
ପାରେ ନେ ତୋମର ପାଦରେ କହେ ।

ଦୁଇର୍ଦ୍ଦିପତି ଏକଷ ମଧ୍ୟ ଲୋହକମ ଲାକ୍ଷ୍ୟ ପଦକଳ୍ପନା
ବସାରେ ବସିଥିଲେ ଏହିକଣ ଗତିଯାମରକ ହୋଇଥିଲା
ପରିପରା ପାଇଥ ଏହି ନିରାକାର କାହାରୁଥିଲା । କାହାରୁଥିଲା
ଏହି ଅବସା କହିଲେ ଉପରୁ ଦେଖିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ-ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ତେଣୁ କାହିଁରେ କାହିଁରେ ଏକଟଙ୍କ ଅଧିକତଃ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ପାଇଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶାଖାତମ ଦେଇଲେ ।

ବେଳକଣ୍ଠ ଲେଖନ୍ତୁ କେତ୍ତିର ଏକଟିମ୍ କୁହାଗନ୍ ଦେଖି
ଏ ଠାରିର ସାଥର ହେବ କାହିଁରେହାକୁଳ ଦେଖି

କାନ୍ଦେସୁରମ ଏହଟଙ୍କ ଦିନର ସର୍ବତ୍ର ଛ, ତେ ଜୀବିତ
ହେବ ପାପାକାନ୍ଦେସୁର ବାହିକାଳ ମନ୍ମହିତେ କବି
ହେଲ ।

କ୍ଷେତ୍ର ଏମ, ଏହି, ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସାହେବଙ୍କ ପାଇଁ
ଯୁଦ୍ଧ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ କେତୋପଥା ମିଳିବାରେ ଆମିମାତ୍ର ନାହିଁ
ଏହି ପଥକୁ ପଢ଼ିଲୁ ।

କାହା ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ିବ ପ୍ରାଚୀ ତଥା
ବାହାର ଅଧିକ ମେଣ୍ଡେରମାର ମା ଏ ପାଇଁ
ପ୍ରତି ତଥା ତ ସେମନାର କିମ୍ବା କେବଳ କିମ୍ବା
କାହାରେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ିବ ପ୍ରାଚୀ ତଥା

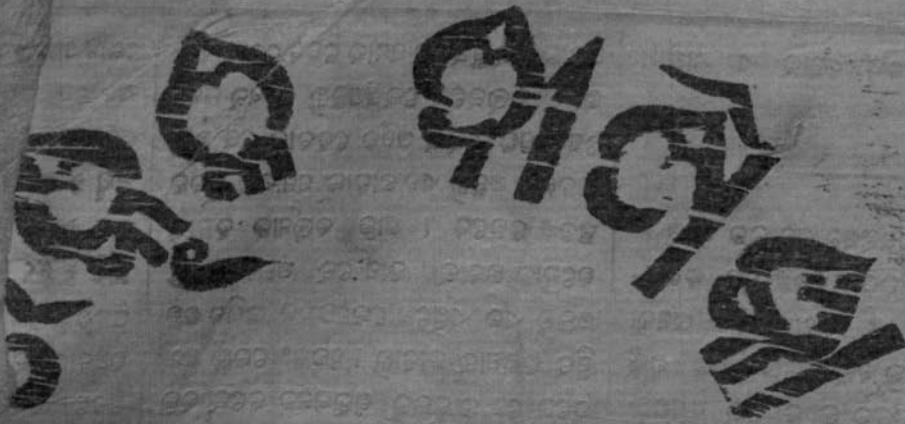
ବୁଦ୍ଧାର ଶୋଭାକୁ ମହାଦେଵ ପୂଜ୍ୟିତୁ ଆଜି
କୁଣ୍ଡଳ ବାନ୍ଦରଠାର କ ୫୦୦୦ ଲା କରୁଥିଲୁ
ବାନ୍ଦରଗାସ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କାହାର କାହାର
ଅନ୍ତରେ ଉପରେ ଅଛି ।—ଏହି ବନ୍ଦରଠାର କାହାର
କୁଣ୍ଡଳର କାହାର କାହାର ।

ସାପୁତ୍ରିର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୨୩ ମାହେ ଅଗ୍ରମ ସତ ମୁଦ୍ରଣ ମହିଳା । ୨୩ । ପତ୍ର ଓ ପତ୍ରକ ସହ ଏସି ସାଲ ଶଫକାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୫

ପର୍ଯ୍ୟାନେୟ ଟ ୨୫

୩୫ ବିପଲଙ୍କରେ ମାରବା-
ପୁନ୍ଥାକ କାହିଁ । ଅନେକ ମାର-
ବର ରୂପସ୍ତାନରେ ବହୁକାଳରୁ
ଅନ୍ତର ଉତ୍ତରପ୍ରତି ରୂପସ୍ତାକ
ନର୍ତ୍ତମାନ ବରଗର୍ଭମେଖ
କ୍ରି ଯେ ସେଠାରେ ବାବ
ର ମାତ୍ର ମରଇ ବାହାର
ଦେଖଇ ଅବସ୍ଥା ଛଣା
ଶାସନ ଦେମନ୍ତ କଠିନ
ନ ବୁଝିପାରିବେ ।

ହୃଦୟବିଦାରଙ୍କ ସମାଜ
ମନ୍ତ୍ର ସଂଚାର । କଣେକଣଙ୍କ
ଯେବୁକ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଧୋଇ
ରେ ଦାକା ମିଳି କାହିଁ ।
କେବୁକ ଥାଳ ଗୁଡ଼ଳ କେଇ
ଓ କରିଥିଥାମାନେ ପରିଷା
ତ୍ରୀ କଂସା ପିତ୍ତଳ ଥଳକ୍ଷା-
ର ବଣ୍ଣାପ୍ରତିକ୍ରିୟ । ସନ୍ନାହରିବ
ତଳକ ହେଉ କାହିଁ । ଠିକ
ପରିଷା ।

ଯେବୁକତ୍ତୁ ଦୋଷ ତୁରେ-
ଦୁଇଥର କମିଶାପାରୁ
ଶାନ୍ତିଶାନ୍ତି, ଅଳ, ଲ, ଅରଦ
ଦେ ଆମଳରେ ଗୋପାଳ

ଓ ଦୂର୍ଭଗ୍ୟ ପତ୍ରକା ହେବୁ ମହାରଜା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତହିଁର ବିକୁ ଫଳରେଣୀ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି
ରଥାପି ମହାରଜା ଅଜ, ଶଙ୍କ, ବନ୍ଦ ଓ ନରା-
ଶ୍ଵର ପ୍ରଜାମାନକୁ ଦାନହାର, ସମ୍ମ ପ୍ରଜାମାନକୁ
ସୁନ୍ଦରଣୀର ପକ୍ଷରଦାର, ବାଟ ଓ ସତ୍ତବ ନିର୍ମିଶ
ନିଜ୍ୟାବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୂଲ୍ୟ ସର୍ବପ ଲଗାଇବା
ଏବ ବିଗାହ ଦେବାହାର ଉତ୍ସବ ଦୂର୍ଭଗ୍ୟରେ
ଧାରୁଥାନ୍ତି ବନ୍ଦ ସମ୍ବାଦର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ବିନୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟମନ୍ତ୍ରିକୁ ଏବ ପ୍ରବନ୍ଧରେ
ଅମ୍ରମାନକେ ଲେଖିଥିଲୁକୁ “ ଦିଅଖରଗ୍ର
ନିଆମାରଙ୍ଗ ” ଏପର ଗୋଟିଏବୋଲ ମୋଟସଂ-
ଲରେ ପ୍ରତକତ ହୋଇ ଅଛି । ଏଥକୁ ଜଣେ
ପହଞ୍ଚିବକ ଅମ୍ରମାନଙ୍କର କଥା ଅମ୍ବନ୍ତି ଥି-
ବାର କହ ସମ୍ମତି ପଦାଳ ଲେଖି ପଠାଇବାରୁ
ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶକଲୁ ଯଥା ।

ଅରଲେରେ ବାବା ଥମିନବଗୁ
ନ ଦେଇ ଲାଗୁ, କର କରଗୁ
ଦିଅ କରଗୁ, କିମ୍ବ ପାରଗୁ
ବାଟ ପାଇଁ ଦିଅ ଦୋହରିବା
ଦେବେବ ପାଇବ ବାମଟ କଣୁ

ଶୁଣାର ଦର କମାଗର ଉଣା ଦେଉଥିଲି
ଏବ ସେହି ଅନୁପାଦରେ ଶୁଣାର ଦର ବକୁ
ଅଛି । ଗଜ ସପ୍ରାଦରେ ବଲକବାରେ ବିଲକ

ପିଟାସୁନାର ଦର ଟ ୨୭ / ଓ ଗୋଦର ଟ ୨୩୯
ହୋଇଥିଲି । ଗୋଟାଏ ଶିଳର ଦର ଟ ୨୩୯
ଅବୁଦିକ ଭଲେ ଏବଙ୍କବାର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇବାରେ
ଏବମିଲିଂ ତିନ ପ୍ରେମ୍ ଦୋହରିଥିଲା । କର୍ତ୍ତା-
ମାନ ଏବମିଲିଂ ଅଛେଇ ଫେଲପ ଦୋହରିଥିଲା ।
ବିକୁ ଦନ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ଏକ ମିଲିଂ ହୋଇ ଦିବ ।
ଏ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ମାଟେହର କର୍ତ୍ତାମାନ-
ଙ୍କର ବଡ଼ ଭାବକା ହୋଇଥିଲା । କୋଟ କୁଥରେ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ଆଜି କିମ୍ବର କ ବିକୁ ଆସି
ଗୋଟାଏ କିମ୍ବ ବିଳବ କରିବା ।

ବସନ୍ତଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟମ ମୁଲକ ଦ୍ଵାରା ଦିଲା
ଗଜ ବନ୍ଧୁ ସେ ଅଛିଲବ ଦେଇ ଏବାର କରିଥିଲା
କରିଥିଲା ତହିଁର ବିପ୍ରାନ୍ତର କରିବ ଏବାର ପଠାଇ
ପଠାଇ ଅଛିଲା । ସାଧମଧ୍ୟରେ ଥିଲା କରିବା
କାହା ଆଠ କରିବାରୁ ଲେବିବର ଶବ୍ଦ କାହାର
ଥାନ୍ତି । ଶାକାର ଏବାର ମୁଲକ
ବିବରଣ ପ୍ରକାଶ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବର ଦର ଟ ୨୫
ହେବ ଦାର୍ତ୍ତ । ଏହ କରିବାର କରିବା ମୁଲକ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବୁନ୍ଦିବାର ହୋଇଥିଲା ଏବ ତହିଁର
କୁବ୍ୟାଦ ଅନେକ ଶୁଣି ଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମତ୍ୟ-
ଲେବିବନ୍ଦାର ମୁଲକର କିମ୍ବର ତା ସମ୍ମନନ୍ତି
ଦେବାର ଅଶା କ ଦେଖି ଲେବିବ ସବକାରିବ
ସାହସ୍ୟ ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଇ ଅଛି ଅମ୍ରେ-
ମାନେ ଏବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା ।

କଞ୍ଚିତ୍ପଶ୍ମମାନେ ସଦୟ ହୋଇ ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

ସବକାଣ୍ଡ ବ୍ୟାପକ ସବ ଜୁଲ ଓ ସ୍ଵର-
ଲମ୍ବାର ବୃଦ୍ଧି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖି ସ୍ଥିର କରିଅ-
ଛନ୍ତି ସେ ବଜ୍ର ଓ ବିବାରରେ ଅସନ୍ତ୍ରା
ସିପ୍ରମର ଓ ଅନ୍ତ୍ରୀ ବରମାରେ ଦଳ ବୃଦ୍ଧି
ଦେବ ଏବଂ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଉତ୍ତକୁଳରେ ବିଶେଷ-
ତଃ ଦୂରିଣ୍ଟରେ ଅନ୍ତ୍ରୀ ବରତାରୁ ଉପମର-
ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଯମିତ ବୃଦ୍ଧି ଦେବ । ପଞ୍ଜାବରେ
ଅନ୍ତ୍ରୀ ବରମାରେ ସବଜ ବୃଦ୍ଧି ଦେବା ସନ୍ଦେ-
ହସ୍ତକୁ । ତେଣାକଥା ବିଶେଷକର ଲେଖି
ନାହାନ୍ତି । ସମ୍ବରତଃ ବଙ୍ଗକାର ଫଳ ଏଠାରେ
ଦ୍ୱାରି ଘାହା ଦେଲେ ରଥ । ଏମାଟରେ ବସ୍ତୁ
ଜୁଲ ବୃଦ୍ଧି ଦେବାର ପାଞ୍ଜିରେ ଲେଖାଅଛି କିନ୍ତୁ
ଏହିନ୍ତି କେବଳ ମେଘ ବାହାରବାର ଦେଖା
ଯାଉଥିଲା । ଏଣିକି ବର୍ଣ୍ଣା ଦେଲେ ମନ୍ଦିର
କରୁବା ଯାହା କ୍ଷତି ଦେବାର ଘାହା ହୋଇ-
ଥିଲା ।

ଭ୍ରାତରବର୍ଷରେ ଶୈତରେ ଜଳ ମତ୍ତାରବା-
ସବାଣେ ସେତେ ନାଲ ଖୋଲା ହୋଇଅଛି
ସେ ସମସ୍ତର ମୂଳଧଳ ଓ ଆୟୁର୍ୟପୂର ଗୋ-
ଟିଏ ଭାଇକା ଭାଇରବନ୍ଧୁମେଖ ପ୍ରୟୁକ୍ତ କରଇ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ମୋଟରେ ଗବ୍ରୁମେଖର
ବାର୍ଷିକ ଶତକା ପ୍ରାୟ ୩ ଟଙ୍କ ଲକ୍ଷ ହେଉ-
ଅଛି । ତେଣାପ୍ରତି କେବେକ ନାଲରେ
ଯାହାର ସ୍ତରୀ ଦେଇଅଛି ଅନ୍ୟକୁ ନାଲର
ଅଧିକ । ଲକ୍ଷହଜାର ଘାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପରି-
ଦେ । ପରେ କ୍ଷତରରେ ଲକ୍ଷ ଦେବାର
୩ ଟଙ୍କରେ ଏପରି ଦେଲେ କରିପ୍ରଦେଶର
ହାଲିମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରରଙ୍ଗରୂପ ବହାୟ ଗବ୍ରୁ-
ମ୍ବେନ୍ଦ୍ରବତାରୁ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରାୟ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
କଞ୍ଚିତ୍ୟାଗବନ୍ଧୁମେଖର ନେବାର କ୍ଷତି
ଦେଇ ନାହିଁ । ଅଜ ଯେବେ ଏହି ଗଢ଼ପୂର-
ଶଳ୍କ ମିଶାଇ ଲକ୍ଷ ଦେଖାଇ ଥାନ୍ତି ଘାହା
ଦେଲେ ସେ ଦେଖାବ ଠକ ବୋଲିଯିବା ?

ଭାଇର ଗବ୍ରୁମେଖକ ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି
କିମ୍ବା ବିକଟପୁରାଜୀବୀ କାହାରେ

ପଠାଇବାର ପ୍ରିବକର ସମ୍ପଦ ଦେଖାରେ ଅମ୍ବାର
କହିର ଉତ୍ତରରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପ୍ରିବକର ଅଧିକ ଦେବାରୁ ସେ ବଜ୍ର
ଆନନ୍ଦ ଅନ୍ତରୀ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସମାଦର ପୂର୍ବକ
ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବେ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦକ୍ଷାର
ବିଦ୍ରୋହ ନିବାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିନ୍ଦନ ବ୍ୟକ୍ତ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ କେତେବଳ ଲାଗିବ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରିବକର କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସତର୍ବଂ କେବଳ ସମ-
ପୁରେ ସେ ବାହୁଲକୁ ଶୁଭମନକ କଲେ ଦଳ
ଦେବ ଘାହା ନିଯମ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଶ୍ଵମ । ଏପରେ
ବିଦ୍ରୋହ ଶାନ୍ତ ହେଲେ ବନ ପ୍ରିବକର କେତେବଳେ
ବିଥିର ଦୁଆରରେ ଭାଇରବନ୍ଧୁମେଖ ଏହି
ଭରଗରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଅମୀରକର ଅପରି ନିତାନ୍ତ ଅହଙ୍କାର ହୋଇ-
ଯାଇ ନ ଥାରେ ।

ଗୋଟିଏ
ଏବ ସେ
ମେରାକୁ କିମ୍ବା
ଆୟୁ ଟ କିମ୍ବା
ମାରି ଟ କିମ୍ବା
ଅବଶିଷ୍ଟ ଟକା
ବିଧବାମାନେ
ହେବେ ସେ
ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ସହ
ପାଇବେ । ତରହ
ଯିବ ନାହିଁ ।

କାମଣ୍ଡା ସୁତଳସମାନପୁରେ ମୁଦ୍ରିତ କିମ୍ବା
ଲାଗିର ସ୍ଵରବମାନ ଉଧିବାର ଘାହବାର କୃତ-
କ୍ଷାତାପହଳ ପ୍ରାକାର ବରୁଆହୁଁ, ସଥା;

ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ମାନମଣିକିବ୍ୟାରହିତ କୃତ
ବିଧବାର ଏବାଦଣୀ । ଏ ବିଷୟ ସମ୍ବଲପୁର-
ହିତେଷିଣୀରେ ବନ୍ଦୁକାଳକୁ ଅନ୍ଦୋଦିତ ଦେବାର
ଅସୁରବାବୁ ନୂହକ ପରିଚୟ କିନ୍ତୁ ଦେବାର
ନାହିଁ । ବାଲବିଧବାମାନେ ଦୟାର ପାତ୍ର
ଦନ୍ଦେବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦରମଣିଶ୍ଵର ରତ୍ନ ଗୋକୁଳାପ ।
ଶ୍ରୀରୂପାନନ୍ଦପ୍ରତି ଲେଖକ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ବିଦ୍ରୋହ
ପଦ୍ଧରେ କର୍ମତ ଦେଇ ଘାହା ନିବାରଣ
ହିଦେଶ୍ୟରେ କରିପାର ଦେବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରତି-
ରତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସକ୍ଷ୍ମୟ ଅବଶ୍ୟ ସାଧୁ ଅଟଇ ।

ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର ମିଶ୍ରକ ରତ୍ନ ଲିପିପ୍ରାଣାଳୀ
ଦସ୍ତଖତ ଦଳ ଲେଖିବାର ଅନ୍ଦୋଦିତ ଏବଂ
ଅବଶ୍ୟକ ଉଧିବେଶ ଏଥିରେ ଅଛି । ବାଲବ
ବାଲକାମକଳର ଏହାହାର ଉଧିବାର ହେବ ।

ମହାରଜା ବାହାଦୁର ସର ସକର୍ଦ୍ଦମୋହନ-
ପାତ୍ର ବରତୁ ହନ୍ଦୁଧିବାକ ସାହାରାରେ
ଯେଉଁ ଏକଳକ ଟଙ୍କା ଦାନ କର ଅପଣାର
ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ମାତ୍ର ଶିଖସୁନ୍ଦର ନାମରେ ଗୋଟିଏ
ତରପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗ କର ଅନ୍ତରୀ କିନ୍ତୁ
ବିଦ୍ରୋହ ଏହିପର ଗୋଟିଏକ କିନ୍ତୁ ପାଇଁ

ଲିନରନ ବା କୃତାର
ବାହରେ ଦ୍ରୁଟିପରିଦ୍ୟ
ବାବୁ କାର୍ଯ୍ୟନାମାର୍ଥ
କିମ୍ବାଲିଙ୍ଗିତବୁପେ ଗରେ ।
ପ୍ରଧାନମାନ ଜାମ୍ବୁ
କିମ୍ବାରଥିପୁରୁଷ
କିମ୍ବାରଥିପୁରୁଷ

ବୋଧାଧ୍ୟ ସର ହାରକଟ
ପ୍ରଦେଶୀୟ ସେନାତଥ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
କ୍ଷେତ୍ରକାରୀ ଲର୍ଡ ରିପନ
ପରମାଣୁ " ଲର୍ଡ ସେନାକାରୀ
ଭାରତୀୟ ପ୍ରେସରିଟିଵ୍ ଲର୍ଡକମଲ
ମନ୍ଦର ସଚିବ ଶାମଲ ବୋନାରମାନ
କୌ ସଚିବ ଆଇଲ ଖେଳସର
ଜ୍ଞାପନାରୀ ମୋରିଲ ସାହେବ
ଅକ୍ଷ୍ୟାନ୍ୟ ନିଯୋଗ ସମସ୍ତ ଲେଖିବାର
ପ୍ରୟୋକଳ ନାହିଁ । ବଜ୍ର ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ ଯେ
କୁରାର ପରିଚି କମରଲୁ ଏବ ଲର୍ଡ ରିପନ
ମନ୍ତ୍ର ଦଳମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଏବ ପ୍ରଥମ ଲିଖିତ
ମହୋଦୟ ଭାରତୀୟ ସେନାତଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଅମହାରାଜୁ ପୂର୍ବେ ଏହି ବାର୍ଷିକ କରିଥିଲେ
ଆସୁନ୍ତ କି, ଓ, ଲ, ରିପଲ ସାହେବ ଭାରତର
ନିମ୍ନ ସେନାତଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନବ୍ୟସୁ ଅବଶ୍ୟକ ରୂପି ହୋଇଥିବାରୁ
ବେଳକୁ ବିତ୍ତ ବାଧୁତିବାରୁ ସମସ୍ତେ ଗୁହାର
କରନ୍ତି ଓ ଏହା ଉଣା କରିବା ସକାଳେ ବିଜ୍ଞାନବ୍ୟସୁ
ରୂପ ଦୁଃଖ ନାହିଁ ସବୁ ଓ ବିଜ୍ଞାନର ବସନ୍ତ
ଜାହିଁ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିତ୍ତ ଘଟିବାରୁ ନାହିଁ ।
ପ୍ରସ୍ତୁତ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକତ୍ରବର୍ଷି ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନସ୍ତି
ପଦ୍ଧାରିଲ୍ଲକୁ ବାପତମାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନବ୍ୟସୁ ଉଣା
କରିବା ସକାଳେ ତିଲ ଜଳ ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରାନେ
କୁମଳ କରି କଣେଷ ଯହୁ କରେ ମାତ୍ର ଧଳ
ଦାଟିଲ ନାହିଁ । ନନ୍ଦଟରେ ଲବୋର ଜଳରେ
ସରକାରୀ ଉପରେକ୍ଷିତ ମନ୍ଦିରମାନେ ଏଥରେ
ଯହ କରି କିମ୍ପୁରମାଣରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି । ସେଠାର ବିନୋଦପ୍ରକର୍ତ୍ତା ବାକିମ
ଜମିଦାର ପ୍ରଭକ ଉଦ୍‌ବ୍ୟକ୍ତି ମାନସର ସହ
ଆଗ୍ରାନ କରି ଏ ବିଷୟ ଉତ୍ତମବୁଧେ କୁଞ୍ଚାର-
ବାରୁ ସର୍ବାସ୍ତୁ ବାକ୍ତି ମାନେ ଏଣିକି ବିଜ୍ଞାନରେ
ଅନଥେବ ବଢ଼ୁବ୍ୟସୁ ନ କରିବାସକାଶେ
ଦୃଢ଼ପ୍ରଭକ୍ଷ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥକୁ କୌଣସି
ସମାବଧିକ୍ରିଯା ବୋଲନ୍ତି କି ଅସ୍ତଦେଶୀୟ
ମାନେ ୧୯୫୨ ଅକର୍ତ୍ତାଣ୍ୟ ଯେ ସରକାରଙ୍କର
ପ୍ରାଦ୍ୟାମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସବା ସମାଧି
କରି ପାଇବେ ନାହିଁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବୈଜ୍ଞାନି
କାଟ ଦେଖାଇଲେହେତେ କେହି କଣେ ଦ୍ୱାର
ଧର ନେଇ କି ଗଲେ ଅମ୍ବାନେ ଅଧିକାର
ସୁରେ ଯିବାକୁ ଅଗ୍ରହ ହେବୁ ନାହିଁ । ଏପରି

ଅବସ୍ଥାରେ ଆଉ କି ଦୂରତ ହେବ । ବିନାଦ-
ବ୍ୟୟ ଲାଗବ ବରବା କାର୍ଯ୍ୟଠା ଏପର୍ଯ୍ୟଳ୍ପ
ବାହାରିଯୋଗେ ବିକୁ ହୋଇ ପାରିଲ କାହିଁ ।
ସବୁ , ବକ୍ତୃତା , ବକ୍ତରା ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତା ଲେଖା-
ଲେଖିର କାଳୀ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସବୁ ବିଧି ।
ଯତ୍କୁ ଜଣେ ସରବାର ହାତମ ଏହା ଗୁଣ୍ଠାର
କହିଲେ ତତ୍କୁ ସରବାରଙ୍କ ଫୁଲମୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶକନ
କଲ ପରି ଜାଗର ଉପଦେଶକୁ ସମଟେ ଶିଖେ-
ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । କି ଲଜ୍ଜାକର ବସ୍ତ୍ୟ ! ଅମ୍ବା
ନଳ ବିବେଚନାରେ ଉକ୍ତ ପଢ଼ିବା ସଥାଥ
କହୁଛନ୍ତି । ଏଠାର କରଣସବୁ ଏ ବିଷୟରେ
ଅବଶ୍ୟକ ପର ! କାର୍ଯ୍ୟରେ ନ କେଉଁ ପଦେ
ଅଧେ ସେ କଥା ଶୁଣା ଯାଉଥିଲ ତାହା ସବା
ବର୍ଷେ ଦେଲ ନାହିଁ । ସରବାର ଏ ବସ୍ତ୍ୟର
ଆଇବ ଜାଣ କଲେ ଅବା ଏହା ସିଦ୍ଧ ହେବ !!

ପୁଲ୍ଲସରେ ଉଚ୍ଚତ ହେବାର
ନିୟମାବଳୀ ।

ଗତ କଲାକାରୀଙ୍କଟରେ ପୁଣ୍ୟ ସବ୍ଦ-
ଇନ୍ଦ୍ରିୟକଟରଙ୍କ ନିଯୋଗ ବିଷୟରେ ନୂହନ
ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରକରଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହିର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘରେ ପକାଶିବ ହେଲା ।

ପୁଲ୍ୟ ସବୁ ଇନ୍‌ଡୋକ୍‌ଟର୍-କାର୍ଯ୍ୟ ଲେଖି-
ବାବଧିକୀ କର ବିଶ୍ୱାସୀ ପଥ୍ୟାମା ହେବ ।
ପଥ୍ୟାମାର ପ୍ରାନ ପ୍ରେସିତେନ୍ଦ୍ରି, ସଜ୍ଜାମା ଏବଂ
କର୍ଣ୍ଣମାନବିଭାଗମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଲିକାଳ;
ପାଠକୀ, ଭାଗଲପୁର, ଓ ଗୋଟକାଗଧର ବିଭାଗ
ସକାଶେ ବାଲିପୁର; ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଚିତ୍ରଗ୍ରାମ ବିଭାଗ
ସକାଶେ ଢାକା ଏବଂ ଉତ୍ତରିଶାବିଭାଗ ସକାଶେ
ଭାବିତ ପ୍ରିଯ ହୋଇଅଛି ।

ଯେଉଁମାନେ କଲିକଳାଦିଗିରିଧ୍ୟାଳୟର
ଏଣ୍, ଏ, ପଶୁଷା ଅଥବା ତତ୍ତ୍ଵାଲ୍ୟ ଅନ୍ୟ
ପଶୁଷା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଯାହାଙ୍କିର ବିପୃଷ୍ଠ
ବ ଗୁଣ ର୍ଭବ ଉଚ୍ଚ ନୂଦିତ ସେହିମାନେ ପଶୁଷା
ଦେବାଳୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ମାତ୍ର ହେତ୍ତିଗା ଓ
ବିହାର ଅଧିବାସିଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ପ୍ରଦେଶିକା ପଶୁ-
ମାରେ ଭାତ୍ରୀ ଦେବାର ଯୋଗ୍ୟଭାପତ୍ର
ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ଏପରି ଯେଉଁମାନେ ବର୍ଦ୍ଧି-
ମାନ ପୁଲାସରେ ହେଡ଼କଳଖୁବଳ କମ୍ପା ଶାଜ-
ଟର କଳଖୁବଳ ପଦରେ ଅଛନ୍ତି ମାକଣ୍ଟ୍ରୋଟ୍
ସାହେବଙ୍କ ଅନୁମତି ଦେଇ ପଶୁମା ଦେଇ
ପାରିବେ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବିପୃଷ୍ଠ ବ ଗୁଣ ର୍ଭବ
ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ।

ପଲାଲୁକ୍ତ ବିଷୟର ଯୋଗ୍ୟତାପତ୍ର ନ
ଦେଖାଇଲେ ରେହି ପଣ୍ଡା ଦେଇ ପାରିବ
ନାହିଁ, ସଥା;—

୧।—ଶାଶ୍ଵତ ଧୀତା ନ ଥିବାର
୨।—ସତରତବାଦୀ ଥିବାର
୩।—ସଦ୍ବଗରେ ଜୀବ ହୋଇଥିବାର
୪।—ଶୋଭାଚିତ୍ତ ପାରୁଥିବାର
ପଣ୍ଡା ପୁଅତ ହେବା ପାଇଁ ଘେରୁ ଦିନ-
ମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ରହିଁର ବିକିମାସ ଥୁମରୁ
ପ୍ରାର୍ଥମିକାଳେ ସ୍ଵର୍ଗ ଜାଗାର ମାନିଶ୍ଚେ ଟଙ୍କ ବିକ-
ଟରେ ଆବେଦନପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ
ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଟ ଛା ଫିସ ଦାଖଲ କରିବେ।
ସାହୁର ସାର୍ଥପିକଟ ଜାମ ସିରଲସର୍କନଙ୍କଠାରୁ
ଆଗିବାକୁ ହେବ । ରହିଁର ଫିସ ଟ ଛା
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଛଳଲକ୍ଷ୍ମିତ ବିଷୟରେ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପୀ ଗୁଣ୍ଡା
ଦେବ, ଯଥା—

୧।—ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ, ଚଠୀ ଲେଖିଲା, କାଗ୍ଜ
ଜପକୁର ସ୍ଵରେପ ମର୍ମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ
ବନ୍ଦଳା ଡେଖିଯା ଅଥବା ହିନ୍ଦୁ ଲଙ୍ଘନ
ଅନୁବାଦ କରିବା ।

୨।—ପାଥାରଣ ବିଷୟକୀନ ଅଥାବ ଅଧି-
କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କର କାଳୀ ବିଷୟରେ ବିଧି ଜୀବନ
ଅଛି ।

୩।—ଗଣିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଶାଗଣିତ ସଙ୍କଳନିକ ଓ ଦେସାବ ଲେଖିବା ଥାଏ ।

୪।—ଆଜନ ଅର୍ଥାତ୍ ଫର୍ମକହାଏ ଦଶ-
ବିଧି ଲାଗୁନ୍ତିବିଧି ଓ ସାମବନ୍ଧିତ ଆଜନ ।

ପୁନଃରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା
ଲୋକଙ୍କୁ ସଜ୍ଜିତର ପଣ୍ଡା ଦେବାର
ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ମୋଟ ଅଳ୍କ ୨୦୦।
ଯେଉଁମନେ ଶୁଣିଥାଏ ଓ ଭାଷାରେ ଅଧେ
ଅଳ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ମୋଟ
ରେ ଏକବୃତ୍ତିଯୁଗଂଶ ଅଳ୍କ ରଖି ନ ପାଇବେ
ସେମାନଙ୍କ ନାମ କହିବିଲା । ଅବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରାର୍ଥିକ
ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ୍ୟକାଳୀନରେ ସବେଳକ
ପ୍ରାଚୀ ପାଇବେ ମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧେ ଏହି
ଯେଉଁମାନେ ଏକବୃତ୍ତିଯୁଗଂଶ ଅଳ୍କ ପାଇଥିବେ
ଏକ ବିଜୁଗାୟ କମିଶନରଙ୍କ ହାର ମନୋଜାତ
ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧେ କଞ୍ଚି
ହୋଇ ଖଣ୍ଡିଏ ଭାଲକାରୀଙ୍କ ହେବେ । ଏହି
ଭାଲକାଲକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କମାଳୀନରେ

ଶିଥାନବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବେ । ବର୍ଣ୍ଣବାସିମାନେ
ବଙ୍ଗଲାର ସମସ୍ତ ଛିଥା ଏବଂ ମାନଦୁମରେ,
କିନ୍ତୁ ବାସିମାନେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ
ଛିଥା ବଜାରବାଗ୍ ଏବଂ ଲେହାରଜଗାରେ
ଏବଂ ଡେଣାବିମାନେ ଡେଣାର ସମସ୍ତଜିଲ୍ଲା
ଓ ସିଂହଦୁମରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବାବ ଯୋଗ୍ୟ
ହେବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥୀ ନିସ୍ତର୍ଗ୍ରୁ ହେଲା ଉଦ୍‌ଘାରୁ
ଦୂରବର୍ଷ କାଳ ଶିଖାନିକଷ ସ୍ଵର୍ଗ ରହିବ ଏବଂ
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ପୁଲୀସ ଆଇନ, ଦସ୍ତର ଅମଳ
ଓ ବିରାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟର ପରାମର୍ଶା ଦେବ । ଆନାର
ଲେଖାପତି କାର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତ କରିବ ଏବଂ ସମସ୍ତ-
ରେ ମୋକଦମାର ଭବନ୍ଦୁକାରିକ ସଙ୍ଗେ
ମୋଧୁଷଳକୁ ଯିବ । ଶିଖାନବସମୟରେ ମାସକୁ
ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାପ କେତେଜ ଧାଇବ ଓ
ପରାମର୍ଶାରେ ଉତ୍ତରୀଣ୍ଠି ହେଲେ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା
ହେବନ ଦେବ ।

ପୁଲୀସ୍ୟଥରିଷେଣ୍ଟମାଳେ ଦେବକନ-
ଶ୍ଵରକଳ ଓ କନ୍ଧବରି ନିଯନ୍ତ୍ର କରିବେ । ସବ୍-
ରନ୍ଧେବନ୍ଦରମାଳକୁ ପୁଲୀସ୍ ହେପଣ୍ଡା ନନ-
ଧେବଟର ଜେନରଲ ପୁଲୀସ୍ ସ୍ୱପ୍ନିଷେଣ୍ଟମାଳେ
ମନୋଜାତ ଏବଂ ମାଳିଷ୍ଟ୍ରେଟକ ମହୁଣ୍ଡ ମତେ
ନିଯନ୍ତ୍ର କରିବେ । ଭୃଗୁମ୍ ଓ ଚର୍ବିଶ୍ଵେଶୀର
ରନ୍ଧେବନ୍ଦରମାଳକୁ ରନ୍ଧେବନ୍ଦର ଜେନରଲ
ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ରନ୍ଧୋବନ୍ଦ-
ରମାଳକୁ ଗବର୍ନ୍ମେଜ୍ ନିଯନ୍ତ୍ର କରିବେ ।

ତୃପ୍ତକଲିଷ୍ଟର ନୟମଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଉନ୍ନାଶ-
କ୍ରିତର ଯୋଗୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୃତୀୟ ହୋଇ-
ଅଛି ମାତ୍ର ଦେଇନ ତଥା ସମର୍ପିତ ହୋଇ
ନାହିଁ । କିମେଷତଃ ଦୂରବର୍ଧକାଳ ଶିଖାଳବସି
କରିବା କିଛି କଠିନ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି
କିନ୍ତୁ ନୟମକୁ ପୂର୍ବ ପାଯୁ କିମ୍ବା ଶେଖାର ସବୁ-
ଉନ୍ନାଶକ୍ରିତର ହେଉଳ ଟ ୫୦ ବା ଦେବା
କିମ୍ବା ।

ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମକ

ବିଜୁକତା ମୋରବଜାରର ମହାରଜ
ପୁମାର ଦିନମୁହଁର ବାହାରୁର ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କର
ସମ୍ମରାଧାରଣୀରେ ଲାଗୁ ଯହିଶାଳ ଦୋର
ଅଛନ୍ତି । ବାହାର ଖାଇଶା ଯେ ସମ୍ମରାଧା-
ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କର ଅବଳବ ଦେଇଥିଲା ।
ଏ ସମ୍ମରିରେ ବାହୁ ବର୍ଣ୍ଣମତ୍ତ୍ଵ ଗୁରୁତ୍ୱ

ଭାବାଙ୍କ ନିବଟକୁ ଯେଉଁ ପଡ଼ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ଭାବା ସମ୍ବଦପତ୍ରମାଳକୁରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ-
ଅଛି । ଧାରାକମାଳକୁ ଜାଣିବା ଭାବର ତହିଁର
ସାରମର୍ମି କିମ୍ବେ ପ୍ରକଟିତ ହେଲା ।

ବର୍ଷିମବାରୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଆମେ ଧର୍ମ-
ଶାସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟବବସାୟୀ କୋହୁଁ କେବଳ ଅସାର
ଅପ୍ରାୟ ଜଣାଇଥିବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବଙ୍ଗାୟ-
ମନାଜ ଶାସ୍ତ୍ରର ବଶୀତ୍ତିର ନୁହେ । ଦେଶାବୂର
ବା ଲେକାଗୁରିର ବଶୀତ୍ତିର । ଅନେକସୁଲେ
ଲୋକାଗୁର ଶାସ୍ତ୍ରଅନୁସାରେ ଅହର ମାତ୍ର କେ-
ତେବୁଲେ ବହିର ବିପରୀତ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି
ପ୍ରାଚୀଣ ସହିଯୁଦ୍ଧ ଶ୍ରେଷ୍ଠବର୍ତ୍ତର ପରିଚାର୍ଯ୍ୟ
ଶୁଦ୍ଧର ଧର୍ମ ବନ୍ଧୁ ବଙ୍ଗଲାର ଶୁଦ୍ଧମାନେ
ବାଦା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡ କି ? କେହି ସୌଜନ୍ୟମାଳୀ
ଧୂକ୍ତ ଚନ୍ଦିତାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଅନୁଵେଦନରେ
ବୈଷ୍ଣୋ ପ୍ରାଚୀଣର ପଦମେବାରେ କପୁର-
ହେବେ କି ? ପ୍ରୟୋଜନମରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର

ଅନେକ କଥା ପରିଚ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇ ଅଛି ଏହି
ପ୍ରୟୋଜନମରେ ଅନ୍ତର ଅନେକ ହେବ ।
ଏପରିପୁଣ୍ୟ ସର୍ବଗାନ୍ଧିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଖୋଜିବାରେ
ବିଜୁଳିଲ ନାହିଁ । ଆମୁର ବିଦ୍ୟା ଯେ ଧର୍ମ
ଏବଂ ଜୀବନାବ୍ଲୀ ଯାମାନ୍ତର ଦେଇ କି ମହିଦେବ
ବେବଳ ଶାସ୍ତ୍ର କା ଗୁରୁତ୍ୱରେଷ୍ଟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କୌଣସି ସାମାଜିକ ପ୍ରଥା ବ୍ୟବସ୍ଥାର
ବିପ୍ଳାଗାର କି ଅଛେ । ଧର୍ମମାନୀୟ ଏବଂ
ଜୀବମନୀୟ ଯାମାନ୍ତର ଉତ୍ସବଙ୍କା ମେଲା
କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନର ଭାଗୀୟାତ୍ମକ ନାହିଁ
ସାଧାରଣ ଭବତି ହେଉଅଛି ବୋଲି ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ
ସାମାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଛଠି ଅଛି । ଏବଂ ଏ
ଅନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧାତ୍ମକ
ବାହାର ଅପରି ରହିବ ନାହିଁ । ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧାତ୍ମକ
ପ୍ରକାଶ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବୋଲି
ପ୍ରକାଶିତ ନାହିଁ । ବେଳୋଯାଇଥାର କି ସାମାର
ଅର୍ଥମାନ ଅଛି ଯେ ମହାନାମେ ମହାନାମେ

ବିଲୁଳ ସାଧୁତକୁ । କେବଳ ଶାନ୍ତିକିରଣ କୋର ବିଲୁଳଗମନରୁ କେହି ଶାକ ରହିବାର ଅମ୍ବକୁ କଣା ନାହିଁ । ଆମେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି ଦାରୁ କାଥ ଯେ ଉତ୍ସବେଶରୁ ଯେଉଁ ମାନେ ଫେରିଥିଲୁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ସମ୍ମଳନ କରି ଦିଗନ୍ତରେ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏହି ସମାଜର ଦୋଷରୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ନିଜମେ ସରୁ ଘଟିଥିଲୁ ଠିକ୍ କୋଣାରୀଲୁ କି ପାରେ ବିଲୁଳଫେରଗାମାନେ ରହିଥିଲୁ ଶାବେଦ୍ର

ବେମଥାରଙ୍ଗପୂରକ ସମାଜରୁ ଅନୁର ଦିତ୍ୟ
ସେହିମାନେ ବିଲାତରୁ ଫେରିଥେବି ସାରୋବର
ସାକହାଦରୁ ସେମାନେ ହିନ୍ଦୁସମାଜରେ ମଶିଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଆରା କର୍ମ ନିଜାତ,
ଥମେ ଧାରାଯିଲି ପ୍ରଜା ।
ସହସାଧାରଣ ଗ୍ରୋହୁ,
ସ ଧର୍ମ ଦଳ ନିଷ୍ଠପା ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବୋଳ ସମ୍ପଦମେ ଯାହା
କିମ୍ବା ।

ଖର୍ବ୍ କେବ ସମ୍ମଦ୍ଵୀ ଧାରୁଣ [ରଜୀ] ।
ଲହୁ ଏଥିଶାର୍ତ୍ତ ଖର୍ବ୍ ବୋଲଯାଏ । ଯାତ୍ର
ଯାଇ କରନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞା ପୁଅଇ ଧରାଇ
କୋଟି ହର୍ଷର୍ଷ ଦର୍ଶିବ ।

ଯତ୍କଣେ ସମାଜରମନକାଳ ନିଆମ ଲୋକ କଥା
ଥିବେ, ସହ ହିନ୍ଦୁର ଅଗ୍ରଧି ଶର୍ମାକାଳ
ରହସ୍ୟର ସମାଜରେ ପୂଜିତ ଗ୍ରହିଣୀ ନିଆମାତର
କ ଥିବେ ତେବେ ଆହା ଲୋକହତକଳା
ଗାହାର ଧର୍ମ । ଏହ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧିତାପକଳ ସେବେ
ଲୋକହତକଳ ଅଟେ ତେବେ ଗାହା ମୁଦ୍ରା
ଶାଖାକର ହେଲେମୟା ପରମାନ୍ତର ନମ୍ରା ।

ଅମେ ଏଗଲା କୁଣ୍ଡ ଯେ ଧର୍ମପାଦରେ ଯାଏ
ଅଛି ତାହା ଏବା ହନୁମର ନୂଦିର । ହନୁମର
ଅଳ୍ପରୁ ଲୁହାର । ସ୍ଵାର୍ଗ ଲଭିଗନନ୍ଦ ବାଟ-
ରେ ଦିଶେଷର ଅଥବା ରଘୁନନ୍ଦାରଙ୍ଗ
ହାତରେ ପଢ଼ ଏବା ଅଳ୍ପରୁ ସଜୀବୀ ହୋଇ-
ଯାଇ ଅଛି । ସ୍ଵାର୍ଗ ଭିବିଗନ ହନୁମର ସ୍ତର୍ମ
ନୁହିଛି । ହନୁମର ସନାତନ । ରଜିମାନକଙ୍କ
ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅଛି । ଅତ୍ୟବ ସନାତନ ଧର୍ମ ଏବା
ଏହି ଧର୍ମପାଦରେ ବିଶେଷ ଦଃଖା ଅସ୍ମକ
ନହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ବିଶେଷ